

"วงการกีฬามวยไทยก็ก้าวหน้ามาก มีข้อที่สำคัญคือเมืองไทยการชกมวยนับว่าเป็นกีฬาที่เก่าแก่ และ เป็นที่นิยม เป็นที่น่าสนใจของประชาชนมาก รู้สึกว่าทุกคนสนับสนุนและอยากจะเห็นการกีฬามวยก้าวหน้ายิ่งขึ้น ด้วยการจัดงานให้รัดกุมและให้ถูกต้องหลักวิชาให้มากขึ้น ก็จะมีผลดีต่อกีฬามวยอย่างแน่นอน หวังว่าทุกคนที่สนใจ ในกีฬาก็จะสนใจพัฒนาให้กีฬามวยนี้มีสิ่งที่เรียกว่า "ประสิทธิภาพ" สูงยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้เป็นกีฬาดีเด่นของประเทศ มวยในเมืองไทยนี้ก็เป็นที่น่าสนใจหลายอย่าง เพราะว่ามีมวยแบบมวยไทยของเราเอง ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการต่อสู้ที่มี ประสิทธิภาพสูงน่าสนใจสำหรับชาวต่างประเทศ"

"....กีฬามวยนี้กับความมั่นคงและความก้าวหน้าของประเทศชาติก็สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะว่ามวยนี้ ก็เป็นทางป้องกันตัว เป็นกีฬาที่มาจากการป้องกันตัวของนักรบไทยมาแต่โบราณ มาสมัยนี้เราจะต้องป้องกันตัว ด้วยการใช้การต่อสู้ส่วนหนึ่ง และด้วยวิธีที่จะพัฒนาประเทศอีกส่วนหนึ่ง นักมวยทราบดีว่าถ้าต่อสู้เฉพาะด้วยกำลัง ก็คงแพ้แน่ ต้องมีวิชาการ ต้องมีวิธีการ และต้องมีสติที่มั่นคง ที่วิชาการที่จะบุก และวิชาการที่จะหลบ ฉะนั้นการที่มี การต่อสู้มวยเพื่อป้องกันตัว..."

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานแก่ คณะกรรมการจัดการแข่งขันชกมวยโดยเสด็จพระราชกุศล สมทบทุน "นักมวยไทย" ในมูลนิธิอานันทมหิดล ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันพฤหัสบดีที่ 29 ตุลาคม 2513

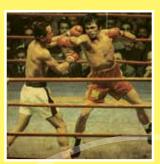

"Muay Thai has also made its great progress. It is noteworthy that for Thailand, Thai boxing has its long history, and has been very popular and attractive to the Thai people. It seems that everybody supports Muaythai and wants to see this sport progress further. Careful management based on technical approach, will certainly benefit this kind of sport. It is highly hoped that every individual person who is interested in this sport will take part in developing it to its higher efficiency so that it becomes the country's outstanding sport. Thailand's boxing has its several interesting points because it is our own Thai style of boxing, which is regarded as a high-efficiency fighting method, and it is interesting to foreigners, too."

"...Thai boxing has ad its close relationship with our national security and progress because Muay Thai is a way of self- defence. It is a sport originating from self-defence of those ancient Thai warriors. At present we need to protect ourselves by using fighting on the one hand, and by developing our country on the other. Boxers are well aware that if they fight with their force only, they are quite certain to lose. They need support of a good technical and academic approach as well as a firm mind ready to move ahead and to avoid undesirable effects. Therefore, the existence of Muay Thai for self-defence..."

H. M. King Phrabat Somdet Phrabaromchonakathibet Maha Bhumibol Adulydej (Rama IX) 's speech given to the Muay Thai Fund Raising
Organizing Committee in Support of "Thai Boxers" on Behalf of the Anandha Mahidol Foundation Chitrlada Palace
Thursday, October 29, B.E. 2513

กีฬามวยนับเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศเป็นอย่างมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงมีพระมหากรุณาธิคุณกับวงการมวย มาโดยตลอด โดยจะเสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานทอดพระเนตรการชกของนักมวยไทยกับนักมวยต่างชาติ หลายครั้ง เช่น การชกระหว่าง โผน กิ่งเพชร กับ ปาสคาล เปเรซ นักมวยชาวอาร์เจนตินา เมื่อวันเสาร์ที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2503 ณ สนามมวยเวทีลุมพินี ซึ่งผลการชกปรากฏว่าโผน กิ่งเพชร สามารถเอาชนะคะแนนเปเรซอย่างไม่เป็นเอกฉันท์ และได้ครองตำแหน่งแชมป์โลกเป็นคนแรกของไทย หรือการชกระหว่าง ชาติชาย เชี่ยวน้อย กับ แอฟเฟรน ทอร์เรส นักมวยชาวเม็กซิกัน เมื่อวันศุกร์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2513 ณ สนามกีฬากิตติขจร (ปัจจุบันคือ อินดอร์สเตเดียม หัวหมาก) ผลการชก ปรากฏว่าชาติชาย เชี่ยวน้อย เป็นฝ่ายชนะคะแนน ได้ครองแชมป์โลกเป็นสมัยที่ 2 เป็นต้น

หลังจากการชกทุกครั้ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้นักมวยเข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิด มีพระราชปฏิสันถารอย่างเป็นกันเอง และจะพระราชทานเข็มขัดแชมป์โลกให้ด้วยพระองค์เอง

เมื่อครั้งที่นักมวย แสน ส.เพลินจิต ชกป้องกันตำแหน่งแชมป์โลก ณ เมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น กับนักมวยชาวญี่ปุ่น ชื่อ ฮิโรกิ ฮิโอกะ เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2538 ผลการชกปรากฏว่าแสน ส. เพลินจิต ชนะน็อกไปได้ในยกที่ 10 หลังจากการชก พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรได้ทรงส่งพระราชสาสน์ผ่านทางกงสุลไทย ณ เมืองโอซากา "พระองค์ทอดพระเนตรการชกของแสน อยู่ผ่านทางโทรทัศน์ ทรงชมว่าแสน ส. เพลินจิตชกได้ดี" ยังความปลาบปลี้มแก่แสนและคณะเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ เมื่อ สมรักษ์ คำสิงห์ ชนะเลิศในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นรุ่นเฟเธอร์เวท ในกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 26 ที่เมืองแอตแลนตา รัฐจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2539 "ก่อนชกในรอบชิงชนะเลิศ สมรักษ์ คำสิงห์ ให้สัมภาษณ์ว่า จะคว้าชัยชนะให้ได้ เพื่อนำเหรียญทองกลับไปร่วมสมโภชน์เป็นส่วนหนึ่งในงานพระราชพิธี กาญจนาภิเษก ซึ่งเป็นวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ครองราชย์ครบ 50 ปี" และเมื่อสมรักษ์ชนะ ได้ครองเหรียญทองโอลิมปิกเป็นครั้งแรกของนักกีฬาไทย "สมรักษ์ คำสิงห์ ได้เข้าเฝ้า เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญทองประวัติศาสตร์เหรียญนี้แด่องค์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร"

Boxing is a kind of sport that Thai sportsmen have brought a lot of fame to Thailand so far. H.M. the King Rama IX himself has always graciously paid close attention to the boxing circle. He used to preside over many boxing matches between Thai and foreign boxers, e.g. between Pone Kingphet and Pascal Perez from Argentina on Saturday night, April 16, 1960 at Lumpini Boxing Stadium where Pone won the match with a split decision and became Thailand's first world champion, and the match between Chatchai Chiaonoi and Affren Torres from Mexico on Friday night, March 20, 1970 at Kittikajorn Stadium (now Indoor Stadium Hua Mark), where Chatchai won the match by points and held his world championship for a second term. After each fight H.M. the King would grant each boxer a close audience and have a kind conversation with him as well as confer the world championship belt on him.

Again, after Saen Sor Ploenchit's trip to Osaka, Japan, to defend his world championship against Hiroki loka on October 17, 1995 when he won by K.O. in Round 10, H.M. the King Rama IX kindly had his message sent through the Thai Consulate in Osaka saying "he had watched Saen's match on television, and appreciated his good fight." The message brought Saen and his staff great pleasure.

Moreover, Somrak Khamsing, prior to his bout for his amateur feather-weight championship in the 26th Olympic Games in Atlanta, Georgia, U.S.A. in 1996, "said in an interview prior to the final bout for the championship that he would win the victory so as to bring along the gold medal to join in celebrating H.M. the King's Rama IX Golden Jubilee, marking his 50 years of reigning." Somrak won the gold medal and thus became Thailand's first Olympic gold medalist and "was granted an audience to offer his gold medal to H.M. the King Rama IX."

Thonburi Period

ส่วนที่ Part สมัยกรุวรัตนโกสินทร์

Rattanakosin Period

Part

ส่วนที่

มวยใทย 4 ภาค

Four Regional Styles of Muay Thai

Part

-เครื่อวดนตรีมวยใทย ในสมัยโบราณ

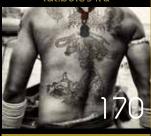
Part

Musical Instruments Supplementing Muay Thai

ส่วนที่

การแต่วกายมวยใทย ในสมัยโบราณ

Ancient Muay Thai Outfi

ส่วนที่

การแต่วกายมวยไทย ในสมัยปัจจุบัน

Modern Muay Thai Outfit

คำนำ

กลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และ เผยแพร่ศิลปะมวยไทยเพื่อรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ไทยและองค์ความรู้ด้านศิลปะมวยไทย ปัจจุบันได้ดำเนินการประสาน ความร่วมมือในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปะมวยไทยกับองค์กรทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ องค์กร ภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาบุคลากร ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ครูมวยไทยให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในศาสตร์มวยไทย และพัฒนาหลักสูตรศิลปะมวยไทยให้ได้มาตรฐานเป็นพื้นฐานของการเรียนมวยไทยในระดับต่างๆ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ ประเมินผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะมวยไทย เพื่อผลักดันมวยไทยสู่นานาชาติต่อไป

ในการจัดทำหนังสือประวัติศาสตร์มวยไทยขึ้นในครั้งนี้ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลทางด้านประวัติมวยไทยในสมัยต่างๆ ที่มีการฝึกหัดมวยเพื่อใช้ในการรบ ต่อสู้ และป้องกันตัวเอง อันเป็นมรดกอันล้ำค่าของชนชาวไทย ที่ควรตระหนักรู้และ สำนึกถึงความสำคัญในต้นกำเนิดของบรรพชนไทย ทั้งยังปลูกฝังให้คนรุ่นใหม่ได้ทำความเข้าใจ กล่าวคือมวยไทยเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ที่ใช้ในการต่อสู้ การรบ หรือแม้แต่การปกป้องตัวเองจากภัยอันตรายรอบตัว ที่มีการคิดค้นขึ้นมาตั้งแต่อดีตและ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชนชาวไทยเอง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือประวัติศาสตร์มวยไทยจะเป็นส่วนสำคัญในการ เป็นแหล่งค้นคว้า อ้างอิง เพื่อคนรุ่นหลังได้เรียนรู้ต่อไป

ดร.สันติ ป่าหวาย อธิบดีกรมพลศึกษา

Foreword

The Institute of the Art of Muaythai, Department of Physical Education, is directly responsible for conservation, promotion and disseminate the art of Muaythai with a view to maintaining the uniqueness and knowledge of the art of Muaythai. So far the institute has coordinated its cooperation in the conservation, promotion and dissemination of the art of muay Thai with both domestic and foreign organizations in the public as well as private sectors to develop Thai personnel, coaches/trainers, referees and teachers to be knowledgeable and specialized in the science of Muay Thai, and also to develop muay Thai curricula up to standard to be used as the baseline for learning muay Thai at different levels. Such cooperation is also aimed at obtaining consultation, advices and evaluation of performances related to the art of muay Thai so as to drive Muaythai towards international recognition.

The main purpose of the publication of "History of Muaythai" is to collect data on the history of Muaythai in different periods during which Muaythai had been practiced or trained for using in wars, fighting and self-defence. It has become a very precious heritage of the Thai people who then should realize and be well aware of its importance which came along with their ancestors. It is also aimed at instilling the minds of the Thai generations to appreciate and understand that Muaythai is both science and art used in fighting and for defending oneself from any possible dangers, and that it had been invented and developed to have its own uniqueness. It is therefore highly hoped that this book would be an important source of information and reference for later. Thai and foreign generations.

Dr. Santi Pawai Director General Department of Physical Education

66 การฝึกหัดมวยเพื่อใช้ในการรบ ต่อสู้ และป้องกันตัวเอง อันเป็นมรดกอันล้ำค่าของชนชาวไทย ที่ควรตระหนักรู้และ สำนึกถึงความสำคัญในต้นกำเนิดของบรรพชนไทย 99

Muay Thai had been practiced or trained for using in wars, fighting and self-defence. It has become a very precious heritage of the Thai people who then should realize and be well aware of its importance which came along with their ancestors.

มวยไทยเริ่มขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏ แต่เท่าที่ได้ปรากฏนั้น มวยไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้วและอาจเกิด ้ขึ้นมาพร้อมๆ กับชาติไทย เพราะมวยไทยนั้นเป็นศิลปะประจำชาติไทยอย่างแท้จริง ยากที่ชาติอื่น

วยไทยในสมัยก่อนมีการฝึกฝนอยู่ในบรรดาเหวาทหาร เพราะประเทศไทยได้มีการ สู้รบกันกับประเทศเพื่อนบ้านบ่อยครั้ง การสู้รบในสมัยนั้นยังไม่มีอาวุธที่ทันสมัย แต่จะใช้อาวุธจำพวก ดาบสองมือ ดาบมือเดียว ทวน หอก ธนู เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมมีการต่อสู้ระยะประชิดตัว คนไทยในสมัยนั้นรบด้วยดาบ เป็นการบพุ่งที่ประชิดตัวมากเกินไป บางครั้ง คู่ต่อสู้อาจเข้ามา ทำร้าย ได้ง่าย คนไทยจึงได้ฝึกหัด การถึบและเตะคู่ต่อสู้ เพื่อคู่ต่อสู้จะได้เสียหลัก และเราเลือกฟันได้ง่ายขึ้น ทำให้คู่ต่อสู้แพ้ได้

ต่อมาเมื่อหมู่ทหารได้มีการฝึกถีบเตะ ก็มีผู้คิดว่าทำอย่างไรจึงจะใช้การถีบเตะนั้น มาเป็นศิลปะ สำหรับ การต่อสู้ ด้วยมือได้ จึงมีผู้คิดฝึกหัดการต่อสู้ป้องกันตัว สำหรับใช้แสดงเวลามีงานเทศกาลต่างๆ และเป็นของแปลกใหม่สำหรับชาวบ้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ นานเข้า ชาวบ้านได้เห็นการถึบเตะ แพร่หลาย และบ่อยครั้ง จึงทำให้ชาวบ้านมีการฝึกหัดมวยกันมาก จนถึงกับตั้งเป็นสำนักฝึกกันมากมาย แต่สำหรับที่ ้ฝึกมวยไทยนั้น ก็ต้องเป็นสำนักดาบที่มีชื่อเสียงมาก่อน และมีอาจารย์ที่เก่งกาจไว้ฝึกสอน ดังนั้นมวยไทย ในสมัยก่อนจึงฝึกเพื่อความหมาย 2 อย่างคือ

- สำหรับสู้รบกับข้าศึก
 สำหรับต่อสู้ป้องกันตัว

ในสมัยก่อนนั้น ใครมีเพลงดาบดี และเก่งกาจทางการรบจะต้องเก่งทางมวยไทยด้วย เพราะเวลารบพุ่งนั้น ต้องอาศัยมวยไทยเข้าช่วย ดังนั้นวิชามวยไทยในสมัยก่อนนั้นจึงมุ่งหมายที่จะฝึกฝน เพลงดาบและวิชามวยไทยไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่จะรับใช้ประเทศชาติด้วยการเป็นทหารได้อีกทางด้วย

Introduction

There has been so far no exact evidence when "Muaythai", or Thai boxing, took its origin. However, this Thai art of boxing has long existed, probably as far back as the birth of the Thai nation. It is truly Thai art of fighting in the same way as Kang Fu of China, Judo and Karate of Japan and Tae Kwon Do of Korea which can hardly be imitated.

n the former times Muaythai was trained and practiced among soldiers who had been engaged in wars because Siam (old name of Thailand) had to fight its neighboring countries quite often. Without modern weaponry Thai warriors used double swords, single sword, lances, spears and arrows. So they mainly had to fight at close quarters, and it was thought that such fighting, especially when using swords, was so much at very close range, making it easy to be struck by the opponent. Kicking had been trained thus to cause the opponent to be off balance and can be struck or defeated.

It was some time later then before kicking and foot thrusting were changed to hand fighting as a form of self-defence to be shown at various festivals and fairs. As time passed by this kind of fighting art became popular among the general public and they went for practicing Muay Thai. A lot of training centers sprang up based on being previously well-known sword fighting teaching centers with good teachers. Muaythai in the former times, therefore, was practiced for two purposes:

- 1. for fighting the enemy; and
- 2. for self-defence.

It was undoubtful that those being good at sword fighting techniques were also good at Muaythai since Muaythai would be helpful in fighting. So sword fighting and Muaythai practicing became part and parcel which men learnt for using in serving their country.

เมื่อพ้นช่วงจากการทำศึกสงคราม มักจะมีการชกมวยเพื่อความสนุกสนานอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีการเดิมพัน ด้วยการพนันระหว่างนักมวยที่เก่งกาจจากหมู่บ้านหนึ่งกับนักมวยที่มีฝีมือจากอีกหมู่บ้านหนึ่ง ทำการชกกันในเทศกาล สำคัญๆ หรือในกรณีมีการท้าทายกันเกิดขึ้น "มวยในสมัยก่อนนั้น ชกกันด้วยมือเปล่าๆ ยังไม่มีการคาดเชือก อย่างสมัยอยุธยาตอนต้นและอยุธยาตอนปลาย การชกกันด้วยการคาดเชือก คือ ใช้เชือกพันมือจนถึงศอก บางครั้งการชกก็อาจถึงตายได้" ในสมัยรัตนโกสินทร์มีเวทีมวยที่จัดการแข่งขันกันเกิดขึ้นมากมาย เช่นเวทีสวนเจ้าเชษฐ และเวทีสวนกุหลาบ เป็นต้น ซึ่งการชกมวยในสมัยนั้น ก็ยังมีการคาดเชือกเหมือนเดิม ต่อมาภายหลัง"นวม" ได้เข้ามา แพร่หลายในประเทศไทยมากขึ้น การชกในสมัยต่อมาจึงได้สวมนวมชกอย่างแพร่หลาย และการชกยังคงออกอาวุธเหมือน เดิม คือ ยังใช้หมัด เท้า เข่า และศอก ดังที่ปรากฏในปัจจุบัน

The boxers fought with bare hands. It was not until the late period of Ayuddhaya Kingdom when boxers fought with roped hands, each hand being wound with rope up to the elbow. Some boxing matches resulted in death.

In time of peace Muaythai was also performed for entertainment and betting on boxers was common. "Muaythai was usually arranged at important festivals or when challenges were made. The boxers fought with bare hands. It was not until the late period of Ayuddhaya Kingdom when boxers fought with roped hands, each hand being wound with rope up to the elbow. Some boxing matches resulted in death." In the period of Rattanakosin Kingdom boxing rings had been raised for entertainment boxing, e.g. Suan Chao Chet Boxing Ring and Suan Kularb Boxing Ring. Boxers still fought with roped hands. Boxing with gloves became popular in Thailand some time later and boxers then put on gloves in boxing from then on. However, boxers still used their fists, feet, knees and elbows as seen nowadays.

ศิลปะมวยไทย คือ การผสมผสานการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก ซึ่งอาจจะเป็นท่าของการรุก หรือการรับไม้มวยในการ ต่อสู้ การจะใช้ศิลปะไม้มวยไทยได้อย่างชำนาญ จะต้องผ่านการฝึกเบื้องต้นในการใช้หมัด เท้า เข่า ศอก แต่ละอย่างให้ คล่องแคล่วก่อน จากนั้นจึงจะฝึกหัดใช้ผสมผสานกันไปทั้งหมัด เท้า เข่า ศอก และศิลปะการหลบหลีกต่อไป

<mark>เชิงมวย</mark> คือ ท่าทางของการใช้นวอาวุธในการต่อสู้ แบ่งออกเป็นเชิงรุก และเชิงรับ ซึ่งเชิงมวยนี้ถือว่าเป็นพื้นฐาน สำคัญในศิลปะมวยไทย

ไม้มวย คือ การผสมผสานการใช้หลักพื้นฐานของศิลปะการต่อสู้ เข้ากับท่าร่าง และเชิงมวย ถ้าใช้ในทางรับเรียก ว่า "ไม้รับ" ถ้าใช้ในทางรุกเรียกว่า "ไม้รุก"ไม้มวย ยังแบ่งออกเป็นแม่ไม้ ลูกไม้และไม้เกร็ด "แม่ไม้ คือการปฏิบัติการ หลักที่เป็นแม่บทของการปฏิบัติการรุกและรับ" ซึ่งมีการเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ กำลัง พื้นที่ที่ใช้กำลัง และจังหวะในการใช้กำลัง "ลูกไม้ คือ การปฏิบัติการรองที่แตกย่อยมาจากแม่ไม้" ซึ่งแปรผันแยกย่อยไปตามการพลิก แพลงของท่าร่างและเชิงมวยที่นำมาประยุกต์ใช้ "ไม้เกร็ด คือ เคล็ดลับต่างๆ ที่นำมาปรุงทำให้แม่ไม้และลูกไม้ที่ปฏิบัติ มีความพิสดารมากยิ่งขึ้น"

เพลงมวย คือ การแปรเปลี่ยนพลิกแพลงไม้มวยต่างๆ ต่อเนื่องสลับกันไปอย่างพิสดารและงดงามในระหว่าง การต่อสู้

ในอดีตมวยไทยชกกันด้วยมือเปล่าหรือใช้ด้ายดิบ ที่เรียกว่า "คาดเชือก" จึงสามารถใช้มือในการจับ หัก บิด ทุ่ม คู่ต่อสู้ได้ "นักมวยจึงใช้ชั้นเชิงในการต่อสู้มากกว่าการใช้พละกำลัง" จึงเกิดไม้มวยมากมาย แต่เมื่อมวยไทย ได้พัฒนาเป็นกีฬามากขึ้นมีการออกกฎกติกาต่างๆ เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่นักมวยและตัดสินได้ง่าย ไม้มวยที่มีมาแต่อดีตบางไม้จึงไม่สามารถนำมาใช้ในการแข่งขันได้ และบางไม้มวยนักมวยก็ไม่สามารถใช้ได้ถนัดเนื่องจาก มีเครื่องป้องกันร่างกายมาก ไม้มวยบางไม้จึงถูกลืมเลือนไปในที่สุด

The art of Muaythai is the combined use of fists, feet, knees and elbows which can be used as offensive form or defensive form. To use the so-called "mai muay" aptly, a boxer needs to undergo basic training in using his fists, feet, knees and elbows very well before learning how to use in combination and how to avoid being hit by his opponent.

Choeng muay is the movement in fighting. It is divided into offensive and defensive movements. Choeng muay is the essential basic of Muaythai.

Mai muay is the combination of the basic elements of fighting art with the body and choeng muay. For defensive purpose it is called "mai rub"; for offensive purpose it is called "mai rook". Mai muay is also divided into "mae mai", "luk mai" and "mai kred". "Mae mai is the main or principaltechnique in offensive" and defensive movements concerning three components: force, space for force using, and step of force using. "Luk mai is the secondary technique of mae mai" which varies along with the body's movement and choeng muay applied.

Mai kred refers to the modification of mae mai and luk mai to be used with more varied and effective results. Pleng muay refers to the variation in the use of mai muay in a wonderful and beautiful series during the fight. As Thai boxers in the former times fought bare hands or with roped hands (using raw thread called "khad chuak", meaning wound with rope), the boxer could use his hands in catching, breaking, twisting, and throwing his opponent. "In this sense, the boxer used his tactics in fighting more than using his strength." A large variety of mai muay had been produced thus. As Muaythai had gradually been developed as sport, boxing rules were also set up to prevent the boxer from dangerous or fatal injuries and to help in making an easier decision. Some of the existing mai muay were, therefore, not allowed to be used, and some were not easy to use because of the protective gear the boxer was wearing. They eventually faded away and were forgotten.

มวยไทย มีวิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย จึงได้หลอมรวมศิลปวัฒนธรรมหลายด้านเข้าด้วยกันอย่างผสมผสาน กลมกลืน อาทิเช่น ความเชื่อในเรื่องจิตวิญญาณ คาถาอาคม ดนตรี วรรณกรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นธรรมเนียมนิยม ที่นักมวยไทยยังคงยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ การขึ้นครู การครอบครู การไหว้ครู และดนตรีปั่มวย

ด้วยเหตุนี้ "มวยไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกคนที่วิเศษอย่างหนึ่ง เพราะการฝึก มวยไทยช่วยพัฒนาร่างกายอารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา" ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งกาย ใจ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุข นอกจากนี้มวยไทยยังเป็นสื่อให้ชาวต่างชาติเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีไทยมากขึ้น รวมทั้งชื่นชม หวงแหน มวยไทย เสมือนเป็นหนึ่งศาสตร์และศิลป์ที่สร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อชาวโลกทั้งมวล

Muaythai has had its evolution periodically and has thus harmoniously assimilated various cultural and artistic aspects, e.g. belief in the spirit world, magic, music, literature, virtue and integrity, which have traditionally observed by Thai boxers up to the present. Among these are the so-called ""kan kuen kru", "kan krob kru" and "kan wai kru".

"Muaythai is thus both science and art which can be very well used for training man because learning Muaythai helps develop a person's bodily strength, emotion, mind/mentality and intelligence," turning him into a complete person physically and mentally who can live his peaceful life in society. In addition, Muaythai can also contribute to foreigners' better understanding of Thai tradition and culture so that they admire and would like to preserve Muaythai as if it were science and art created for the whole world.

สมัยอาณาจักรนครหริกุญชัย

การค้นคว้าข้อมูลทางด้านมวยของอาณาจักรหริภุญชัยนั้น ข้อมูลส่วนมากจะเกี่ยวเนื่องกับตำนานพระนางจามเทวี ผู้สร้างเมืองลำพูน กล่าวคือ เมื่อประมาณ พ.ศ. 1200 มีพระฤาษีนามสุกกะทันตะฤาษี ซึ่งเป็นสหายธรรม กับท่านสุเทวะฤาษี เป็นพระอาจารย์ผู้สั่งสอนธรรมวิทยาแลศิลปศาสตร์ทั้งปวง อันควรแก่การศึกษาสำหรับขุนท้าวเจ้าพระยาทั้งหลาย โดยตั้ง เป็นสำนักเรียนขึ้นที่เขาสมอคอน แขวงเมืองลพบุรี (ลวะปฺระ หรือ ละโว้)

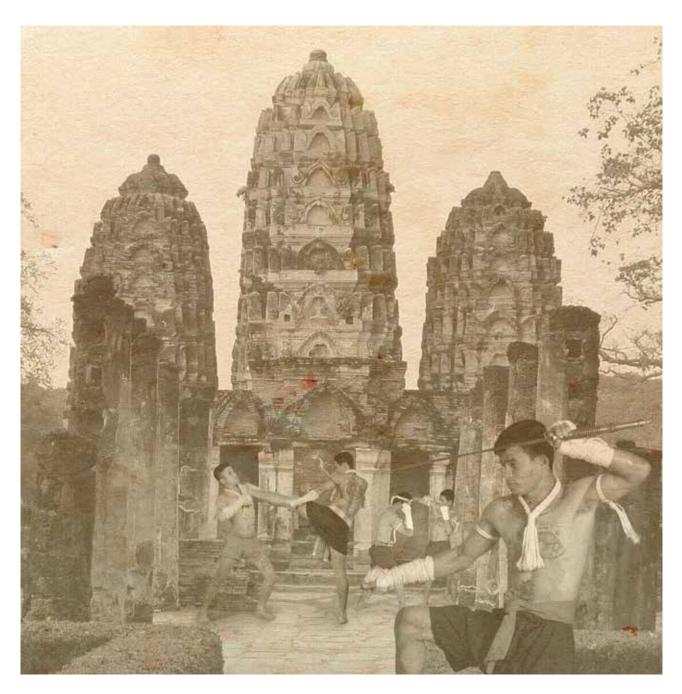

Hariphunchai Period

The searching for Hariphunchai Kingdom's information about Thai boxing showed that most of the information related to the legend of Queen Cham Dhevi, who built the town of Lamphun. The story has it that approximately in B.E. 1200 a hermit named Sukka Tanta Ruesi who was a friend of Sudheva Ruesi, who taught dharmma and liberal arts to the royal families and their descendants. He established his school at Khao Smor Khon in the town of Lopburi (Lawapura or Lawo).

นสรรพวิทยาทั้งหลายนั้น ประกอบด้วยวิชชาอันควรแก่ชายชาตรี ที่เรียกว่า "มัยศาสตร์ (มายาศาสตร์ มาจาก มัย+ศาสตระ แปลว่า วิชาที่ฝึกเพื่อให้สำเร็จ หรือบ้างเรียกว่า "ชาตรี" แปลว่าเหนือกว่า ที่เกิด)" อันได้แก่ วิชามวย วิชาดาบ วิชาธนู วิชาบังคับซ้าง ม้าซึ่งเป็นการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญในการต่อสู้ ป้องกันตัวและศึกสงคราม ในสมัยโบราณจะมีสำนักเรียน (สำนักเรียนมวย แตกต่างจาก ค่ายมวย คือ สำนักเรียนจะมี เจ้าสำนัก หรือครูมวย ซึ่งมีฝีมือและชื่อเสียงเป็นที่เคารพรู้จัก มีความประสงค์ที่จะถ่ายทอดวิชาไม่ให้สูญหาย โดยมุ่งเน้น ถ่ายทอดให้เฉพาะศิษย์ที่มีความเหมาะสม ส่วนค่ายมวย เป็นที่รวมของผู้ที่ชื่นชอบในการชกมวยมีจุดประสงค์ที่จะ แลกเปลี่ยนวิชาความรู้เพื่อนำไปใช้ในการแข่งขัน-ประลอง) โดยแยกเป็น "สำนักหลวง" และ "สำนักราษฎร์"บ้าง ก็ฝึกเรียนร่วมกับเพลงดาบ กระบี่ กระบอง พลอง ทวน ง้าวและมีดหรือการต่อสู้อื่นๆ เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันตัว และใช้ในการสงคราม มีทั้งพระมหากษัตริย์และขุนนางแม่ทัพนายกองและชาวบ้านทั่วไป (ส่วนใหญ่เป็นชาย) และ จะมีการแข่งขันต่อสู้-ประลองกันในงานวัด และงานเทศกาลโดยมีค่ายมวยและสำนักมวยต่างๆ ส่งนักมวยและครูมวย เข้าแข่งขันซิงรางวัล-เดิมพัน โดยยึดความเสมอภาค

"maiya sastra" (=mayasastra = a subject to be learned for success, sometimes called "chatree" meaning "beyond birth"), consisting of boxing (muay), sword fighting, archery, elephant and horse control. Men were trained to be skillful at fighting for self-defence and war. In those times, there were what was called "boxing school". (A boxing school differed from a "boxing camp" in that the former had its master or "khru muay" who was highly skillful, well-known and well respected and who wished to transfer these arts to his appropriate disciples, whereas boxing camp was a meeting place for people who admire boxing and wanted to share or exchange knowledge about boxing techniques and tactics and apply them in competition). The boxing school could be divided into "royal boxing school" and "common boxing school". Sometimes boxing was trained along with weapons such as swords, batons, spears, knives, etc. for self-defence and in time of war-Kings, court members, soldiers and general people (mostly men) joined in training. Competitions were usually held at temple fairs and other festivals where boxers and boxing teachers/masters from boxing school/camps joined in those contests, hoping to win prizes/stakes.

สมัยอาณาจักรน่านเจ้า

จากการสืบค้นความเป็นมาของมวยสมัยอาณาจักรน่านเจ้า เมื่อ พ.ศ. 1291 พระเจ้าพีล่อโก๊ะได้รวบรวมอาณาจักร ไทยขึ้น เรียกว่าอาณาจักรน่านเจ้า สมัยนี้ต้องทำสงครามกับจีนอยู่เป็นเวลานาน บางครั้งก็เป็นมิตร บางครั้งก็เป็นศัตรูกัน

มัยอาณาจักรน่านเจ้ามีการฝึกใช้อาวุธบนหลังม้า เช่น หอก ง้าว และการต่อสู้ด้วยมือเปล่าก็มีอยู่บ้าง เพื่อใช้ต่อสู้ในระยะประชิดตัว ซึ่งมวยไทยก็น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นอยู่ด้วย ในสมัยอาณาจักรน่านเจ้า ได้มี วิชาการต่อสู้ป้องกันตัวและมีวิชาเจิง (การต่อสู้ชนิดหนึ่งคล้ายๆ มวยจีน) เกิดขึ้น

การฟ้อนเจิง เป็นการร่ายรำตามกระบวนท่าตามแบบแผนที่แสดงออกถึงศิลปะในการต่อสู้ของชายชาตรี ซึ่งท่ารำนั้น มีทั้งท่าหลักและท่าที่ผู้รำแต่ละคนประดิษฐ์ขึ้น การฟ้อนเจิง หมายรวมเอาทั้งการฟ้อนประกอบอาวุธและไม่มีอาวุธ โดยเรียกลักษณะการฟ้อนตามสิ่งประกอบนั้น

Nan Chao Period

History of boxing in the period of Nan Chao Kingdom had it that in B.E. 1291 King Pi Lor Koh established a Thai kingdom called Nan Chao Kingdom. During this period the Thai kingdom had been engaged in war with China for a long time, with intermittent periods of peace terms.

ighting with weapons on horseback and with bare hands at close quarters, probably including Muaythai, had been trained. The art of self-defence and "joeng" (art of fighting somehow similar to Chinese boxing) also existed during Lanna Thai period.

Fon joeng was a pattern of danding showing the art of men's fighting. The dance consisted of primary and specific positions. Initially fon joeng included dancing with and without weapons.

การเรียนเจิงในอดีตนั้น ผู้ที่จะเรียนต้องผ่านขั้นตอน การทดสอบจากครูผู้สอนเสียก่อนจึงจะเรียนเจิงกับครูนั้นๆ ได้ เช่น ให้นำไก่มาคนละตัว แล้วเอามืดเชือดคอไก่ หากไก่ ของใครตายในวงกลมที่ขีดไว้ก็จะได้เรียนแต่หากไก่ของใคร ไปตายนอกเส้นที่ขีดไว้ ครูจะไม่สอนให้เพราะถือว่าผีครู ไม่อนุญาต หรือครูบางคนอาจจะมอบดาบให้คนละเล่มแล้ว พาเดินฝ่าดงหญ้า ครูจะคอยสังเกตดุอุปนิสัยของแต่ละคน แล้วนำมาพิจารณาว่าควรจะสอนวิชาให้หรือไม่ (เพื่อพิสูจน์ ความอดทน) "ก่อนจะเรียนเจิงจะต้องทำพิธีตั้งขันครู โดยมีเครื่องประกอบในขั้นครูแตกต่างกันไปในแต่ละครู เมื่อตั้งขันครูแล้วจึงเริ่มเรียนได้" การเริ่มต้นเรียนเจิงนั้น มักจะเริ่มโดยการฝึกย่ำขุมซึ่งมีตั้งแต่ขุม 3 ไปจนถึงขุม 32 การฝึกย่ำขุมคือ การฝึกแผนผังการเดินเท้าให้คล่องแคล่ว สามารถใช้งานในการต่อสู้ป้องกันตัวทั้งรุกและรับได้ อย่างฉับไว จากนั้นจึงจะสอนลีลาของมือให้แม่ท่าการฟ้อน หรือที่เรียกว่า "แม่ลายฟ้อน" นั้น สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

A person who wanted to learn joeng must pass steps of trial by the teacher before being able to start learning with him. First of all, the person must bring a chicken with him and slit its throat. If the chicken died in a given circle, he would be eligible to learn; if it died outside the circle, he would not be allowed to learn because it was believed that the spiritual teacher (pi khru) did not allow him to learn. Some teachers might give each person a sword and lead them through grass land and watch individual behavior to prove their patience before deciding who would be allowed to learn. "To start learning, a ceremony of respect called "tang khan khru" was needed." Each learner usually began with how to use his footsteps or footwork in stepping on given positions called "yam khum" which ranged from khum 3 to 32. Practicing "yam khum" means practicing to master the footwork by walking along marked positions to achieve efficiency in maneuvering, defending and attacking. Next the practitioners would be trained to use the hands in different forms called "mae sai fon" which could be divided into two categories:

- 1. ชื่อแม่ลายฟ้อน แต่ละท่าไม่เกี่ยวเนื่องกัน สามารถนำแม่ลายใดมาฟ้อนก่อนหลังก็ได้ แม่ลายฟ้อนกลุ่มนี้ เช่น บิดบัวบาน เกี้ยวเกล้า ล้วงใต้เท้ายกแหลก มัดแกบก้องลงวาง เสือลากหางเหล้นรอก เป็นต้น
- 2. แม่ลายฟ้อน ที่บันทึกไว้เป็นท่าต่อเนื่องกันไป เช่น สางฟ้อน หยุด ลางซ้าย เป็นต้น เมื่อเรียนการฟ้อนเจิง มือเปล่าได้คล่องแคล่วแล้ว พ่อครูที่สอนก็อาจจะสอนเจิงอื่นๆ ต่อไป ยกตัวอย่างเช่น

ใช้ไม้ค้อน หรือไม้พลองประกอบการรำ เรียกว่า **ฟ้อนเจิงไม้ค้อน**

ใช้หอก ประกอบการร่ายรำ เรียกว่า **ฟ้อนเจิงหอก**

ใช้ดาบ ประกอบการร่ายรำ เรียกว่า **ฟ้อนเจิงดาบ**

ใช้ลา คือ ดาบวงพระจันทร์ประกอบการร่ายรำ เรียกว่า ฟ้อนเจิงลา ร่ายรำด้วยมือเปล่า เรียกว่า **ฟ้อนเจิงมือ**ต่อมา คำว่าเจิง ในการฟ้อนประกอบอาวุธต่างๆ ได้กร่อนหายไป และเรียกการฟ้อนเจิงประกอบอาวุธต่างๆ
ตามชื่อของอาวุธ เช่น ฟ้อนไม้ค้อน ฟ้อนหอก ฟ้อนดาบ ฟ้อนลา และเรียก "การร่ายรำในลีลาการต่อสู้ด้วยมือเปล่านี้ว่า
ฟ้อนเจิง"

การฟ้อนเจิงประกอบอาวุธบางประเภทนั้น ในระยะหลังไม่ค่อยได้รับความนิยม เช่น ฟ้อนเจิงไม้ค้อน และ ฟ้อนเจิงหอก แต่อาจพบอยู่บ้างในการพิธีฟ้อนผี ส่วนการฟ้อนเจิงลานั้นไม่ปรากฏว่ามีการฟ้อนให้เห็นประปราย ส่วนการฟ้อนเจิงดาบนั้นได้รับความนิยมมากทั้งในการแสดงประกอบการตีกลองอย่างในขบวนแห่ครัวทานเข้าวัด และเป็นที่นิยมมากในการแสดงเชิงศิลปวัฒนธรรมบนเวที สำหรับการฟ้อนเจิงมือ หรือฟ้อนเจิงนั้น จะมีลูกเล่น ได้มากกว่าการฟ้อนประกอบอาวุธเพราะคล่องตัวมากกว่าที่จะต้องแสดงการรำอาวุธควบคู่กับการฟ้อน

- 1. Separate mae sai fon refers to unrelated movement of the hands. Any of the movements could be used without regard of order. Examples of mae sai fon were "bid boa baan, kiao klao, luang tai thao yok laek, mud kaeb kong long wang, sua laak hang len rok, etc."
 - 2. Mae sai fon performed in a continuous series, e.g. "saang fon, yud, laang sai, etc."

After being well trained with bare hands the practitioners would learn other kinds of joeng, e.g. the art of using swords, spears and poles.

When a pole or "mai khon" was used, it was called "fon joeng mai khon".

When a spear "hork" was used, it was called "fon joeng hok".

When a sword "daab" was used, it was called "fon joeng daab".

When a crescent-shaped sword called "la" was used, it was called "fon joeng la".

The word "joeng" itself gradually faded away, so the art of dancing with weapons were called "fon mai khon, fon hok, fon daab, fon la", "whereas dancing with bare hands was called fon joeng".

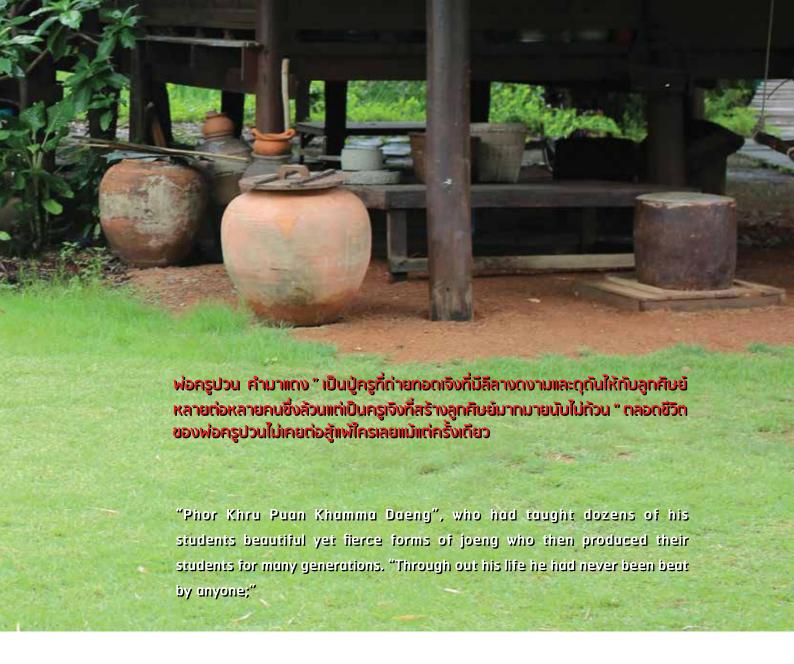
Fon joeng with some weapons was not quite popular in later periods such as fon joeng mai khon and fon joeng hok except in spirit worshipping ceremonies. Fon joeng la had not been performed any more, whereas fon joeng daab had been very popular, usually seen performing along with drums in religious ceremonies (e.g. in a procession towards a temple for food offering) and on-stage cultural performance. Fon joeng mue (fon joeng), in the meantime, could show a lot of more of styles since the performer need not hold any weapon in his hands.

ปัจจุบัน การฟ้อนเจิงจะฟ้อนเข้ากับวงกลองต่างๆ เช่น วงกลองปู่เจ่ วงกลอง มองเชิง วงกลองสะบัดชัย หรือกลองปูจา เป็นต้น เพราะกลองเหล่านี้มักจะให้จังหวะ ที่คึกคักเร้าใจ เหมาะแก่การแสดงออกซึ่งความแข็งแกร่ง และพละกำลังของชายหนุ่ม แต่ผู้ฟ้อนบางคนก็นิยมฟ้อนเจิงเข้ากับวงดนตรีสะล้อซึง โดยเลือกเพลงที่มีจังหวะ ช้า - เร็วในตัว เช่น มอญห้าเก๊า มวย เป็นต้น เครื่องแต่งกายของการฟ้อนเจิงนั้น โดยมากผู้ฟ้อนที่ฟ้อนตามงานวัฒนธรรมต่างๆ มักจะสวมกางเกงสะดอ (คล้ายกางเกงเล)

สล่าเจิง (เชิง) ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในล้านนา คือ "พ่อครูปวน คำมาแดง" เป็นปู่ครูที่ถ่ายทอดเจิงที่มีลีลางดงามและดุดันให้กับลูกศิษย์หลายต่อ หลายคนซึ่งล้วนแต่เป็นครูเจิงที่สร้างลูกศิษย์มากมายนับไม่ถ้วน "ตลอดชีวิตของ พ่อครูปวนไม่เคยต่อสู้แพ้ใครเลยแม้แต่ครั้งเดียว" แต่เมื่อปี พ.ศ. 2500 เมื่ออายุได้ 80 ปี ท่านได้ขึ้นชกมวยในงานวัด คู่ต่อสู้เป็นหนุ่มฉกรรจ์อายุประมาณยี่สิบปีเศษ การชกในครั้งนั้นพ่อครูปวนเป็นฝ่ายแพ้ จึงทำให้ท่านตรอมใจตายซึ่งเป็นการแพ้ครั้งแรก และครั้งเดียวในชีวิตของพ่อครูเจิงท่านนี้

Presently, fon joeng is performed along with drum bands such as Pu Jay drum band, Mong Choeng drum band, Sabad Chai drum band, Pu Ja drum band, etc., because such drums give active and heartening beats or rhythms which are suitable for showing a young man's strength and physical fitness. However, some performers prefer performing along with "salor sueng" (a kind of musical instrument playing slow=and-quick tempo music, e.g. mon ha kao, muay, etc. As to costume, the performers usually wear loose pants called "karng keng sador (similar to "karng keng lay") when performing at cultural fairs.

One of the most famous pen sala joeng (choeng) in Lanna was "Phor Khru Puan Khamma Daeng", who had taught dozens of his students beautiful yet fierce forms of joeng who then produced their students for many generations. "Through out his life he had never been beat by anyone;" yet, in B.E. 2500, at the age of 80, he had a fight with a young man aged in his twenties at a temple fair and lost in the fight. The loss let him down such that he died later on.

สมัยอาณาจักรโยนกเชียงแสน พ.ศ. 1490 Yonok Chiangsaen Period B.E. 1490

สมัยอาณาจักรโยนกเชียงแสน

จากการสืบค้นความเป็นมาของมวยในอาณาจักรโยนทเชียงแสน ในราว พ.ศ. 1490 คนไทยตั้งอาณาจักร ทางตอนเหนือมีหัวหน้าเรียกว่า ปู่เจ้าลาวจก ครองเมืองฝาง ปฐมกษัตริย์ในวงศ์ลวจักราช เป็นบรรพชนของทษัตริย์ในราชวงศ์ มังรายของอาณาจักรล้านนา เริ่มเรืองอำนาจสามารถรบพุ่งแย่งชิงอำนาจจากขอม จากนั้นคนไทยก็ขยายอำนาจลงมา ทางตะวันตกเฉียงเหนือสร้างอาณาจักรสุโขทัยแล้วอพยพลงมายังแม่น้ำเจ้าพระยา เกิดอาณาจักรอยุธยาในเวลาต่อมา

Yonok Chiangsaen Period

The history of Muaythai during the period of Yonok Chiang Saen Kingdom has it that approximately in B.E. 1490 the Thai people established their kingdom in the northern part of Thailand under the leadership of Poo Chao Lao Chok ruling the town of Faang. He became the first king of Lawa Chakkarat Dynasty, the ancestors of the kings of Mang Rai Dynasty of Lanna Kingdom. These forefathers could defeat Kom people and invaded down northwest and established Sukhothai Kingdom. They later on moved down south to the Chao Phraya Basin and established Ayudhya Kingdom.

"สมัยพระเจ้ามังรายสร้างเมืองเชียงใหม่ ในจารึกมีบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับคำว่า "มวย" เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก จึงเป็นข้อสันนิษฐานของปฐมภูมิ ศิลปะมวยไทยมีมาแต่ครั้งนั้น"

ระหว่างก่อสร้างอาณาจักร คนสมัยนี้เป็น ผู้ที่มีสัญชาตญาณนักรบได้มีการฝึกต่อสู้ ด้วยมือเปล่า จนกลายเป็นศิลปะป้องกันตัวซึ่งการรบ ในยุคโบราณเป็นการรบแบบประจัญบาน หรือที่เรียกว่า ตะลุมบอน คือ การต่อสู้ในระยะประชิดตัว ดังนั้นคนไทย จึงต้องคิดค้นวิธีการต่อสู้ โดยใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของ ร่างกายเป็นอาวุธ และพยายามปรับปรุงพัฒนากลยุทธ์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การใช้อวัยวะส่วนต่างๆ เป็นอาวุธ พยายามพัฒนาผสมผสานกับอาวุธดาบและดั้ง คนสมัยนี้ จึงฝึกยุทธวิธี การถีบ การเตะ และการตีลังกาเข้าไปประหัต ประหารศัตรูอย่างรวดเร็วน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง มีจารึก ภาษาล้านนาหรือเรียกว่าภาษาไทยยวนที่คัดลอกกันต่อๆ มา โดยจารึกนี้บันทึกไว้ในใบลานเรียกว่า มังรายศาสตร์ หรือกฎหมายมังราย เชื่อกันว่ามีบันทึกตั้งแต่ พ.ศ. 1839 ซึ่งตรงกับ "สมัยพระเจ้ามังรายสร้างเมืองเชียงใหม่ ในจารึก มีบทบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับคำว่า"มวย"เกิดขึ้น เป็นครั้งแรก จึงเป็นข้อสันนิษฐานของปฐมภูมิศิลปะ **มวยไทยมีมาแต่ครั้งนั้น**" มังรายศาสตร์เป็นหนังสือใบลาน ที่เก่าแก่ที่สุด ต้นฉบับเดิมเขียนเป็นภาษาไทยเหนือ มังรายศาสตร์เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วินิจฉัยมังราย หมายความว่า เป็นคำพิพากษาของพระเจ้ามังราย

Records on tree leaves (called "bai laan") in the Lanna or Thai Yuan language known as Mungraiyasastra or Mungrai Law (believed to written in B.E. 1839 in the reign of King Mungrai, who created the town of Chiangmai), mentioned the word "muay" for the first time.

he Thai people, who possessed warrior instinct, practiced fighting with bare hands and developed it into the art of self-defence which was useful for fighting at close quarters in those ancient times. Techniques of fighting by using body parts as weapons had been invented and improved for higher efficiency. The use of body parts in combination with swords and shields had also been applied. Strategies for kicking, foot-thrusting, and turn-over kicking to kill the enemy had been learned as well. "Records on tree leaves (called "bai laan") in the Lanna or Thai Yuan language known as Mungraiyasastra or Mungrai Law (believed to written in B.E. 1839 in the reign of King Mungrai, who created the town of Chiangmai), mentioned the word "muay" for the first time." So it is assumed that the art of Muaythai had its origin from then on. Mungraiyasastra was the oldest text, and was otherwise called "Winitchai Mungrai", meaning King Mungrai's judgments.

สมัยอาณาจักรสุโขทัย

จากการสืบค้นข้อมูลมวยสมัยกรุงสุโขทัยเริ่มประมาณ พ.ศ. 1781-1951 รวมระยะเวลา 140 ปี หลักฐานจาก ศิลาจารึกกล่าวไว้ชัดเจนว่า กรุงสุโขทัยทำสงครามกับประเทศอื่นรอบด้าน จึงมีการฝึกทหารให้มีความรู้ความชำนาญในการ รบด้วยอาวุธ ดาบ หอก โล่ รวมไปถึงการใช้อวัยวะของร่างกายเข้าช่วยในการรบระยะประชิดตัวด้วย เช่น ถีบ เตะ เข่า ศอก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรบ

Sukhothai Period

The history of Muaythai during Sukhothai Kingdom lasting 140 years (B.E. 1781-1951) had its relation to the kingdom's warring with its neighboring countries as mentioned in the engraved stones, making it necessary to train its soldiers in fighting with weapons such as swords, spears, shields, etc. and using body parts, e.g. feet, knees and elbows, as weapons to assist in fighting at close quarters to maximize efficiency.

าณาจักรสุโขทัยต้องทำสงครามกับอาณาจักรข้างเคียงอยู่เสมอ การทำสงครามที่สำคัญ 3 ครั้ง คือ 1) ศึกขุนสามชน ระหว่าง พ.ศ. 1801-1803 ตรงกับรัชสมัยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ 2) ศึกสองกรุง ประมาณ พ.ศ. 1914-1919 ตรงกับรัชสมัยพญาลีไท และ 3) สงครามครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นวาระสุดท้ายของอาณาจักร สุโขทัย ประมาณ พ.ศ. 1919-1920 ตรงกับรัชสมัยพญาไสยลือไท ปลายสมัยกรุงสุโขทัยเป็นช่วงที่กรุงศรีอยุธยาเริ่มเรื่อง อำนาจและเข้ามาครอบครอบอาณาจักรสุโขทัย การทำสงครามแย่งชิงอำนาจในสมัยนั้นบางครั้งยืดเยื้อเป็นเวลานานถึง 6 ปี ทำให้สูญเสียไพร่พล ทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก สิ่งสำคัญที่สุดในช่วงเวลามีศึกสงครามคือ ความพยายามรักษาผืนแผ่น ดินที่ตนอาศัยอยู่ให้มั่นคงที่สุด จึงจำเป็นต้องมีการรวบรวมไพร่พลเพื่อเป็นกำลังรบเพื่อกักตุนเสบียงอาหาร มีการฝึกหัด การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่าและอาวุธชนิดต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมพร้อม

การรบในสมัยนี้เป็นการรบแบบประจัญบาน หรือที่เรียกว่า ตะลุมบอน และรบแบบซุ่มโจมตี ซึ่งเป็นการรบใน ระยะประชิดตัวทั้งสิ้น การฝึกหัดศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบมวย จึงเป็นการฝึกที่มีความสำคัญมากสำหรับการรบใน ระยะประชิด ดังนั้นการที่กรุงสุโขทัยถูกเพื่อนบ้านรุกรานอยู่เสมอทำให้ชาวสุโขทัยต้องฝึกฝนมวย กระบี่ กระบองและ อาวุธต่างๆ เพื่อต่อสู้กับผู้รุกรานและพยายามปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น "การรบในสมัยนั้นใช้มีด หอก ดาบ เป็นอาวุธ การต่อสู้จึงมีโอกาสที่จะเข้าถึงระยะประชิดตัว"จึงฝึกหัดการเตะ การถีบเอาไว้เพื่อให้คู่ต่อสู้เสียหลักจะได้ เลือกฟันเลือกแทงได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้เด็กผู้ชายสมัยสุโขทัยเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นมักจะฝึกหัดมวยกันทุกคน เป็นความ เชื่อที่ว่า การฝึกมวยเป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่จะมีลักษณะชายชาตรี

ukhothai Kingdom often had to make war with its neighboring kingdom. Three major wars it made were (1) Khun Sam Chon War during B.E. 1801-1083 in the reign of King Phor Khun Sri Inthrathit, (2) Song Krung War during B.E. 1914-1919 in the reign of King Phraya Li Thai, and (3) Third War, the last stand of Sukhothai Kingdom, during B.E. 1919-1920 in the reign of King Phraya Sai Lue Thai. The late era of Sukhothai Kingdom was the time during which Ayudhya Kingdom was thriving as a strong power and thus began its campaign to take over Sukhothai Kingdom. Warring for power in those days sometimes lasted as long as six years, causing heavy losses of soldiers and properties. What was most important during the war was to the utmost effort, and this required recruitment of men and storage of food supplies for war. Those

recruits would then be trained to fight with bare hands and with weapons to be ready for war.

Fighting in those days was done at close quarters or by ambush. Learning the art of Muay Thai for self-defence was very important for fighting at close quarters. Because of frequent invasion by its neighbors Sukhothai people needed to practice Muay Thai and how to use swords and other weapons for fighting their enemy and tried to improve their skills for higher efficiency. "Knives, spears and swords were used as weapons, so fifghting was at close quarters." Using feet for kicking and thrusting to render the opponent off balance would make it easier to strike or attack him. In addition, most Sukhothai male youths usually practiced Muay Thai, which was regarded as an essential part of full manhood.

"วิธีฝึกหัดมวยไทยในสมัยทรุงสุโขทัย ครูมวยจะใช้กลอุบายให้ศิษย์ ตักน้ำ ตำข้าว ผ่าฟืน ว่ายน้ำ ห้อยโหนเกาวัลย์ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงและอดทนก่อนจึงเริ่มฝึกทักษะ"

หลังเสร็จสงครามแล้ว ชายหนุ่มในสมัยกรุงสุโขทัย มักจะฝึกมวยไทยกันทุกคนเพื่อเสริมลักษณะชายชาตรี เพื่อศิลปะป้องกันตัว เพื่อเตรียมเข้ารับราชการทหารและ ถือเป็นประเพณีอันดีงาม ในสมัยนั้นจะฝึกมวยไทยตาม สำนักที่มีชื่อเสียง เช่น สำนักสมอคอน แขวงเมืองลพบุรี นอกจากนี้ยังมีการฝึกมวยไทยตามลานวัดโดยพระภิกษุอีก ด้วย "วิธีฝึกหัดมวยไทยในสมัยกรุงสุโขทัย ครูมวยจะใช้ กลอุบายให้ศิษย์ ตักน้ำ ตำข้าว ผ่าฟืน ว่ายน้ำ ห้อยโหน เถาวัลย์ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงและอดทนก่อนจึงเริ่ม <mark>ฝึกทักษะ</mark>" โดยการผูกผ้าขาวม้าเป็นปมใหญ่ๆ ไว้กับกิ่งไม้ แล้วชกให้ถูกด้วยหมัด เท้า เข่า ศอก นอกจากนี้ยังมีการฝึก เตะกับต้นกล้วย ชกกับคู่ซ้อม ปล้ำกับคู่ซ้อม จบลงด้วยการ ว่ายน้ำเพื่อทำความสะอาดร่างกายและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ก่อนนอน ครูมวยจะอบรมศีลธรรมจรรยา ทบทวนทักษะ มวยไทยท่าต่างๆ จากการฝึกในวันนั้นผนวกกับทักษะ ท่าต่างๆ ที่ฝึกก่อนหน้านี้แล้ว

"The trainers would start by telling those trainees to fetch water, husk paddy, chop firewood, swim, move about by hanging on vines, etc. to strengthen their body and be patient."

After the war young Sukhothai men often practiced Muaythai to enhance their manhood, improve their self-defence skill and get ready for serving the army, regarded as a good tradition. They went for training at famous boxing schools, e.g. Smorkhon Boxing School in Lopburi, etc., or on temple ground trained by monks. "The trainers would start by telling those trainees to fetch water, husk paddy, chop firewood, swim, move about by hanging on vines, etc. to strengthen their body and be patient." Then the trainees would practice using their fists, feet, knees and elbows in hitting knots tied on a piece of cloth (pha khao ma) hanging down from tree branches. They would also practice kicking banana trunks and boxing and wrestling with their buddy. They would end the day with swimming to clean themselves and relax before going to sleep. The trainers will train morally, skills of Muaythai and mix the skills that had been trained before.

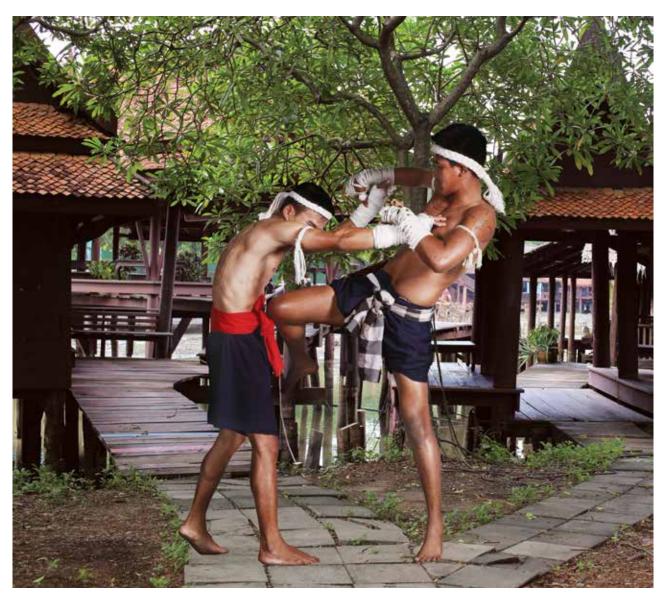

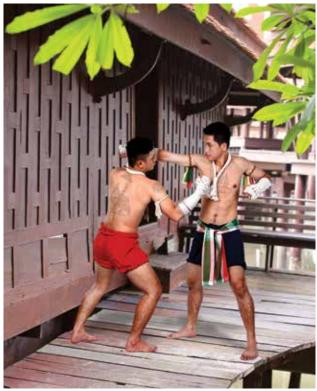

สมัยกรุงสุโขทัยมวยไทยถือว่าเป็นศาสตร์ชั้นสูง ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาของกษัตริย์ เพื่อฝึกให้ เป็นนักรบที่มีความกล้าหาญ มีสมรรถภาพร่างกายดีเยี่ยม เป็นกษัตริย์ที่เก่งกล้าสามารถในการปกครองประเทศต่อไป ดังความปรากฏตามพงศาวดารว่า "พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ เห็นว่ากรุงสุโขทัยจะเป็นอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ครองความ เป็นอิสระได้นาน นั้น ขึ้นอยู่กับผู้นำซึ่งต้องมีความรู้ความ สามารถอย่างแท้จริงในด้านการต่อสู้ป้องกันตัว การทหารและ การปกครอง" ด้วยเหตุนี้จึงได้ส่งเจ้าชายร่วง ซึ่งแปลว่ารุ่งเรือง โอรสองค์ที่ 2 ซึ่งขณะนั้นมีพระชนมายุได้ 13 พรรษา ให้ไปเล่าเรียนศิลปศาสตร์ที่สำนักสมอคอน แห่งเมือง ลพบุรี "สำนักสมอคอนเป็นสำนักที่มีชื่อเสียงมาก ในขณะนั้น พระมหากษัตริย์และเจ้าเมืองนิยมส่งโอรส และบุตรหลานของตนมาอบรมศิลปศาสตร์ที่สำนักนี้ ตั้งแต่เยาว์วัย" เจ้าชายร่วงจึงมีสหายร่วมสำนักอาจารย์

During Sukhothai period Muaythai had been treated as high art which was included in the curriculum for the royal family members to be trained as brave warriors with top physical fitness and kings of capable rule. It was recorded that King Sri Inthrathit was of the opinion that for Sukhothai Kingdom to sustain its greatness and independence it needed a leader truly capable of fighting for self-defence, military affairs and administration. So he sent Price Ruang (meaning thriving), his second son aged 13, to study at "Smorkhon School, a very famous school in Lopburi, where kings and other rulers sent theirchildrento study liberal arts since their childhood."Prince Ruang's classmates included two princes, one from Ngoen Yang Town, the other from Phayao Town. They spent

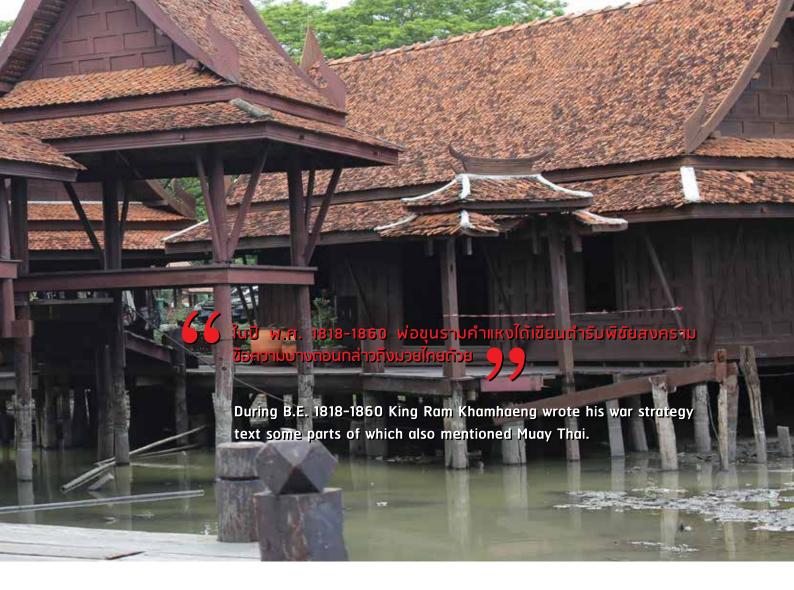
เดียวกัน 2 พระองค์ เป็นโอรสของเจ้าผู้ครองนคร เงินยาง และเจ้าผู้ครองนครพะเยา ทั้ง 3 พระองค์ได้ทรงศึกษา เป็นเวลา 3 ปีเพื่อฝึกให้เป็นกษัตริย์ที่เก่งกล้า จึงสำเร็จ แล้ว ต่างก็แยกกันกลับไปบ้านเมืองของตน ทั้งยังมีสำนักที่ให้ ความรู้ทางศิลปศาสตร์มากมาย ซึ่งจัดขึ้นโดยนักปราชญ์ หรือผู้เฒ่าที่มีความรู้และประสบการณ์ในวิชาการต่างๆ ฝึกสอนให้กับเด็กหนุ่มไทยอีกด้วย

"ในปี พ.ศ. 1818-1860 พ่อขุนรามคำแหงได้ เขียนตำรับพิชัยสงคราม ข้อความบางตอนกล่าวถึง **มวยไทยด้วย**" นอกจากนี้พระเจ้าลิไทเมื่อครั้งยังทรง พระเยาว์ทรงได้รับการศึกษาจากสำนักราชบัณฑิตใน พระราชวังมีความรู้แตกฉานจนได้รับยกย่องว่าเป็นปราชญ์ ซึ่งสำนักราชบัณฑิตไม่ได้สอนวิชาการเพียงอย่างเดียว พระองค์ต้องฝึกภาคปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย โดยเฉพาะ การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่าแบบมวยไทย และการใช้ อาวุธ คือ ดาบ หอก มีด โล่ ธนู เป็นต้น

การรบสมัยนี้เป็นการรบแบบประจัญบาน หรือ ที่เรียกว่า "ตะลุมบอนและรบแบบซุ่มโจมตี" ซึ่งเป็นการรบ ในระยะประชิดตัวทั้งสิ้น แม้ประวัติศาสตร์จะไม่ได้จารึก ไว้ถึงมวยไทยโดยเฉพาะแต่ก็เชื่อได้แน่ว่าการฝึกหัด ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบบมวยไทยเป็นการฝึกซึ่งมี ความสำคัญมากสำหรับการรบในระยะประชิด เด็กผู้ชาย สมัยกรุงสุโขทัย ตอนย่างเข้าสู่วัยรุ่นมักจะฝึกหัดมวยไทย กันทุกคน การฝึกมวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของผู้ที่จะมีลักษณะ ชายชาตรีหรือผู้ที่มีฝีมือทางการต่อสู้ซึ่งประกอบด้วย

- 1. คุณวุฒิ
- 2. มารยาท
- 3. มนุษยธรรม
- 4 วีรกรรม
- 5. ความทรหดอดทน 6. อำนาจทางคาถาอาคม
- 7. พลังกาย
- 8. ศิลปะการต่อสู้มวยไทย และกระบี่กระบอง

three years together to gruate before returning to their hometown. There were also many other schools established by learned men of much experience to teach the young men.

"During B.E. 1818-1860 King Ram Khamhaeng wrote his war strategy text some parts of which also mentioned Muay Thai." King Li Thai, in his boyhood, got his education from the Palace's Royal Academy which taught him not only necessary subjects but also real practice which included Muaythai for self-defence with bare hands and the art of using such weapons as swords, spears, knives, shields and archery.

As earlier mentioned, Muaythai, though not directly recorded in terms of its relation to fighting at close quarters, it is quite probably that the practice of Muay Thai for self-defence was very necessary for such fighting. All Sukhothai juveniles practiced Muay Thai. It was treated as one of the integral

parts of a recognized fighter as follows:

- 1. qualifications
- 2. manners
- 3. humanity
- 4. heroic action
- 5. great patience
- 6. magical power
- 7. physical strength with weapons.
- 8. Muaythai and fighting

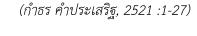
จุดมุ่งหมายของการฝึกมวยไทยอีกประการหนึ่งคือ มวยไทยเป็นส่วนหนึ่งของศิลปศาสตร์ซึ่งเป็นความรู้ด้านต่างๆ สำหรับพระมหากษัตริย์และเจ้าเมืองผู้ครองนครต่างๆ ในสมัยก่อนพระมหากษัตริย์จำเป็นต้องเป็นนักรบ เป็นนักมวย เป็นนักกีฬา มีความกล้าหาญองอาจ มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรงอดทนอย่างดีเยี่ยม และมีหน้าที่มากมายในฐานะเป็นผู้นำ ของประเทศ จำเป็นต้องศึกษาศาสตร์ศิลปะต่างๆ ดังเช่นพระมหากษัตริย์ไทยจักต้องศึกษาศาสตร์ศิลปะ 18 ประการดังนี้

1.	สติ	=	ความรู้ทั่วไป	2. สมบัติ	=	กฎธรรมเนียมประเพณี
3.	สีเขยา	=	เลขคำนวณ	4. โยคะ	=	เครื่องยนต์ กลไก
5.	วิเลศกา	=	พยากรณ์	6. คันทัพภา	=	ดนตรี ร้องเพลง
7.	คณิกา	=	สมรรถภาพทางร่างกาย	8. ธนุเภทา	=	ความรู้เรื่องยิงธนู
9.	ปุราณา	=	เรื่องโบราณต่างๆ	10. มิติ	=	แบบแผนต่างๆ
11.	ติกิจฉา	=	การแพทย์	12. ติกิจการ	=	ปรัมปรา
13.	โชติศาสตร์	=	ดาราศาสตร์	14. มายา	=	ตำราพิชัยสงคราม มวยไทย กระบี่กระบอง
15.	ฉันทศาสตร์	=	การประพันธ์	16. เกษ	=	การพูด
17.	มัณตา	=	การเสกเป่าเวทมนตร์ คาถา	18. ศรัทธา	=	ไวยากรณ์

"การฝึกหัดมวยไทยในสมัยกรุงสุโขทัย นอกจากจะฝึกหัดกันตามสำนักต่างๆ แล้วยังมีการฝึกหัดมวยไทย ตามวัดต่างๆ ด้วย" เนื่องจากวัดเป็นสถานที่ให้ความรู้ฝึกหัดอบรมบ่มนิสัยทุกอย่างทั้งวิชาการและวิชาชีพต่างๆ เพราะประชาชนถือว่าวัดเป็นศูนย์กลางของปวงชน การเรียนหนังสือ การฝึกหัดมารยาท รวมทั้งการฝึกมวยไทย เพราะ ประชาชนถือว่าวัดเป็นศูนย์กลางของปวงชน จากการศึกษาเรื่องโบราณศึกษาซึ่งเขียนโดยพระยาปริยัติธรรมธาดา ในหนังสือวชิรญาณพบว่า สมัยกรุงสุโขทัย วัด และรัฐดำเนินการฝึกอบรมสั่งสอนคน สำนักศึกษาเล่าเรียนจึงแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ วัดเป็นสำนักเรียนของคนหลายประเภทมีทั้งบุตรคนธรรมดาสามัญ บุตรข้าราชการ และบุตรเจ้าฟ้า พระมหากษัตริย์ การเรียนการสอนในวัดนั้นไม่เรียนเฉพาะหนังสืออย่างเดียว เรียนวิชาชีพต่างๆ เช่น การแพทย์ การฝึมือ ศิลปะ รวมทั้งการฝึกหัดศิลปะมวยไทย กระบี่ กระบองด้วย ส่วนผู้สอนนั้นก็มีทั้งพระภิกษุและชาวบ้าน ที่มีความรู้ความสามารถ "อีกสถานที่หนึ่งที่สอนให้เฉพาะเจ้านายและบุตรข้าราชการเท่านั้นคือสำนักราชบัณฑิต" ดังปรากฏในพงศาวดารว่า พระเจ้าลิไทยเมื่อยังทรงพระเยาว์เคยศึกษา มีความรู้แตกฉาน จนได้รับยกย่องว่าเป็นปราชญ์ ที่สำนักราชบัณฑิต ซึ่งแหล่งการศึกษานี้มิได้สอนแต่เฉพาะวิชาการอย่างเดียว หากแต่จะต้องเรียนภาคปฏิบัติด้วย โดยเฉพาะวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว มีการใช้อาวุธหอก ดาบ กระบี่ กระบอง ดาบสองมือ มีด ขวาน ง้าว กริช ธนู หน้าไม้ โล่ โตมร และมวยไทย ซึ่งเป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า

จากการศึกษาประวัติศาสตร์กฎหมายไทยพบว่า การชกมวยถือเป็นการแสดงศิลปะป้องกันตัวเป็นประเพณีที่ดีงาม อย่างหนึ่ง ดังที่ กำธร คำประเสริฐ กล่าวไว้ในคำบรรยายวิชาประวัติศาสตร์กฎหมายตอนหนึ่งว่า **กฎหมายไทยได้มีมา** <mark>ตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชแล้ว โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้</mark>

ศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง (ศิลาจารึกหลักที่ 1) กฎหมายลักษณะโจรและกฎหมายพระเจ้ามังราย หรือมังรายศาสตร์ สำหรับ 2 ลักษณะแรกนั้นปรากฏมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร โดยจารึกในเสาหินและแผ่นศิลา ส่วนลักษณะที่ 3 มีลักษณะเป็นภาษาไทยญวน จารึกลงในใบลาน ในมังรายศาสตร์ มีเรื่องเกี่ยวกับมวยไทยคือในสาเหตุ วิวาท ด่าตี กำหนดไว้ 16 ประการ มีประการที่ 7 "ต่อยกัน" และประการที่ 15 "เล่นการพนัน" ในสมัยกรุงสุโขทัยถือว่า การชกมวยเวทีชั่วคราวตามงานวัด และงานเฉลิมฉลองต่างๆ เป็นลักษณะศิลปะป้องกันตัว เป็นประเพณีอันดีงามไม่ใช่ การพนัน จึงไม่มีการเสียภาษีอากรแต่อย่างใด

Muaythai was one indispensable part of the liberal arts for the kings and rulers who were required to be warriors, boxers and sportsmen possessing bravery, great physical strength and patience. They had so many tasks to do as leaders, so they had to study 18 subjects as follows:

Sati = general knowledge;
 Sombat = customs and traditions;

3. Si Kha Yao = arithmetic; 4. Yoga = mechanics;

5. Vilesaka = forecasting; 6. Khanthappa = music, singing;

7. Khanika = physical fitness; 8. Thanu Phaytha = knowledge about archery;

9. Puranna = ancient stories, legends; 10. Miti = patterns; 11. Tikitcha = medicine; 12. Tikitkarn = mythology;

13. Chotisastra = astronomy; 14. Maya = war strategy text, Muay Thai, weaponry;

15. Chathasastra = prose and poetry; 16. Ket = speaking; 17. Manta = magic; and 18. Sattha = grammar.

"Muaythai was also taught at temples which were the people's learning centers for teaching"

not only subjects but also vocations/professions, e.g. medicine, arts, handicraft, manners, Muaythai, etc. Phraya Pariyattithammathada's book, "Wachirayan", says that during Sukhothai period, temples were the places for teaching or educating all sorts of people, ranging from children of ordinary people to those of officials and the royal family. The teachers consisted of both the monks and laymen well versed in specific fields. "The Royal Academy, in the meantime, taught children of officials and the royal family only." King Li Thai, during his childhood, was an outstanding example who was praised as a learned person.

"History of the Thai law (quoted in Kamthorn Khamprasert's lecture) showed that the Thai law had its origin in the reign of King Ramkhamhaeng, and had three different forms:"

King Ramkhamhaeng's engraved stone (Engraved Stone 1) dealt with theft and Mungraiyasastra (King Mungrai's Law). These two laws were engrave on stone, whereas the third form of law was written in the Thai Yuan language on tree leaves (bai laan). In Mungraiyasastra mentioned Muay Thai in relation to "quarrelling and gambling." Boxing at temple fairs and on other festive occasions was regarded as the art of self-defence and a good tradition, not gambling, so no taxes were to be paid

(Kamthorn Khamprasert, 1978: 1-27).

นอกจากมวยไทยจะฝึกหัดเพื่อเป็นการออกกำลังกายและเพื่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำศึกสงคราม แล้ว ยังมีการฝึกเพื่อประลองพละกำลังและชั้นเชิงการต่อสู้ ในเทศกาลงานถือน้ำพิพัฒน์สัตยาและงานประเพณีต่างๆ สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่ผู้ชมในสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี ดังปรากฏในสมุดจดหมายเหตุซึ่งเดิมเก็บอยู่ ณ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (ซึ่งได้มาจากราชเลขาธิการในพระบรมมหาราชวังก่อนเปลี่ยนการปกครอง) และ ในสมุดไทย ซึ่งเดิมเป็นของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ มีข้อความตรงกันว่า

เมื่อศักราช 1195 ปีมเสงเบญศก จะเสด็จขึ้นไปประภาสเมืองเหนือ นมัสการเจดียสฐานต่างๆ

...ครั้น ณ วันหกค่ำกลับมาลงเรือ เจ็ดค่ำเวลาเที่ยงถึงท่าธานี เดินขึ้นไปเมืองสุโขทัยถึงเวลาเยนอยู่ที่นั้นสองวัน เสด็จไปเที่ยวประภาษ พบแท่นสีลาแห่งหนึ่งอยู่ริมเนินปราสาทก่อไว้เปนแท่นหักพังลงมาตะแคงอยู่ที่เหล่านั้น ชาวเมืองเขาเคารพย์สำคัญเปนสานเจ้า เขามีมวยสมโพช ทุกปี

...รับสั่งให้ชลอลงมา ก่อเปนแท่นขึ้นไว้ใต้ต้นมะขามที่วัดสมอรายกับเสาสิลาที่จารึก เปน หนังสือเขมร ที่อยู่ ในวัดพระศรีรัตนศาสดารามนั้น เอามาคราวเดียวกับแท่นสีลา

(กรมศิลปากร, 2531: 2)

จากการศึกษาประวัติศาสตร์กฎหมายไทยพบว่า การชกมวยถือเป็นการแสดงศิลปะป้องกันตัวเป็นประเพณี ที่ดีงามอย่างหนึ่ง

ในสมัยกรุงสุโขทัย ยังไม่ปรากฏหลักฐานที่กล่าวถึงลักษณะวิธีใช้มวยไทยในการต่อสู้คงสันนิษฐานได้ว่าศิลปะ การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายนั้นคงมีแบบอย่างมาแต่เดิมและพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ "เนื่องจากที่ตั้ง อาณาจักรสุโขทัยของพวกไทยนั้น แต่เดิมมีชนพื้นเมืองเดิมคือพวกขอม ข่า ขมุ เขมร มอญ เม็ง และพวกลาว หรือ ที่เราเรียกว่า ลัวะ ละว้า อาศัยอยู่" การรบพุ่งเข้าครอบครองพื้นที่ และความผสมกลมกลืนระหว่างชาติพันธุ์ต่างๆ ย่อมจะต้องได้เรียนรู้ประสบการณ์ศิลปะการต่อสู้ของกันและกัน และชนชาติไทยก็เป็นชนชาติที่เจริญรุ่งเรืองมีระบบ ระเบียบการเมืองการปกครองมานานหลายชั่วอายุคน ย่อมมีการพัฒนาศิลปะวิทยาการแขนงต่างๆ รวมทั้งศิลปะการต่อสู้ ด้วยมือเปล่าและอาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆ ขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญของการป้องกันประเทศในขณะนั้น

Besides being practiced for physical fitness and getting prepared for war, Muaythai was also practiced for competition in festivals to entertain spectators as shown in the letter of the Department of Secretary General to the Cabinet and in Samut Thai as follows:

In B.E. 1195 (the King) was scheduled to travel to the northern part of the country to pay respect to those pagodas.

... reached the capital city of Sukhothai in the evening and stayed there or two days. The King, on his way, found a broken stone lying on a hill side. It was respected by the people and was celebrated with boxing competition every year.

The Historical records showed that boxing was treated as the art of self-defence and a good tradition.

There had been no evidence describing how to use Muay Thai in fighting. Presumably, the art of self-defence by using different parts of the body followed already existing examples which were then gradually developed "because the location of Sukhothai Kingdom used to be inhabited by Khom, Kha, Khamu, Khmer, Mon, Meng and Lao (or Lua/Lawa) peoples." Invasion and occupation of the area led to assimilation of those ethnic groups as well as their arts of fighting. The Thai people themselves have been a thriving nation with systematic government, so they must have undoubtedly developed different branches of science and art, including the are of fighting with bare hands and with weapons since it was an integral part of national defence.

สมัยอาณาจักรอยุธยา

กรุงศรีอยุธยาสถาปนาขึ้นเป็นราชธานีเมื่อ พ.ศ. 1893 และเจริญรุ่งเรืองมาจนถึง พ.ศ. 2310 รวมระยะเวลา 417 ปี มีพระมหากษัตริย์ปกครอง 33 พระองค์ ตลอดระยะเวลาดังกล่าวกรุงศรีอยุธยา ต้องทำศึกสงครามกับอาณาจักรข้างเคียง คือ สุโขทัย พม่า เขมร มอญ และจากการแย่งชิงอำนาจกันเอง โดยส่วนมากจะเป็นการรบระหว่างไทยกับพม่า นับได้ 39 ครั้ง

ารศึกสงครามที่มากมาย พระมหากษัตริย์และราษฎรไทยจึงจำเป็นต้องฝึกหัดศิลปะป้องกันตัวและ วิชาการทหารเพื่อป้องกันประเทศ "ช่วงเวลาที่ฝึกหัดศิลปะป้องกันตัวและเตรียมกำลังรบมักจะเป็น ช่วงฤดูฝน" เพราะในสมัยนั้นการยกทัพไปตีเมืองใดก็ตามมักจะรอให้เข้าฤดูแล้งก่อน เพื่อสะดวกในการเดินทัพที่มีทั้งไพร่พล เสบียงอาหารและอาวุธยุทโธปกรณ์ หากเป็นฤดูฝนหรือฤดูน้ำหลากถนนหนทางจะถูกน้ำท่วม ยากต่อการเดินทัพที่มีทหาร จำนวนมากและจะทำให้ทหารได้รับความลำบากเกิดเจ็บป่วยล้มตายได้ ช่วงฤดูฝนจึงเป็นช่วงที่ต้องปลูกข้าวเพื่อเตรียม เป็นเสบียงอาหารและบำรุงไพร่พลให้สมบูรณ์ และฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ให้มีความชำนาญ มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ ชนิดหนึ่งที่ทหารทุกคนจำเป็นต้องฝึกหัดควบคู่กันไปกับการใช้อาวุธที่มีอยู่ในสมัยนั้น

Ayudhya Period

Ayudhya, or Krungsri Ayudhya, was established as the capital city in B.E. 1893 and lasted until B.E. 2310, a total period of 417 years of its glory under the reigning of as many as 33 kings. Throughout its period, the kingdom had been engaged in as many as 39 wars against its neighboring kingdoms, i.e. Sukhothai, Burma, Khmer and Mon and internal competition for power among several groups.

ost frequent were its wars with Burma. The kings and the people, consequently, needed to practice the art of self-defence and military science for national defence. "The period for training and preparation for war was usually the rainy season" while the military campaign was usually done in the dry season for convenience of army mobility and food supplies and weaponry transportation. The rainy season was the period for growing rice and practicing the art of fighting including Muaythai.

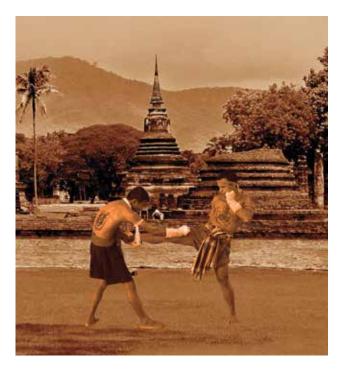

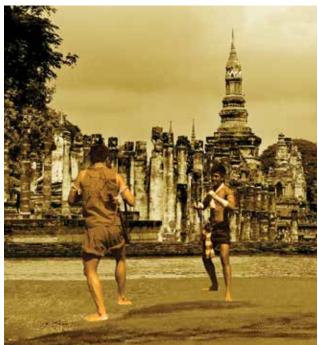
จากการศึกษาประวัติศาสตร์กฎหมายไทยพบว่า ในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถมีกฎหมายเกี่ยวกับการชกมวย อยู่ข้อหนึ่งเรียกว่า "พระอัยการเบ็ดเสร็จ" ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในสมัยกรุงศรีอยุธยาและนำมาชำระในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2347 ตรงกับรัชกาลที่ 1 มีความว่า

117 มาตราหนึ่ง ชนชั้นสองเป็นเอกจิกเอกฉันท์ตีมวยด้วยกันก็ดี แลปล้ำกันก็ดี แลผู้หนึ่งต้องเจ็บปวดก็ดี ชั้นหักถึงแกมรณภาพก็ดี ท่านว่าหามีโทษมิได้ อนึ่งมีผู้ยุยงตบรางวัลก็ดี ให้ปล้ำตีนั้นผู้ยุยงหาโทษมิได้เพราะเหตุ ผู้ยุนั้นจะได้มีเจตนาที่ใคร่ให้สิ้นชีวิตหามิได้ แก่ใคร่จะดูเล่นเป็นยาสุภาพ เป็นกำมแก้ผู้พึงมรณภาพเองแล (กฎหมาย ตราสามดวง 2521 : 438 – 439) กันไปเพราะเขาปล้ำกันผีเจ้าพระยา ข้าชนตีปล้ำกันและมีผู้ยุยงให้ทำดังนั้น หากฝ่ายหนึ่งตายลงให้ผู้ยุยงท่านเผาศพเพราะเหตุไปเคี่ยวเช็ญให้ท่านต่อสู้กัน

In the reign of King Eka Thotsarot there was a law about boxing called "Phra Aiyakarn Betset," the law used in Ayudhya period, (revised in B.E. 2347 in the reign of King Rama I), stating that:

Clause 117: Second class people who fight by boxing or wrestling which then results in injuries or death cannot be penalized (Tra Samduang Law 2521: 438-439).

นอกจากนี้ยังมีกฎหมายพระเจ้ามังรายหรือมังรายศาสตร์ ลักษณะวิวาท พ.ศ. 2230 สมัยรัชกาลสมเด็จ พระเพทราชา มีความว่า

คนทั้งหลายในโลกนี้จักวิวาทผิดกันด้วยเหตุ 16 ประการดังนี้

1. กู้ของท่าน 2. ยืมของท่าน 3. รวมทุนกันทำการค้ากำไร 4. รับจ้างทำงานไม่สำเร็จละทิ้งงานเสีย 5. ให้ของแล้วจะขอคืน 6. ปลอม (แปลก) ของซึ่งไม่มีวิญญาณ 7. ต่อยกัน 8. ผัวเมียจะหย่ากัน 9. รักเมียท่านจับมือถือนม 10. แย่งทรัพย์และแย่งมรดก 11. ฝากของกันไว้ 12. ของสูญเสียไป 15. เล่นการพนัน 16. เหตุระหว่างคน คนตี พ่อ แม่ ลูก ผัวเมีย ข้าและเจ้า

กฎหมายลักษณะวิวาทด่าตีกันนี้มีหลายมาตรา และที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย ได้แก่ มาตราหนึ่ง คนสองคนตีกัน ปล้ำกัน ผู้หนึ่งตายก็ให้เลิกแล้วกันไปเพราะเขาปล้ำกัน ผิเจ้าพระยา จ้าขุนตีปล้ำกัน และมีผู้ยุยงให้ทำดังนั้น หากฝ่ายหนึ่งตายลง ให้ผู้ยุยงท่านเผาศพเสีย เพราะเหตุไปเคี่ยวเข็ญให้ท่านต่อสู้กัน

"จากกฎหมายดังกล่าวนี้ทำให้ทราบว่าคนไทยใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายสำหรับต่อยตี และปล้ำกัน เพื่อเป็นการทำร้ายศัตรู เป็นศิลปะป้องกันตัวและเป็นการละเล่น" การชกมวยมีมาตั้งแต่ก่อนสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ แล้ว (ก่อน พ.ศ. 2146) จนถึงกับมีเหตุการณ์ยุ่งยากเกิดขึ้นจึงทำให้ต้องตราเป็นกฎหมายเพื่อพิจารณาคดี

King Mung Rai Law or Mung Raiyasastra in the reign of King Phra Phetracha (B.E. 2230) stated that there were 16 causes of guarrelling consisting of the following:

1. Taking a loan, 2. Borrowing, 3. Joint venturing for profit making, 4. Filling in finishing a committed job and neglecting it, 5. Taking back what has been given, 6. Faking something, 7. fighting, 8. Divorcing, 9. Being involved in love affairs, 10. Snatching a person's property and legacy, 11. Leaving one's belongings with another person, 12. Losing one's belongings,...15. Gambling, and 16. Hitting one's parents, children, spouse and servants.

Clause 1 of the law stated that when two persons fight and one of them dies, then everything is over.

"Those laws pointed out that the Thai people used their body parts in fighting or boxing and wrestling in order to harm or injure their enemy." Boxing had existed before the reign of King Eka Thotsarot (i.e. before B.E. 2146).

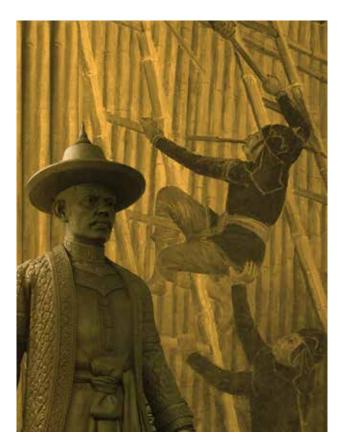
สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช (พ.ศ. 2133-2147) พระองค์ทรงเลือกคนหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกับพระองค์ มาทรงฝึกหัดด้วยพระองค์เอง โดยฝึกให้มีความกล้าหาญ มีความเชื่อมั่นตนเอง ใช้อาวุธได้ทุกชนิดอย่างชำนาญ มีความสามารถในศิลปะการต่อสู้มวยไทยดีเยี่ยม และพระองค์ทรงตั้ง "กองเสือป่าแมวมอง" เป็นหน่วยรบแบบกองโจร ซึ่งทหารกองนี้เองมีบทบาทมากในการกอบกู้เอกราชจากพม่าในปี พ.ศ. 2127

สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2147-2233) ยุคนี้บ้านเมืองสงบร่มเย็นและเจริญรุ่งเรืองพระองค์ จึงทรงให้การสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมวยไทยซึ่งนิยมกันจนกลายเป็นอาชีพ และมีค่ายมวยต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย มวยไทยสมัยนี้ชกกันบนลานดิน โดยใช้เชือกเส้นเดียวกั้นบริเวณเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส นักมวยจะใช้ด้ายดิบชุบแป้งหรือน้ำมันดินจนแข็งพันมือ เรียกว่า "มวยคาดเชือก" นิยมสวมมงคลไว้ที่ศีรษะ และผูกประเจียด ไว้ที่ต้นแขนตลอดการแข่งขัน การเปรียบคู่ชกยึดเอาความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย ไม่คำนึงถึงขนาดรูปร่างหรืออายุ โดยมีกติกาง่ายๆ ว่าชกจนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะยอมแพ้ ทั้งนี้ในงานเทศกาลต่างๆ จะต้องมีการแข่งขันมวยไทยด้วยเสมอ ถือได้ว่าการแข่งขันมวยไทยเป็นมหรสพที่สำคัญ มหรสพหนึ่งในงานเทศกาลเลยก็ว่าได้

สำนักดาบพุทไธสวรรค์ถือเป็นสำนักดาบที่มีชื่อเสียงยิ่งในสมัยกรุงศรีอยุธยา ในการฝึกจะใช้อาวุธจำลองคือดาบหวาย ที่เรียกว่า "กระบี่กระบอง" พร้อมทั้งฝึกการต่อสู้ป้องกันตัวด้วยมือเปล่าที่เรียกว่า "มวยไทย" ควบคู่กันไปด้วยในสมัยนี้วัด ก็ยังคงเป็นสถานที่สำคัญ ซึ่งประสิทธิ์ประสาทวิชาการต่อสู้ต่างๆ นานาให้กับบรรดาชายไทยทั้งวิชาสามัญและวิชาปฏิบัติ ในเชิงอาวุธ ควบคู่กันไปกับมวยไทย

วิธีการชกมวยไทยนี้ยังมีปรากฏในจดหมายเหตุของเทเลอร์แรนดัล ซึ่งกล่าวไว้ว่า สมัยสมเด็จพระเจ้าเสือ (พ.ศ. 2240-2252) ทรงมีฝีมือการชกมวยไทยชำนาญมาก เคยใช้ศิลปะมวยไทยไล่ชกเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ซึ่งเป็นฝรั่ง (ชาวต่างชาติ) ที่สมเด็จพระนารายณ์โปรดปรานมาก โดยใช้วิธีการเตะต่อยแล้วลงเข่า เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ได้รับบาดเจ็บ บอบช้ำเป็นอันมาก

สมเด็จพระเจ้าเสือเมื่อครั้งยังไม่ได้ขึ้นครองราชสมบัติ เคยมีเรื่องชกต่อยกับฝรั่งอยู่เสมอเพราะกลัวว่าฝรั่ง จะมีอำนาจในการปกครองบ้านเมือง อันเนื่องมาจากที่สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงโปรดฝรั่งมาก

King Naresuan the Great (B.E. 2133-2147) chose young of his age to train them by himself in gaining bravery and self-confidence, using all kinds of weapons and being excellent in the art of Muaythai. He also created "Kong Sua Pa Maew Mong," a guerrilla warfare unit, which played a very important role in regaining the kingdom's independence from Burma in B.E. 2127.

During the reign of King Narai the Great (B.E. 2147-2233) the kingdom was quite peaceful, so he fully supported and encouraged sports, particularly Muaythai which was so popular that it became a profession. Many boxing camps sprang up. The boxers fought on the square ground fenced off with a single rope. Each boxer bound his hands with raw thread hardened by dipping into wet powder or oil called "khad chuak" and usually wore a headband called "mongkhon" and tied and armband called "prachiat" (made of fine gauze or unbleached cloth) on his upper arm (s) throughout the bout. The boxers were free to choose their opponent without regard to weight, size or age, and the fighting would until either side gave up the fight. Muay Thai had usually been an important part of those entertaining activities on festive occasions.

Putthaisawan Sword Fighting School was very famous in Ayudhya period for its teaching of cane swords (called "krabi krabong") and fighting with bare hands called Muaythai for self-defence. Temples were still places for teaching fighting arts along with Muaythai.

Taylor randal wrote in his letter that King Sua (B.E. 2440-2252) was very skillful at Muaythai. He used to punch Chao Phraya Wichayen, a high-ranking Frenchman, King Narai's very favourite person, by using his fists, feet and knees in hitting him until he was badly injured.

King Sua, prior to his accession to the throne, used to fight with "farangs" (Westerners) time and again because he was afraid that they would dominate the country's government due to King Narai's great admiration of them.

ขุนหลวงสรศักดิ์เกรงว่าบ้านเมืองจะตกอยู่ในอำนาจของฝรั่ง เพราะว่าฝรั่งได้เข้ามากรุงศรีอยุธยามาก และ มีฝรั่งหลายคนที่สมเด็จพระนารายณ์พระราชทานยศเป็นถึงเจ้าพระยา ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีอำนาจวาสนา เกรงว่าจะคิดการณ์ ไกลเป็นกบฏต่อพระราชบัลลังก์ จึงไม่ไว้วางใจฝรั่งต่างชาติเหล่านี้ มีครั้งหนึ่งที่ขุนหลวงสรศักดิ์ได้มีเรื่องชกต่อยกับฝรั่ง ในบริเวณพระราชวังสมเด็จพระนารายณ์ จนฝรั่งได้รับบาดเจ็บแล้วขุนหลวงสรศักดิ์ก็หลบหนีไป

สมเด็จพระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์เป็นพระมหากษัตริย์ไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีการกล่าวถึงกันมาก ในเรื่องของความสามารถเกี่ยวกับมวยไทย ความเสียสละ และความกตัญญูรู้คุณ ได้ฝึกหัดมวยไทยจนมีความชำนาญ ดังที่ ประยูร พิศนาคะ (2514) กล่าวว่า สมเด็จพระเจ้าเสือในสมัยที่ยังทรงพระเยาว์ ได้ฝึกฝนวิชามวยไทยในพระราชสำนัก และได้เร่ร่อนไปฝึกมวยไทยตามสำนักมวยต่างๆ อีกหลายสำนักจนมีฝีมือดีเยี่ยม แม้พระองค์ขึ้นครองราชสมบัติแล้ว พระองค์ยังทรงพอพระทัยในการทอดพระเนตรการชกมวยไทย และพระองค์ทรงฝึกซ้อมมวยไทยอยู่เป็นประจำมิได้ขาด

นอกจากนี้พระองค์ยังทรงส่งเสริมกีฬามวยไทย โดยทรงเป็นนักมวยเองและ "ทรงชอบปลอมพระองค์ ไปท้าชกมวยในสถานที่ต่างๆ สร้างความปีติยินดีให้กับราษฎรที่ได้ชื่นชมพระบารมีและที่ได้ทราบข่าว เพราะ ประชาชนชาวไทยตามหัวเมืองต่างๆ ก็นิยมชกมวยไทยและส่งเสริมการชกมวยไทย" ด้วยเห็นคุณค่าของการฝึกซ้อม มวยไทย ซึ่งเป็นศิลปะป้องกันตัว เป็นการบริหารร่างกายให้สง่างามสมเป็นลูกผู้ชาย เป็นการฝึกความแข็งแรงทรหดอดทน มีน้ำใจนักกีฬา สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองในวงสังคม ที่สำคัญที่สุดคือ ถ้ามีชั้นเชิงมวยไทยดีเยี่ยมเป็นที่ชื่นชอบ ของเจ้านายชั้นสูงแล้ว ก็จะได้รับการคัดเลือกให้ไปอยู่ในพระราชวัง ทำหน้าที่เป็นผู้สอนมวยไทยให้ขุนนาง ทหาร และพระราชโอรส หรือเป็นราชองครักษ์

จะเห็นได้ว่าการชกต่อยและการชกมวยแทบจะมีลักษณะที่คล้ายกัน เพียงแต่การชกมวยนั้นจัดเป็นการละเล่น ประเภทหนึ่งที่นำเอาศิลปะการป้องกันตัวมาใช้ ส่วนการชกต่อยกันอาจเข้าข่ายของการวิวาทเป็นความกัน

King Sua (or Khum Luang Sorasak) was afraid the kingome would fall under farangs' power because of a large influx of them and King Narai promoted some of them to the rank of Chao Phraya who became very powerful. Khun Luang Sorasak was fearful of their high treason, so he distrusted them. He once fought with a farang in the king's palace compound and hurt him before fleeing.

King Sua was mentioned a lot about his Muaythai skill, devotion and gratitude. Prayoon Pitsanaka said that King Sua had practiced Muaythai in his childhood and went from one boxing to another to practice it until he became so good at it. Even after his accession to the throne he still went to see boxing matches and constantly kept on practicing Muaythai.

He also promoted Muaythai and "went from place to place in disguise to join in boxing, bring great pleasure to the people who heard the news because they also admired Muay Thai" due to its benefit of being the art of self-defence, making the body look smart and manly, cultivating sportsmanship. What's more, if a person were very good at boxing style he would be likely to be chosen by a high-ranking official to serve in the royal palace as a trainer for the king's sons, the court staff and soldiers, or as a body guard.

Boxing is a kind of sport using the art of self-defence, unlike fighting which is likely to be caused by dispute or quarrel.

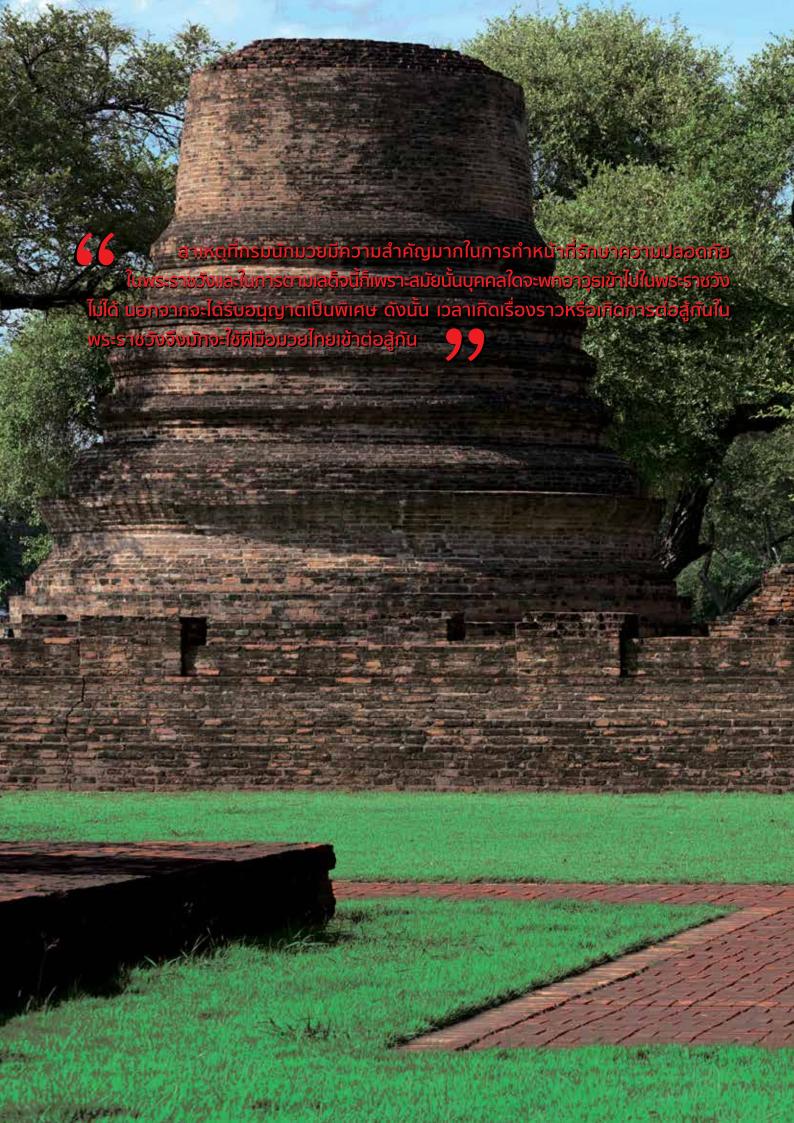
สมัยอยุธยาพระเจ้าแผ่นดินมีกองกำลังทหารกองหนึ่งสำหรับทำหน้าที่ถวายการอารักขาเรียกว่า "กองทนายเลือก" ผู้เข้ารับราชการในกองนี้ได้รับคัดเลือกมาจากนักมวยฝีมือดี เป็นชายฉกรรจ์ที่มีรูปร่างล่ำสันแข็งแรง นอกจากนั้น บรรดาเจ้านายชั้นสูงก็มีทนายเลือกไว้ประจำตัวเช่นเดียวกัน ทนายเลือกมีบทบาทสำคัญและอยู่ใกล้ชิดพระยุคลบาท พระเจ้าแผ่นดิน ดังเช่นระหว่างที่สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงประชวรใกล้เสด็จสวรรคต มีข่าวว่า เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ซึ่งเป็นฝรั่งจะคิดการกบฏ ขุนหลวงสรศักดิ์ได้ใช้ทนายเลือกไปลวงเจ้าพระยาวิชาเยนทร์เข้ามาในพระราชวัง โดยโกหกว่าพระเจ้าแผ่นดินรับสั่ง แล้วให้ทนายเลือกคอยที่อยู่สองข้างทางพอเจ้าพระยาวิชาเยนทร์นั่งเสลียงคนหามเข้ามา ทนายเลือกก็จัดการด้วยไม้พลอยแล้วฆ่าเสีย จะเห็นได้ว่าหน้าที่ของทนายเลือกมีความสำคัญต่อพระมหากษัตริย์ และความมั่นคงของพระราชบัลลังก์มาก ทนายเลือกทำงานใกล้ชิดพระมหากษัตริย์มากที่สุดบางครั้งก็เป็นทหาร รักษาพระองค์ บางครั้งก็ตรวจตราอยู่เวรยาม ซึ่งเรียกชื่อแตกต่างออกไปตามหน้าที่นั้นถ้าอยู่เวรยามเรียก กองตระเวน ดังนั้นนอกจากจะคัดเลือกเอาผู้มีฝีมือมวยไทยอย่างดีเยี่ยม แข็งแรง ล่ำสัน ทรหด อดทน มีไหวพริบ สติปัญญาดีแล้ว จะต้องมีความชื่อสัตย์สุจริต และจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์อย่างจริงใจด้วย

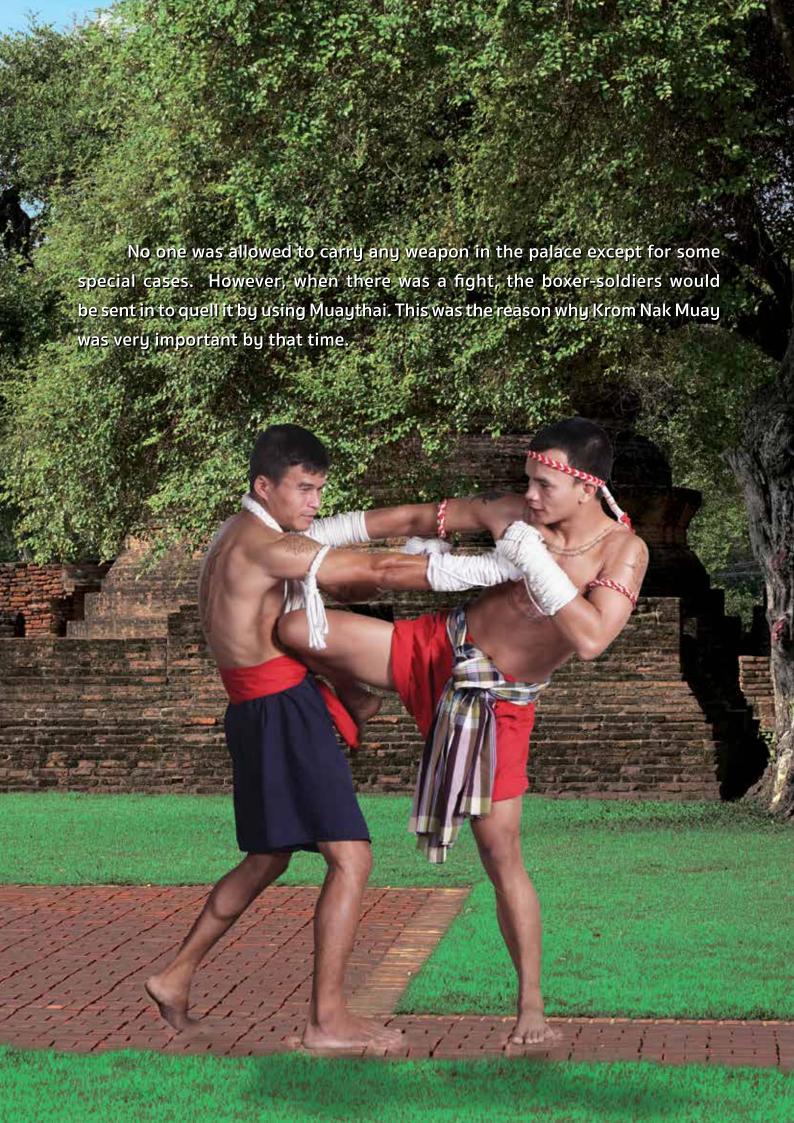
กองทนายเลือกสมัยอยุธยาทำหน้าที่หลายอย่าง บางครั้งก็เรียกตำรวจหลวง ทนายตำรวจหรือกรมนักมวย ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในพระราชวังดังที่ ส.พลายน้อย กล่าวไว้ในเกร็ดโบราณคดีว่า "กรมนักมวย หรือ ทนายเลือกเป็นกรมกรมหนึ่งสำหรับกำกับนักมวย" ทนายเลือกหรือพวกนักมวยที่จัดขึ้นเป็นรักษาพระองค์นั้นเห็นจะมี มาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาแล้ว พระมหากษัตริย์ทรงโปรดให้มีกรมมวยหลวงขึ้นตั้งแต่สมัยอยุธยาโดยให้คัดเลือกเอา ชายฉกรรจ์ที่มีฝีมือการชกมวยไทยเข้ามาต่อสู้กันหน้าพระที่นั่งแล้วคัดเลือกเอาผู้ที่มีฝีมือดีเลิศไว้เป็นผู้อารักขา เป็นทหารสนิทและทหารรักษาพระองค์มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยเวลาเสด็จประทับในพระราชวัง หรือเสด็จในงานต่างๆ

In the Ayudhya period the king had a band of soldiers who gave him protection called "Kong Thanai Luak". It consisted of chosen skillful boxers with physical fitness. Other royal family members also had such soldiers. They played an important role in closely guarding the king. An example was when King Narai was seriously ill, Khun Luang Sorasa, hearing that Chao Phraya Wichayen was planning a plot to overthrow the king, sent his soldier to deceive him into believing that the king sent for him. As Chao Phraya Wichayen entered the palace, the soldiers lying in wait beat him to death. These soldiers, usually called "Thanai Luak", were very important to the king's safety and the security of his throne. They also kept watch (then called "Kong Trawane"). These soldiers needed to be honest and truly loyal to the king.

They were sometimes also called "Tamruat Luang, Thanai Tamruat, or Krom Nak Muay". So Plainoi said "Krom Nak Muay/Thanai Luak was a department for controlling the boxers."

สาเหตุที่กรมนักมวยมีความสำคัญมากในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในพระราชวังและในการตามเสด็จนี้ ก็เพราะสมัยนั้นบุคคลใดจะพกอาวุธเข้าไปในพระราชวังไม่ได้ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ ดังนั้น เวลาเกิดเรื่องราว หรือเกิดการต่อสู้กันในพระราชวังจึงมักจะใช้ฝีมือมวยไทยเข้าต่อสู้กัน กรมนักมวยนี้นอกจากจะทำหน้าที่รักษา ความปลอดภัยแล้วยังทำหน้าที่ฝึกสอนเยาวชนในพระราชวังด้วย กรมนักมวยนี้รุ่งเรืองมากในสมัยพระเจ้าเสือ แต่ใน ระยะหลัง ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมมวยหลวงหรือมวยหลวง ซึ่งมีมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์

กีฬามวยไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง มีการฝึกหัดมวยไทยในพระราชวัง ตามวัดและ สำนักมวยประจำหมู่บ้านที่ครูมวยอาศัยอยู่ ครูมวยที่สอนในพระราชวังเป็นครูมวยที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาทำหน้าที่ สอนมวยหรือเป็นทนายเลือก ส่วนครูมวยที่สอนตามวัดมักเป็นครูมวย หรือข้าราชการที่ออกบวชเมื่อมีอายุมาก หรือบวช เพื่อหนีภัยทางการเมือง ซึ่งล้วนแต่มีความรู้ความสามารถในศิลปศาสตร์หลายแขนง ลาลูแบร์ ซึ่งเดินทางเข้ามาประเทศไทย ในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้กล่าวถึงความนิยมชกมวยในสมัยนั้นว่า "ในสมัยอยุธยามีการชกมวย หมัด ศอก เข่า และ เท้า ผู้คนนิยมกันมากจนบางคนก็ยึดเป็นอาชีพ" แต่การชกมวยสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่ได้จัดให้มีการชกกันเป็นประจำ จะมีการชกมวยก็เนื่องมาจากมีงานเฉลิมฉลอง งานประเพณี งานเทศกาลในวันสำคัญต่างๆ เท่านั้น และการชกมวย สมัยนั้นรางวัลที่ได้รับส่วนมากเป็นสิ่งของ ถึงแม้เป็นเงินทองก็คงไม่มากนัก ไม่มากพอที่จะเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ และ ที่สำคัญคนไทยเชื่อว่ามวยไทยเป็นศิลปะป้องกันตัวชั้นสูงสามารถที่จะทำให้ร่างกายพิการและได้รับบาดเจ็บถึงตายได้ง่าย

การเปรียบคู่มวยในการแข่งขันชกมวยได้มีการกล่าวไว้ในประวัติศาสตร์ไทยตอนหนึ่งว่าพระเจ้าเสือเสด็จทาง ชลมารคพร้อมเรือตามเสด็จอีกมากมาย ไปจอดที่ตำบลตลาดกรวดแล้วพระองค์พร้อมด้วยมหาดเล็กอีกสี่คน แต่งกายแบบชาวบ้านออกไปในงานมหรสพซึ่งมีคนไปเที่ยวงานอย่างเนืองแน่น มีการละเล่นมากมายหลายอย่าง ทั่วบริเวณ พระองค์เสด็จไปยังสนามมวยเพราะพระองค์ทรงสนพระทัยเกี่ยวกับการชกมวยมาก พระองค์

No one was allowed to carry any weapon in the palace except for some special cases. However, when there was a fight, the boxer-soldiers would be sent in to quell it by using Muaythai. This was the reason why Krom Nak Muay was very important by that time. Apart from maintaining security, these soldiers also gave training to young people in the palace. Krom Nak Muay was later changed to Krom Muay Luang or Muay Luang and existed until Rattanakosin period.

Muaythai had been very popular in Ayudhya period, so it was found commonly practiced in the palace, temples and at boxing schools. The teachers who taught Muaythai in the palace were well selected and appointed as Thanai Luak, whereas those teaching in the temples were either laymen or retired officials who entered monkhood. La Loubaire said, "In Ayudhya period boxing is very popular. Boxers use fists, elbows, knees and feet. Some people take it as a profession …". Boxing would take place only on festive occasions. Awards usually came in the forms of things or just small sums of money not enough to support one's living. Most Thai people believed that Muay Thai was the advanced art of self-defence which could cause disability, severe injuries or even death.

King Sua, on his trip by boat, stopped at Talat Kruad Subdistrict, and went to a festive fair with his four followers in disquise. The king walked straight to the boxing ring and told the ring master to make a match for him. Then the king had a chance to fight three first-rate boxers from the town of Wiset Chaicharn, namely Mr.Klang Mudtai, Mr.Yai Mudlek and Mr.Lek Mudnuk. He could defeat all of them, each being badly hurt.

จึงให้นายสนามจัดหาคู่ชกให้ จะเอามวยเอกหรือระดับใดก็ได้ โดยทางสนามประกาศให้ประชาชนทราบว่าพระองค์ เป็นนักมวยจากเมืองกรุง ประชาชนสนใจมากเพราะสมัยนั้นนักมวยกรุงศรีอยุธยามีชื่อเสียงมาก นายสนามมวยได้จัดเอา นักมวยฝีมือดีของเมืองวิเศษไชยชาญเท่าที่มีอยู่มาเป็นคู่ชก พระเจ้าเสือได้ชกกับนักมวยเอกถึงสามคน มีนายกลาง หมัดตาย นายใหญ่ หมัดเหล็ก และนายเล็ก หมัดหนัก ซึ่งแต่ละคนมีฝีมือดีเยี่ยม การต่อสู้เป็นไปอย่างน่าดูด้วยฝีมือเก่งพอๆ กัน แต่ด้วยความฉลาดและความชำนาญในศิลปะมวยไทยที่พระองค์ได้ทรงฝึกหัดและศึกษาจากสำนักมวยหลายสำนัก จึงทำให้พระองค์สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ทั้งสามได้ โดยที่คู่ต่อสู้ต่างได้รับความบอบช้ำเป็นอันมาก

ในการชกครั้งนั้นสมเด็จพระเจ้าเสือได้รางวัลเป็นเงินหนึ่งบาท ส่วนผู้แพ้ได้สองสลึง พระองค์ทรงพอพระทัย กับการที่ได้ชกมวยในครั้งนั้นมาก

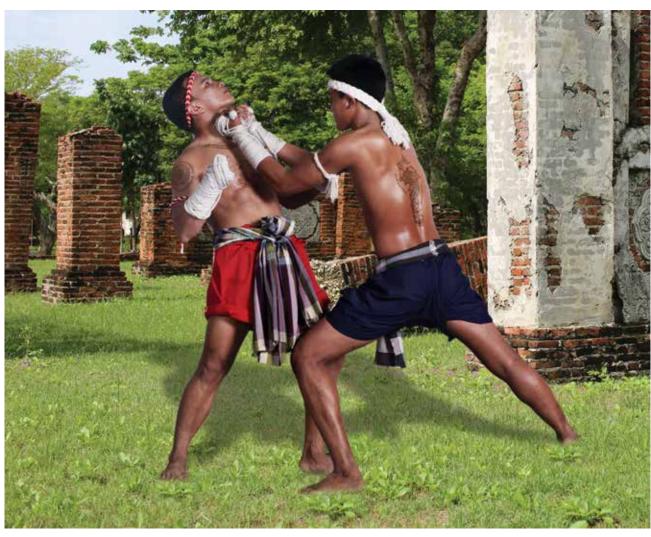
วิธีการชกมวยก็ไม่มีกฎกติกาอะไรที่แน่นอน คงเปลี่ยนไปตามสถานการณ์และความสมัครใจของทั้งสอง ฝ่ายโดยชกจนกว่าจะชนะ บางทีคนเดียวอาจจะขึ้นชกหลายครั้งกับคู่ต่อสู้คนอื่นๆ "ลาลูแบร์ กล่าวถึงลักษณะ การชกมวยไทยไว้ว่า มีการชกมวยกันกลางพื้นดินใช้เชือกกั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส นักมวยไม่สวมนวมแต่ถักหมัด ด้วยด้ายดิบ" ผู้ชกมวยจะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนมาก เพราะทุกคนที่ชกมวยต้องเจ็บตัวด้วยอาวุธหมัด ศอก เข่า เท้าของฝ่ายตรงข้ามจนกว่าจะมีฝ่ายใดชนะโดยเด็ดขาดเท่านั้น ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่ดุเดือดและเร้าใจผู้ชมเป็นอย่างยิ่ง

The king got one baht as the winning prize while the losers got 50 satangs (=0.5 baht).

There were no definite rules of boxing. The fight would not stop until either side clearly won. According to "La Loubaire, boxers fought on the ground fenced off with a rope into a square ring. The boxers wear no gloves but bound his hands with raw thread." Each boxer must be very tough and patient enough to be hit by his opponent's fists, elbows, knees and feet. Thai boxing is a fierce and exciting fight.

ความนิยมฝึกหัดวิชามวยไทยในหมู่ประชาชนชาวไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา ตั้งแต่ตอนกลางและตอนปลาย คงมีโดยทั่วไป จึงทำให้มีนักมวยฝีมือดีเกิดขึ้นมากมาย หลายคนถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในคราวกรุงศรีอยุธยาหลังจาก พ่ายแพ้แก่พม่าเป็นครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ. 2310 มีนักมวยที่มีชื่อเสียง 2 คน ปรากภูขึ้นเป็นที่ประจักษ์ในฝีมือและชื่อเสียง คือ

1. พระยาพิชัยดาบหัก (พ.ศ. 2284-2325) เดิมชื่อจ้อย เป็นคนเมืองพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ มีความรู้ความ สามารถเชิงกีฬามวยมาก ได้ฝึกมวยจากสำนักครูเที่ยงและใช้วิชาความรู้ชกมวยหาเลี้ยงตัวเองมาตลอด เด็กชายจ้อย ้มีนิสัยชอบชกมวยมาตั้งแต่เยาว์วัย บิดาได้พร่ำสอนเสมอถ้าจะชกมวยให้เก่งต้องขยันเรียนหนังสือด้วย เมื่ออายุได้ 14 ปี บิดานำไปฝากกับท่านพระครูวัดมหาธาตุ เมืองพิชัย จนเด็กชายจ้อยสามารถอ่านออกเขียนได้แตกฉานเพราะเป็นคนขยัน และเอาใจใส่ในตำราเรียน คอยรับใช้อาจารย์ และซ้อมมวยไปด้วย ทั้งหมัด เข่า ศอก และสามารถเตะได้สูงถึง 4 ศอก "ในขณะที่เป็นเด็กวัดนั้นเขามักจะถูกกลั่นแกล้งจากเด็กที่โตกว่าเสมอแต่ในระยะหลังเขาก็สามารถปราบเด็กวัด ได้ทุกคนด้วยชั้นเชิงมวย"

ต่อมาเจ้าเมืองพิชัยได้นำบุตร (ชื่อเฉิด) มาฝากที่วัดเพื่อร่ำเรียนวิชา เฉิดกับพวกมักหาทางทะเลาะวิวาทกับ จ้อยเสมอ จ้อยจึงตัดสินใจหนีออกจากวัดขึ้นไปทางเหนือโดยมิได้บอกพ่อแม่และอาจารย์ เดินตามลำน้ำน่านไป เรื่อยๆ เมื่อเหนื่อยก็หยุดพักตามวัด และที่วัดบ้านแก่ง จ้อยได้พบกับครูฝึกมวยคนหนึ่งชื่อเที่ยง จึงฝากตัวเป็นศิษย์ แล้วเปลี่ยนชื่อเป็นนายทองดีฟันขาว ครูเที่ยงรักนายทองดีมากและมักเรียกนายทองดีว่านายทองดีฟันขาว (เนื่องจาก ท่านไม่เคี้ยวหมากพลูดังคนสมัยนั้น) ด้วยความสุภาพเรียบร้อย และขยันขันแข็งเอาใจใส่การฝึกมวยช่วยการงานบ้าน ครูเที่ยงด้วยดีเสมอมา ทำให้ลูกหลานครูเที่ยงอิจฉานายทองดีมาก จนหาทางกลั่นแกล้งต่างๆ นานา นายทองดีฟันขาว เห็นว่าอยู่บ้านแก่งต่อไปคงลำบาก ประกอบกับครูเที่ยงก็ถ่ายทอดวิชามวยให้จบหมดสิ้นแล้วจึงตัดสินใจลาครูเที่ยง และ เดินทางต่อไปยังเมืองตาก

There was quite a number of famous boxers in this period, and many were taken to Burma as prisoners after the kingdom's second defeat by the Burmese army in B.E. 2310. Two famous boxers worth mentioning here were :

1. Phraya Phichai Daab Hak (B.E. 2284-2325) He was a citizen of Phichai, a town in Uttaradit Province. His normal name was Joi. He practiced Muaythai at Khru thiang Boxing School and earned his living on it. He had been fond of Muaythai since his childhood. At 14, his father sent him to live with "phrakhru" (a high-ranking monk) at Mahathat Temple (=Wat) in Phichai. He could read and write very well, and kept on practicing Muaythai. "He was always mistreated by older children, but he finally could defeat all of them with Muaythai."

Later on, Cherd, Phichai governor's son, joined classes. He and his friends often tried to pick a quarrel with Joi, so he decided to escape to the north without telling anyone. He met Khru Thiang, a trainer, he asked to practice Muaythai with him and changed his name to Thongdee. Khru thiang loved him very much and often called him "Thongdee White Teeth". His politeness diligence and hard working caused jealousy among Khru Thiang's children and they thus kept finding fault with him. So, again, Thongdee decided to leave and go further north after bidding farewell to Khru Thiang.

เจ้าเมืองตาก สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีจัดให้มีมวยฉลองขึ้น นายทองดีฟันขาวดีใจมาก ได้มีโอกาสเข้าไปเปรียบมวยกับครูห้าว ซึ่งเป็นครูมวยฝีมือดีของเจ้าเมืองตากและ มีอิทธิพลมาก นายทองดีฟันขาวใช้ความว่องไวใช้หมัดศอกและเตะขากรรไกรจนครูห้าว สลบไป เจ้าเมืองตากจึงถามว่าสามารถชกนักมวยอื่นอีกได้หรือไม่ นายทองดีฟันขาวตอบ ว่าสามารถชกได้อีก เจ้าเมืองตากจึงให้ชกกับครูหมึกครูมวยร่างสูงใหญ่ผิวดำ นายทองดี ฟันขาวเตะซ้ายเตะขวาบริเวณขากรรไกรจนครูหมึกล้มลงสลบไป เจ้าเมืองตากพอใจมาก ให้เงินรางวัล 3 ตำลึง และชักชวนให้อยู่ด้วย นายทองดีฟันขาว จึงได้ถวายตัวเป็นทหารของ เจ้าเมืองตาก (สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี) ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ได้รับใช้และเป็นที่โปรดปราน มาก ได้รับยศเป็น <mark>"หลวงพิชัยอาสา</mark>" เมื่อเจ้าเมืองตากได้รับพระราชทานโปรดเกล้าฯ ให้เป็น พระยาวชิรปราการครองเมืองกำแพงเพชร หลวงพิชัยอาสาได้ติดตามไปรับใช้อย่างใกล้ชิดและ เป็นเวลาเดียวที่พม่ายกทัพล้อมกรุงศรีอยุธยา พระยาวชิรปราการพร้อมด้วยหลวงพิชัยอาสา และทหารหาญได้เข้าปะทะต่อสู้จนชนะ ได้ช้างม้าอาหารพอสมควร ในเวลาต่อมาได้ เข้าสู้รบกับทัพพม่าหลายคราวจนได้รับชัยชนะ "เมื่อพระยาธิง พระยาวชิรปราการ ปราการ ทรงกอบกู้เอกราชจากพม่าแล้ว ทรงสถาปนาเป็นขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองกรุงธนบุรี และได้โปรดเกล้าฯ ให้หลวงพิชัยอาสา เป็นเจ้าหมื่นไวยวรนาถทหารเอกราชองครักษ์ ในพระองค์ และให้พระยาพิชัยไปครองเมืองพิชัยบ้านเมืองเดิมของตนเอง" ในปี พ.ศ. 2314 พม่ายกทัพมาตีเมืองเชียงใหม่แล้วเลยมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัยนำทหาร ออกสู้รบ การรบถึงขั้นตะลุมบอนจนดาบหักทั้งสองข้างจึงได้นามว่า พระยาพิชัยดาบหัก "ความสามารถของพระเจ้าตากสิน ที่น่าประทับใจ คือ ความเสียสละ และความ รักเพื่อนทหารของพระองค์ พระองค์เสียสละแม้กระทั่งคนรักให้กับหลวงพิชัยอาสา" โดยกล่าวว่า หญิงรึจะสู้ทหารกล้า นับเป็นผู้นำที่มีจิตใจเมตตา เสียสละ ที่เห็นทหารกล้า มีความสำคัญมากกว่าคนรักของพระองค์ ทรงมีน้ำพระทัยใหญ่หลวงที่เห็นความสุขของทหาร

ความสามารถของพระยาพิชัยดาบหัก คือ "ความกตัญญูกตเวที" หลังจาก พระองค์ได้เป็นเจ้าเมืองพิชัยแล้ว ก็กลับไปหาครูมวยทั้งสองท่าน คือ ครูเที่ยงและ ครูเมฆได้แต่งตั้งครูเมฆเป็นกำนันและครูเที่ยงเป็นผู้ใหญ่บ้าน ประพฤติปฏิบัติตนต่ออาจารย์ เยี่ยงศิษย์ที่ดี แม้ว่าจะเป็นเจ้าเมืองแล้วก็ตาม

กล้ามีค่ายิ่งกว่าคนรัก

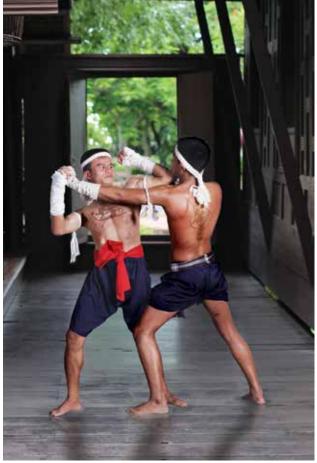

สุดท้ายสิ่งที่น่ายกย่องของพระยาพิชัยดาบหัก คือ "ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าตากสิน" หลังจาก ทราบข่าวว่าพระเจ้าตากสินสิ้นพระชนม์ พระบาทสมเด็จ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็น เมืองหลวงใหม่ของไทย เจ้าเมืองหัวเมืองต่างๆ จะต้อง เข้าไปถือน้ำพิพัฒน์สัตยาต่อพระมหากษัตริย์ "พระยาพิชัย ตัดสินใจที่จะเป็น "ทหารเสือพระเจ้าตาก" แต่เพียง พระองค์เดียว จึงทิ้งลูกและภรรยาเดินออกจากเมืองพิชัย ด้วยใจเด็ดเดี่ยว และหายไปจากเมืองพิชัยตั้งแต่วันนั้น"

เป็นที่น่าเสียดายทหารกล้าคนนี้มาก แต่ด้วยความ จงรักภักดีต่อพระเจ้าตากสิน ที่ได้ถือน้ำพิพัฒน์สัตยาร่วม กันมาแล้ว จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงหรือแปรพักตร์ไปเป็น ทหารเสือของผู้ใดได้อีกในชาตินี้ น่าชื่นชมความชื่อสัตย์ของ บุคคลสำคัญของชาติไทยที่ช่วยกอบกู้อิสรภาพให้ชาติไทย เป็นเอกราชอยู่ได้จวบจนทุกวันนี้

Phraya Phichai had his great gratitude to Khru Thiang and Khru Mek. After his appointed as Governor of Phichai, he appointed Khru Mek as Kamnan (subdistrict head) and Khru Thiang as village head and treated them very well.

Another good impression of Phraya Phichai was his "unfailing loyalty to King Taksin." After King Taksin's death, King Rama I (Somdet Phra Buddhayodfa Chulaloke) became king and established Krung Rattakosin as the new capital of Siam. Traditionally, all the governors must join in the swearing ceremony to show their loyalty to the king. "Phraya Phichai decided to be King Taksin's soldier only, so he left his town and family and disappeared ever since. His heroic decision is highly praiseworthy."

2. นายขนมต้ม

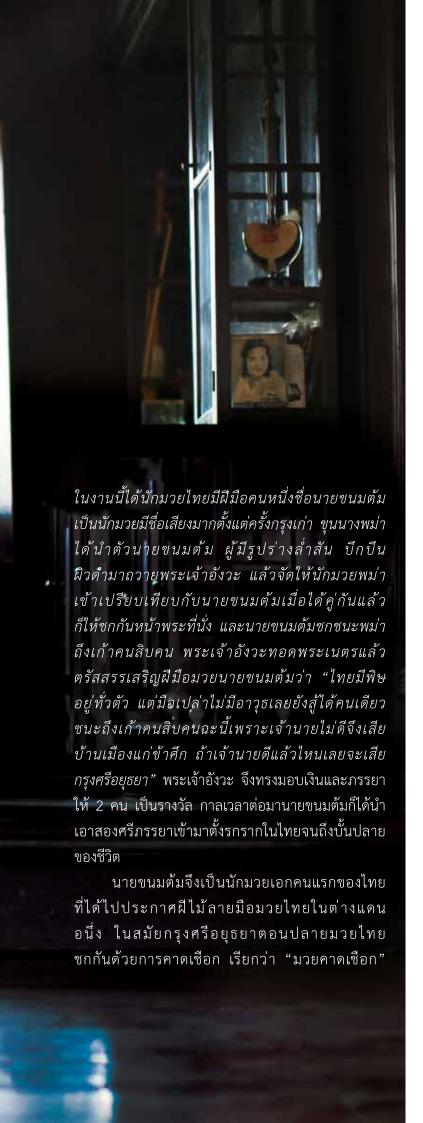
นายขนมต้มเคยเป็นเชลยไทยที่ถูกกวาดต้อนไปครั้งกรุงศรีอยุธยาแตก ครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ.2310 นายขนมต้ม เกิดวันอังคาร เดือนยี่ ปีมะเมีย พ.ศ. 2293 ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ (ปัจจุบันคือ ตำบลบ้านกุ่ม อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) บิดาชื่อนายเกิด มารดาชื่อนางอี่ มีพี่น้อง 2 คนคือ

- 1. นางเอื้อย ถูกพม่าฆ่าตายเมื่อเล็กๆ
- 2. นายขนมต้ม

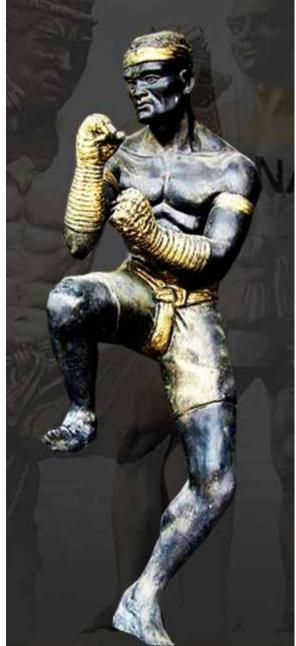
นายขนมต้มต้องอาศัยอยู่วัดตั้งแต่เด็กๆ ต่อมาเมื่ออายุได้ประมาณ 10 ขวบ พ่อแม่ได้ถูกกล่าฆ่าตายทั้งคู่ เมื่อเริ่มโตเป็นหนุ่ม ได้ฝึกหัดมวยไทยจากผู้มีฝีมือ ด้านหมัดมวย และมีความสามารถด้านมวยมากขึ้นเป็นลำดับครั้งเมื่อกรุงศรีอยุธยา แตกในสมัยพระเจ้าเอกทัศน์ ผู้คนได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยศึกอย่างมากมาย ในระหว่างนั้นเองชื่อเสียงของนายขนมต้มได้เริ่มปรากฏเมื่อในปี พ.ศ. 2317 จึงปรากฏเรื่องราวของนักมวยไทยในพระราชพงศาวดารซึ่งบันทึกเหตุการณ์ เมื่อครั้งพระเจ้าอังวะจัดพิธียกฉัตรยอดพระมหาเจดีย์เกศธาตุ แล้วให้มี งานเฉลิมฉลองจัดงานสมโภชมหาเจดีย์ มีขุนนางพม่ากราบทูลว่าชาวไทย มีฝีมือด้านมวยไทยดีแทบทุกคน จึงตรัสสั่งให้จัดหา นักมวยเพื่อชกกัน

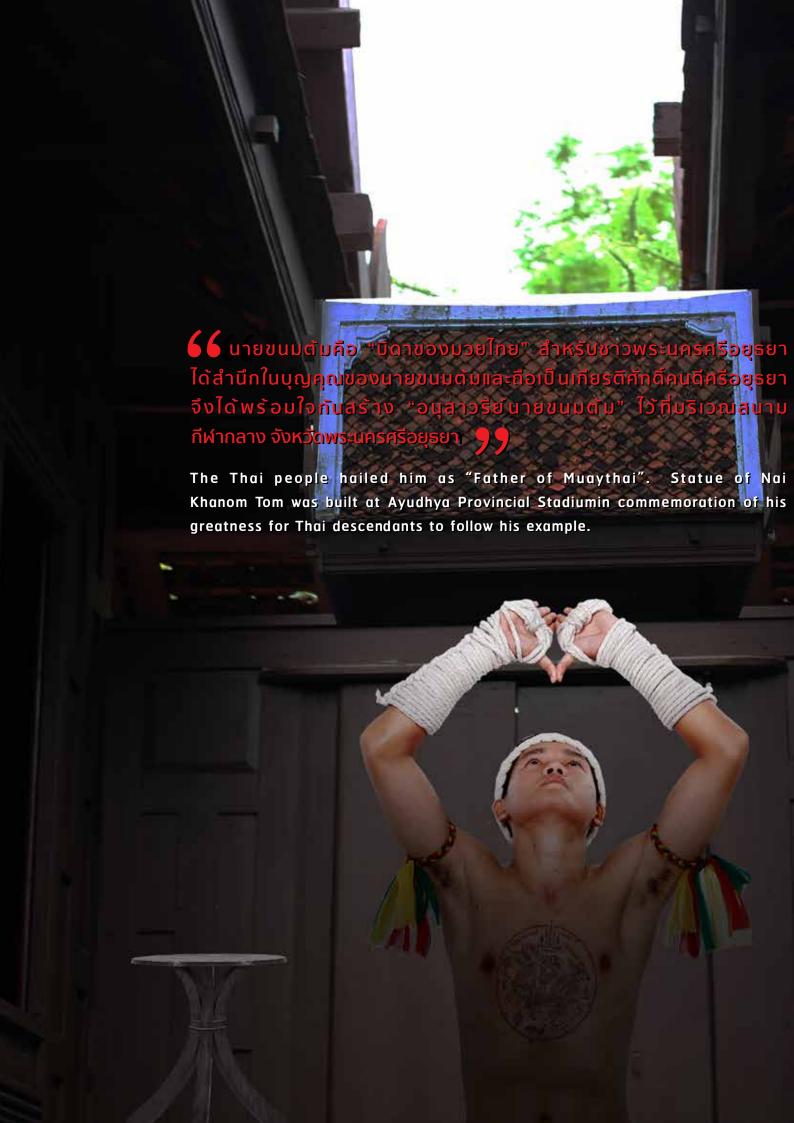
2. Nai (Mr.) Khanom Tom He was born on Tuesday, January (2nd month according to the lunar year) B.E. 2293 in the reign of King Tai Sra at Baan Kum (now Baan Kum Subdistrict, Bangbarn District, Ayudhya). His parents were Mr.Kerd and Mrs.Ee. His sister, Mrs.Uei, was killed by Burmese soldiers in her childhood.

Nai Khanom Tom had to live at a temple since he was ten years old when his parents had been killed. He started practicing Muaythai in his youth. After the fall of Ayudhya Kingdom in the reign of King Ekkatat he was one of those who were taken to Burma by the Burmese army. There, in B.E. 2317, King Angwa ordered celebration of Ket Taat, a great pagoda. Being informed that there were a lot of skillful Thai boxers, he ordered arrangement of boxing matches. Nai Khanom Tom, a strong, tough, dark-skinned guy, was fetched befor the

king. Nai Khanom Tom then could beat 9-10 Burmese boxers. King Angwa said in appreciation of the Thai boxer that "The Thai people can be dangerous from top to toe. Even one man with bare hands can beat nine to ten men. They have got a bad ruler; otherwise, they would not have lost their kingdom". The king then gave him money and two women as an award. Nai Khanom Tom was the first Thai boxer to show his Thai boxing skill abroad. It may be said that he was one of forefathers of Muaythai.

ซึ่งใช้เชือกหรือผ้าพันมือ บางครั้งการชกอาจจะถึงตาย เพราะเชือกที่ใช้คาดมือถึงข้อศอกนั้นบางครั้งใช้น้ำมัน ชุบเศษแก้วหรือทรายละเอียด ชกถูกตรงไหนจะบาดเจ็บและได้เลือดตรงนั้น นับว่าการชกมวยคาดเชือกนั้น มีอันตรายมาก ทั้งนี้ยังนิยมสวมมงคลไว้ที่ศีรษะ และผูกประเจียดไว้ที่ต้นแขนตลอดการแข่งขันการเปรียบคู่ ชกนั้นต้องทำด้วยความสมัครใจทั้งสองฝ่าย ไม่คำนึงถึงขนาดร่างกายอายุ "กติกาการชกง่ายๆ คือ ชกจนกว่า ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะยอมแพ้" ในงานเทศกาลต่างๆ ต้องมีการจัดแข่งขันมวยไทยด้วยเสมอมีการพนันกันระหว่างนักมวย ที่เก่งจากหมู่บ้านหนึ่งกับนักมวยที่เก่งจากอีกหมู่บ้านหนึ่ง

ตั้งแต่สมัยอยุธยาลงมาปรากฏว่ามีกรมนักมวยที่เรียก "ทนายเลือก" มีหน้าที่แวดล้อมองค์พระมหากษัตริย์ คอยป้องกันอันตรายในระยะประชิดพระองค์ โดยไม่ใช้อาวุธอื่นใดนอกจากมือเปล่า กรมนี้มีอยู่ต่อมาจนถึง กรุงรัตนโกสินทร์ กษัตริย์บางองค์ทรงเป็นนักมวยมีฝีมือ เช่น สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเจ้าเสือ พระเจ้ากรุงธนบุรี เป็นต้น

วันที่นายขนมต้มชกกับพม่านั้นเป็นวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2313 ต่อมาจึงได้ถือเอาวันดังกล่าวของทุกปี เป็น "วันนายขนมต้ม" สำหรับชาวพระนครศรีอยุธยาได้สำนึกในบุญคุณของนายขนมต้มและถือเป็นเกียรติศักดิ์ คนดีศรีอยุธยา จึงได้พร้อมใจกันสร้าง "อนุสาวรีย์นายขนมต้ม" ไว้ที่บริเวณสนามกีฬากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นอนุสติเตือนใจและให้ลูกหลานไทยยึดถือเป็นแบบอย่างสืบไป

"There was just a simple rule: keep on boxing until either opponent surrendered."

As earlier mentioned, Krom Nak Muay, or Thanai Luak, served as the king's bodyguards to protect him without any weapons except bare hands. Krom Nak Muay lasted until Rattakosin period. Some of the kings, such as King Naresuan, King Sua and King Taksin, were skillful boxers.

The date when Nai Khanom Tom fought the Burmese boxers was March 17, B.E. 2313. So it was later observed as Thai Boxer's Day. "The Thai people hailed him as "Father of Muaythai". Statue of Nai Khanom Tom was built at Ayudhya Provincial Stadium in commemoration of his greatness for Thai descendants to follow his example."

สมัยกรุงธนบุรี

สมัยทรุงธนบุรี ระหว่าง พ.ศ. 2310-2325 หลังจากที่ทรุงศรีอยุธยาเสียเอทราชให้แท่พม่า ขณะนั้นสภาพบ้านเมือง วัดวาอารามทูกทำลาย สมเด็จพระเจ้าตาทสินมหาราชได้พยายามรวบรวมไพร่พลที่หนีทระจัดทระจายอยู่ตามป่า ตามชุมนุม ต่างๆ เพื่อทอบทู้เอทราชจนสามารถตั้งทรุงธนบุรีเป็นราชธานีได้เมื่อจุลศัทราช 1130 ปีชวด สัมฤทธิศท

ลอดเวลาดังกล่าวประเทศชาติไม่ได้ว่างเว้นจากการทำสงคราม ทั้งจากศัตรูภายนอกประเทศและจากการ ตั้งตัวเป็นใหญ่ของชุมนุมต่างๆ ทำให้คนไทยในสมัยนั้นต้องอยู่ในสภาพเตรียมตัวพร้อมรับกับสถานการณ์ จากการสู้รบที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา อีกทั้งคนดีมีฝีมือและพระสงฆ์ที่มีวิชาความรู้ในศิลปศาสตร์แขนงต่างๆ ล้มตาย กันเป็นจำนวนมาก จึงต้องเสาะแสวงหาผู้รู้ผู้ชำนาญการต่างๆ เข้ามาในกรุงธนบุรีเพื่อฝึกฝนวิชาความรู้ต่างๆ ทั้งด้าน การศาสนา การเมือง การปกครอง ยุทธวิธีการรบ การฝึกหัดมวยไทย กระบี่กระบอง ดาบ ฯลฯ เพื่อเตรียมความพร้อม ในการทำศึกสงคราม

Thonburi Period

Thonburi Kingdom (B.E. 2310-2325) was established by King Taksin, who, after the fall of Ayudhya Kingdom, recruited men dispersed in the forest and various communities to form an army and fight back the enemy. He could finally defeat the enemy and founded Thonburi Kingdom in 2310.

hroughout the Thonburi period, the king had been very often engaged in wars against both external and internal enemies. Most Thai people hence had to be alert for fighting incidents which might occur any time. Also, as a large number of capable and knowledgeable men died in the war, there was a great need to recruit those experienced persons to give knowledge and trainings on religion, politics, administration, war-fare strategy, Muaythai, weaponry, etc.

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงเป็น พระมหากษัตริย์ที่สนใจมวยไทยเป็นพิเศษทรงมีความ สามารถในศิลปะมวยไทยและกระบี่กระบองเป็นอย่างดี เมื่ออายุ 6 ขวบได้เข้าศึกษาที่วัดโกษาวาศน์ (วัดคลัง) และ ทรงฝึกหัดมวยไทยจากทนายเลือกในพระราชวังและ สำนักมวยอื่นๆ อีกหลายสำนักและเสด็จทอดพระเนตร การชกมวยอยู่เสมอ "สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และสมัยกรุงธนบุรีจึงมีนักมวยที่มีความสามารถเกิดขึ้น มากมายได้แก่ ครูเมฆ บ้านท่าเสา ครูเที่ยง บ้านเก่ง นายทองดีฟันขาว (นายจ้อย) หรือหมื่นไววรนารถ หรือ พระยาสีหราชเดโช หรือพระยาพิชัยดาบหัก ครูห้าว แขวง เมืองตาก ครูนิล เมืองทุ่งยั้ง นายถึก ศิษย์ครูนิล เป็นต้น"

จุดมุ่งหมายในการฝึกหัดมวยไทยในสมัยนั้น จึงคล้ายกับสมัยกรุงศรีอยุธยา คือฝึกเพื่อการทหาร การป้องกันประเทศชาติเมื่อเกิดสงครามรักษาความสงบ ภายในประเทศ ถวายการอารักขาแด่พระมหากษัตริย์ และ ฝึกหัดมวยไทยเพื่อเป็นศิลปะป้องกันตัวสำหรับลูกผู้ชาย ในการป้องกันตัว ครอบครัว และชุมชน เพราะเป็นช่วงที่มี โจรผู้ร้ายชุกชุม การฝึกมวยไทยสมัยนี้เพื่อการสงครามและ การฝึกทหารอย่างแท้จริง มีนักมวยฝีมือดีเกิดขึ้นมากมาย ส่วนนักมวยที่เป็นนายทหารเลือกของพระเจ้าตากสิน ได้แก่ หลวงพรหมเสนา หลวงราชเสน่หา ขุนอภัยภักดี นายหมึก พระยาพิชัยดาบหัก

King Taksin was particularly interested in Muaythai and was very good at Muay Thai and weaponry himself. At six, he was educated at Wat Kosawart (Wat Klang) and learnt Muay Thai from Thanai Luak in the palace and from many other boxing schools. He always spared his time to watch boxing matches. "There were quite a number of boxers in late Ayudhya and Thonburi periods, e.g. Khru Mek Baan Tha Sao, Khru Thiang Baan Keng, Nai Thongdee Fun Khao (Nai Joi) or Phraya Phichai Daab Hak, Khru Hao Khwang Muang Tak, Khru Nin Muang Thung Yang, Nai Thuek Sit Khru Nin, etc."

The practicing of Muaythai, like Ayudhya period, was for the military purpose, i.e. for territorial defence, for keeping internal peace, protecting the king and for self-defence because of wide-spread burglary and robbery. The boxers who were King Taksin's Thanai Luak included Luang Phrom Sena, Luang Raj Saneha, Khun Apai Pakdi, Nai Muek and Nai Thongdee (Phraya Phichai Daab Hak). Boxers from different places/boxing schools would be matched in boxing contests. There were no definite rules, and no point count. The fight would go on until either opponent gave up.

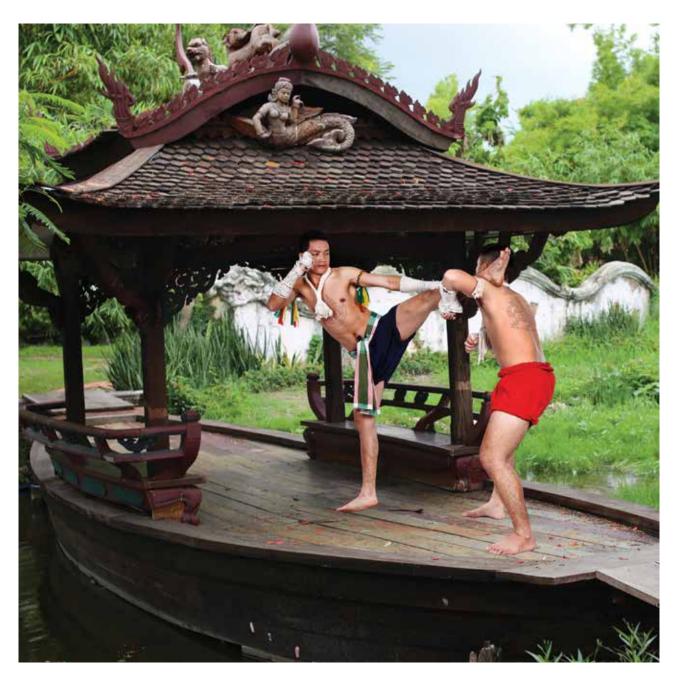

การจัดชกมวยในสมัยกรุงธนบุรีนิยมจัดนักมวย ต่างถิ่นหรือลูกศิษย์ต่างครูชกกัน กติกาการแข่งขันยัง ไม่ปรากฏชัดเจน ทราบเพียงแต่ว่าเป็นการชกแบบไม่มี คะแนน จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะยอมแพ้ไป สังเวียนเป็น ลานดิน ส่วนมากเป็นบริเวณวัด นักมวยยังชกแบบคาดเชือก สวมมงคล และผูกประเจียดที่ต้นแขนขณะทำการแข่งขัน

สมัยกรุงธนบุรีต่อเนื่องถึงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ชนชาวสยามเป็นปึกแผ่นรวบรวมดินแดนได้มากแล้ว แต่ยังไม่ว่างเว้นจากศึกสงครามใหญ่น้อย ทำให้ต้องเร่ง การฝึกปรือ กลมวย เพลงดาบอยู่เสมอ จึงนับได้ว่าเป็น ศิลปะประจำชาติที่สำคัญ ซึ่งคนไทยโดยทั่วไปให้ความ สนใจและให้ความสำคัญ "แม้แต่ในพระมหาราชวังก็ยังมี การเรียนการสอนกระบี่กระบอง วิชามวย และพิชัยสงคราม อันเป็นหลักสูตรสำคัญ" โดยเฉพาะมวยไทยที่มีรูปแบบ การใช้อวัยวะเป็นอาวุธ ทั้ง หมัด เท้า เข่า ศอก คล้ายคลึง กันทั่วประเทศ อย่างไรก็ตามด้วยปัญญา และภูมิปัญญา อันมากมายของคนไทย วิชามวยก็ได้แตกแขนงออกไป อย่างเด่นชัดทั้งท่ารำร่ายไหว้ครู รูปแบบลีลาท่าย่าง ท่าครู แม่ไม้ลูกไม้อีกทั้งความชำนาญเรื่องการจักสานร้อยรัดถักทอ

As Thonburi Kingdom still had been engaged in wars, practicing Muaythai and the use of weaponry became national fighting arts which the Thai people regarded as important and paid so much attention to it that "even the royal court members were taught the art of fighting, Muaythai and war strategy which were regarded as essential curricula." The art of Muaythai had been developed and thus differed in styles and tactics from one region to another, mainly consisting of Muay Tha Sao, Muay Chaiya, Muay Korat and Muay Lopburi.

ทำให้การคาดเชือก ถักหมัด มีรูปแบบเฉพาะตัวอีกมากมาย ดัง นั้น จึงได้มีรูปแบบการฝึกมวยแต่ละที่แตกต่างกันออกไปตาม ภูมิประเทศ ความถนัด และความสามารถหลักใหญ่แบ่งได้ตาม ภูมิภาค คือ มวยท่าเสา มวยไชยา มวยโคราช มวยลพบุรี เป็นต้น

"สำนักฝึกมวยสมัยกรุงธนบุรีมีลักษณะคล้ายๆ กับในสมัยกรุงศรีอยุธยา คือมีสำนักมวยในพระราชวัง สำหรับฝึกหัดมวยไทยให้ทหารและขุนนาง และมีสำนัก มวยตามหมู่บ้านต่างๆ ทั่วไป" การฝึกหัดก็นิยมฝึกหัดกัน ในบริเวณวัด เพราะบริเวณวัดกว้างขวางเหมาะสมอย่างยิ่งใน การฝึกหัดมวย และอีกอย่างหนึ่งคนเก่งไม่ว่าจะเป็นนักรบและ นักมวยเมื่อแก่เฒ่าลงมักจะใช้ชีวิตในบั้นปลายออกบวชเป็น พระภิกษุอยู่ที่วัด ลูกศิษย์เมื่อได้ข่าวว่ามีฝีมือดีก็จะติดตามไป ขอมอบตัวเป็นลูกศิษย์เพื่อฝึกหัดมวยด้วย

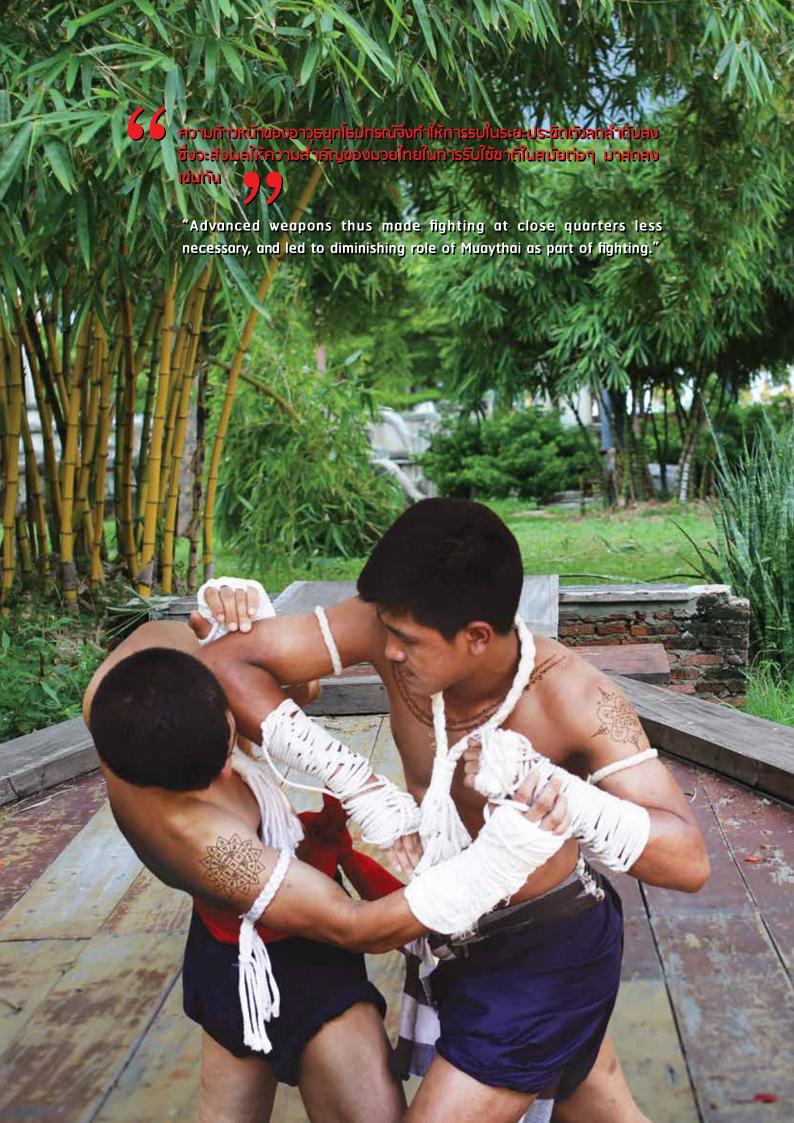
การทำสงครามในสมัยกรุงธนบุรีนี้ เป็นการรบที่ไทยมี กำลังพลน้อยจึงต้องอาศัยอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยและ การรบที่รวดเร็วไม่ให้ข้าศึกตั้งตัวได้ทัน จึงนิยมเดินทัพทางเรือ

"In Thonburi period, like Ayudhya period, the boxing school in the palace was for training the soldiers and the court members while boxing schools in villages, mostly using extensive temple grounds, were for laymen." Those retired warriors and boxers usually spent their old age life as monks, and young men would then request these monks to teach them Muaythai.

Due to limited military force, the warfare during Thonburi period had to resort to modern weapons and quick manoeuvres to attack the enemy unawares. Moving by boat made it faster and ambushing was often used to defeat the enemy. Foreign trade helped in importing guns. The traders from Trengganu and Yakkatra offered 1,200 guns to the king. "Advanced weapons thus made fighting at close quarters less necessary, and led to diminishing role of Muaythai as part of fighting."

มากกว่า ทัพบกเป็นทัพหนุน และนิยมใช้ยุทธวิธีหลอกล่อให้ข้าศึกหลงกลตกอยู่ในวงล้อมที่ชุ่มโจมตี ทั้งนี้การค้ากับ ต่างประเทศช่วยให้ได้อาวุธปืนไว้ใช้ในสงครามจำนวนมาก เช่น กรณีพ่อค้าจากเมืองตรังกานูและเมืองยักกะตรานำปืน คาบศิลาเข้ามาถวายถึง 1,200 กระบอก การรบแบบซุ่มโจมตีโดยใช้ปืนที่ทันสมัยล้อมยิงข้าศึกจึงเป็นการได้เปรียบคู่ต่อสู้ การรบในลักษณะดังกล่าวและ "ความก้าวหน้าของอาวุธยุทโธปกรณ์จึงทำให้การรบในระยะประชิดตัวลดลำดับลง ซึ่งจะส่งผลให้ความสำคัญของมวยไทยในการรับใช้ชาติในสมัยต่อๆ มาลดลงเช่นกัน"

ในยามสงบโอกาสที่จะได้ชกมวยมักจะเป็นในงานเฉลิมฉลองต่างๆ เช่น งานประเพณีบวชนาค เทศกาลสงกรานต์ วันสมโภชเจดีย์ วันถือน้ำพิพัฒน์สัตยา และการชกมวยหน้าพระที่นั่ง หากพระมหากษัตริย์เสด็จทอดพระเนตร ทนาย เลือกจะจัดให้มีการคัดเลือกนักมวยมาเปรียบมวยเพื่อหาคู่ชก โดยใช้วิธีคล้ายกับสมัยกรุงศรีอยุธยาเพราะถือว่า ฝีมือสำคัญกว่ารูปร่าง และมักจะนิยมจัดนักมวยต่างถิ่น หรือลูกศิษย์ต่างครูชกมวยกัน ส่วนกติกาการแข่งขันยังไม่ ปรากฏชัดเจน คงใช้วิธีการเดียวกับสมัยอยุธยา คือชกไม่มีกำหนดยก ไม่มีการให้คะแนน มีการพักระหว่างยกคือ

In time of peace Muaythai boxing matches would be organized on festive occasions, e.g. Songkran Festival, pagoda celebrations, etc. No definite rules existed; neither did point count. Unlike the present, there would be a break after the first round (timed by floating half a coconut shell with a hole at the bottom which would finally sink when fully filled with water). Then the second, third, fourth and fifth matches of boxers would fight and the first match would

เมื่อชกไปหนึ่งยก (ใช้กะลาเจาะรูวางบนน้ำเป็นการจับเวลา เมื่อกะลามีน้ำไหลเข้าเต็มก็จะจมลงถือว่าหมดยก) จะหยุดพักโดยให้คู่ที่ 2 ขึ้นชกยกที่หนึ่ง หลังจากนั้นจึงให้คู่ที่ 3-4-5 ชกต่อจนหมดคู่ แล้วจึงย้อนกลับมา ให้คู่ที่หนึ่งชกยกที่สองต่อไป ตามลำดับคู่แรกจนครบคู่สุดท้าย นักมวยต้องชกกันจนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะยอมแพ้ไปเอง หากคู่ใดชกกันจนแพ้ชนะแล้วก็ให้ข้ามคู่นั้นไป การพักระหว่างยกจึงใช้เวลายาวนานพอสมควร ต่างกับปัจจุบันที่ชกทีละ คู่ กำหนดเวลาชกและพักไว้แน่นอน "สังเวียนสมัยก่อนจะเป็นลานดิน ส่วนมากเป็นบริเวณวัด" รางวัลสำหรับนักมวย เท่าที่ปรากฏคือนายทองดีฟันขาว ต่อมาได้เป็นพระยาพิชัยดาบหัก ได้เงินรางวัล 5 ตำลึง และไม่มีการเก็บภาษีอากร มหรสพแต่อย่างใด

start its second round and so on. So a break between each round took quite a long time. In addition, the fight would go on until either opponent gave in. Presently, the time for each boxing round and break will be definite. The boxing ring was on the ground, mostly in the temple area. Nai Thongdee was given five tamlung as a reward and promoted as Phraya Phichai later on. No taxes were collected from boxing.

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีได้สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี ในปี พ.ศ. 2325 หลักฐานที่เท่าแท่ที่สุดในสมัยนี้ได้แท่กฎหมายตราสามดวงซึ่งมีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา และชำระ เมื่อ พ.ศ. 2347 ซึ่งได้กล่าวถึงการตีมวยและปล้ำกันไว้ในพระอัยการเบ็ดเสร็จอันเป็นสาเหตุแห่งการทะเลาะวิวาทกันการนิยม ชกมวยไทยคงมีอยู่ทั่วไปจึงทำให้ชาวต่างชาติสนใจเข้ามาท้าชกพนัน ดังปรากฏในประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งว่า

รุงรัตนโกสินทร์นิยมชกมวยไทยตามงานวันสำคัญต่างๆ เช่น งานปิดทองพระ งานถือน้ำพิพัฒน์สัตยา งานประจำปี และงานรับเสด็จเจ้านาย ทำให้ชาวต่างประเทศที่ได้เห็นการต่อสู้แบบศิลปะมวยไทยและ คิดว่าคนไทยดูเหมือนจะเป็นนักมวยไปหมด ทำให้ชาวฝรั่งอยากที่จะประลองฝีมือดู ในปี พ.ศ. 2331 ฝรั่งเข้ามาท้าพนัน ชกมวยนั้น ตามพงศาวดารกล่าวว่าเป็นชาวฝรั่งเศส มีอาชีพเป็นนายกำปั้น 2 คน ซึ่งเป็นพี่น้องกัน คนที่จะขอชกคนแรก เป็นน้อง ซึ่งมีฝีมือดีและผ่านการชกมาหลายที่หลายเมือง จนสุดท้ายมาขอท้าชกกับนักมวยชาวกรุงรัตนโกสินทร์

King Buddha Yodfa Chulaloke

King Buddha Yodfa Chulaloke (King Rama I), the founder of Chakri Dynasty, established Krung Rattanakosin as new capital city of Siam in B.E. 2325. Muaythai and wrestling had been mentioned in what was called "Tra Sam Duang Law". Muaythai was quite popular and even foreigners were interested in contending with Thai boxers. Part of the history had it that:

attanakosin people usually had Muaythai at festive fairs, e.g. Buddha image gold leaf pasting, loyalty-swearing ceremony, annual fair, etc. Foreigners witnessing the art of Muay Thai then felt like contending with the Thai boxers. In B.E. 2331, two French merchant brothers. The first one to fight was the younger brother, a good boxer who had many bouts in many places.

เมื่อมาถึงพระนคร นายกำปั่นให้ล่ามกราบเรียน พระยาพระคลังว่าจะขอชกมวยพนันกับคนไทยพระยา พระคลัง จึงกราบทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และ ทรงดำรัสปรึกษากับกรมพระราชวังบวรฯ ซึ่งเป็นผู้มีฝีมือ มวยไทยและควบคุมกรมทนายเลือกอยู่ในขณะนั้น เห็นว่า การขอท้าพนันมวยของชาวฝรั่งเศสครั้งนี้ เป็นการต่อสู้ เพื่อรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของคนไทยจึงได้ตกลงพนันกัน เป็นเงิน 50 ชั่ง กรมพระราชวังบวรฯ จึงจัดการคัดเลือก นักมวยชื่อ "หมื่นผลาญ" เป็นทนายเลือกวังหน้าแล้วจัด สนามมวยปลูกพลับพลาขึ้นที่สนามหลังวัดพระแก้ว เมื่อถึงเวลาชกก็ตรัสให้แต่งตัวหมื่นผลาญชโลมน้ำมัน ว่านยา และให้ขึ้นขี่คอคนเดินมายังมาสนามมวย

เมื่อเริ่มชก ชาวฝรั่งเศสได้เปรียบทางด้านร่างกาย ที่สูงใหญ่กว่าพยายามเข้ามาปล้ำและจะจับหักกระดูก แต่หมื่นผลาญใช้วิธีชกพลางถอยพลางป้องกันแล้วก็เตะ ถีบ ต่อย แล้ววิ่งถอยออกมา ฝรั่งโดนหมัดโดนเตะหลายครั้ง แต่ไม่ยอมล้ม การต่อสู้ดำเนินไปในรูปเดิมคือ หมื่นผลาญ เป็นฝ่ายใช้อาวุธยาว เตะหนี ถีบหนี ต่อยหนี ส่วนฝรั่ง ก็เดินหน้าเข้ามาหมายจะจับหักกระดูกท่าเดียว ยิ่งการชก เนิ่นนานไปฝรั่งก็ยิ่งเสียเปรียบ เพราะทำอะไรหมื่นผลาญ ไม่ได้ฝ่ายพี่ชายชาวฝรั่งเศส เห็นว่าถ้าหมื่นผลาญเอาแต่

Upon arrival, they asked their interpreter to tell Phraya Phraklang that they wanted to contend with Thai boxers. The king, having been informed, discussed the matter with Krom Praratchawang Borvorn Satharnmongkhon, who controlled Krom Thanai Luak. He was of the opinion that the challenge should be accepted in order to maintain the Thai people's honour and dignity. So he put a bet of 50 chang (old unit of Thai currency) on the fight. "Muen Phlan" a Thanai Luak of Krom Praratchawang Borvorn's Palace, was chosen for the fight. A boxing ring was raised on the ground behind Emerald Buddha Temple. Muen Phlan, "having been dressed and rubbed with oil and herbal liquids, was then carried on someone's shoulders to the boxing ring."

ถอยเตะ ถอยต่อย ถอยถีบ น้องชายของตนคงแย่แน่ เลยกระโดดเข้าไปผลักหมื่นผลาญไม่ให้ถอยหนี "การกระทำดังกล่าว เป็นเหมือนช่วยกันชก จึงทำให้เกิดมวยหมู่ตะลุมบอนกันขึ้นระหว่างฝรั่งกับพวกทนายเลือก ซึ่งล้วนแต่เป็น ผู้มีฝีมือทางด้านมวยไทย จึงพากันต่อยเตะจนฝรั่งบาดเจ็บสาหัส" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวๆ จึงสั่งให้หยุดการชก และพระราชทานหมอยา หมอนวด ให้ไปรักษาพยาบาล แล้วฝรั่งทั้งสองก็ได้ออกเรือกลับไปโดยยังไม่รู้ผลแพ้ชนะ ด้วยเหตุการณ์ ดังกล่าวเป็นการที่หมื่นผลาญกำลังดูชั้นเชิงของคู่ต่อสู้ คิดว่าจะเผด็จศึกเอาตอนหลังเมื่อฝรั่งหมดแรง

หลักฐานที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่งคือวรรณคดี ซึ่งผู้แต่งมีวิถีชีวิตอยู่ในสมัยใดก็จะบันทึกเรื่องราวที่ได้พบเห็น ถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้และสัมผัสกับภาพ น้ำเสียง ความคิด และองค์ประกอบอื่นๆ จากตัวหนังสือที่สร้างสรรค์ไว้ ดังที่สุนทรภู่ได้แต่งนิราศพระบาทคราวตามเสด็จพระองค์เจ้าปฐมวงศ์ซึ่งผนวชอยู่วัดระฆังโฆสิตาราม ที่จะขึ้นไปนมัสการ

When the fight started, the French boxer tried to seize Muen Phlan and his bone, but Muen Phlan used the tactic of kicking, thrushing, punching and then backing off. The longer the bout was, the more disadvantage on the French boxer's side. So his brother jumped in and pushed Muen Phlan to prevent him from backing off. "This led to a dog fight between the two French boxers and Muen Phlan and those Thanai Luak who came to help him. The French boxers were badly hurt." The king then stopped the fight and sent them for medical treatment. The fact was that Muen Phlan was studying the French boxer style before trying to defeat him later on.

Literature was also important evidence which described the life style, way of thinking, etc. of the respective period. Soonthorn Poo, for example, wrote "Nirat Phra Baat" mentioned Muay Thai and the boxer's dressing as follows:

พระพุทธบาทจำลองในเดือน 3 ปลาย พ.ศ. 2350 และได้กล่าวถึงการชกมวย วิธีการชก และการแต่งกายของ นักมวยไว้ดังนี้

ละครหยุดอุตลุดด้วยมวยปล้ำ
มงคลใส่สวมหัวไม่กลัวกัน
ตีเข่าปับรับโปกสองมือปิด
กระหวัดหวิดหวิวผวาเสียงฮาฮือ
ใครมีชัยได้เงินบำเหน็จมาก
แสนสนุกสุขล้ำสำมดึงษ์

ยืนประจำหมายสู้เป็นคู่ขัน
ตั้งประจันจดจับกระหยับมือ
ประจบติดเตะผางหมัดขว้างหวือ
คนดูอื้อเออเอาสนั่นอึง
จมูกปากบอบบวมอลึ่งฉึ่ง
พระผู้ถึงนฤพานด้วยการเพียร

"นิราศพระบาท"

จากบทกลอนดังกล่าวทำให้เราทราบว่าการชกมวยในสมัยก่อนจะสวมมงคลไว้ที่ศีรษะในขณะชกมวย นักมวย ใช้วิธีการชกทั้งหมด ขว้างหมัด เข่า เตะ และกลวิธีการรับเพื่อปกปิดร่างกาย สภาพคนดูสนุกสนานพร้อมกับเสียงเชียร์ สนั่นรอบสนาม นักมวยเจ็บตัวกันทั้งสองฝ่าย ใครชนะก็ได้รางวัลมากกว่าคนชกแพ้ การชกมวยในสมัยนี้มักจะเรียกชื่อ อย่างเดิมที่เคยเรียกมาครั้งกรุงศรีอยุธยา คือ มวย มวยปล้ำ ตีมวย ต่อยมวย เป็นต้น

The boxers are in their position, getting ready to fight. Each wears "Mongkhone" on his head.

The boxers use knees and feet in hitting and kicking amidst the spectators' loud cheers and excitement.

The winners will got a lot of money, whereas some boxers got swelling mouth and nose.

"Nirat Phra Baat"

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2352 ซึ่งเป็นยุคทองของวรรณคดีไทย ในรัชสมัยนี้ปรากฏ มีการบันทึกถึงเรื่องมวยไว้ในวรรณคดีหลายเรื่อง บางเรื่องก็เป็นพระราชนิพนธ์ในพระองค์เอง เช่น

บัดนั้น
เห็นเหาะทั้งสองข้างต่างมีฤทธิ์
บ้างแหวงหน้าอ้าปากตะลึงตะไล
เบียดเสียดเยียดยัดดังดูมวย

มีทั้งโขนละครมอญรำ ตีประโคมฆ้องกลองให้ก้องดัง ประชาชนคนดูอักนิษฐ์ ให้คิดพิศวงงงงวย แลดูภูวไนยเอาใจช่วย แช่ซร้องร้องอำนวยอวยชัย

"สังข์ทอง"

มวยปล้ำค่ำลงจงมีหนัง ให้หีบตั้งใส่ศพให้ครบครัน

"ขุนช้างขุนแผน"

King Phra Buddha Lertla Naphalai

Soonthorn Poo's poetry in "Nirat Phra Baat" lets us know that those boxers wore a Mongkhon (head band) while boxing. They used fists, knees and feet in attacking and defending tactics in protecting their body.

King Phra Buddha Lertla Naphalai (King Rama II) came to the throne in 2352. It was the golden age of literature. During his reign Muaythai was mentioned in many literary works, some of which were written by the king himself. Following are examples:

There the people watched them flying here and there with wonder, standing agape.

They crowded around as if they were watching a boxing match

"Sang Thong"

There are many kinds of entertainment, including drama, dancing, wrestling/boxing

"Khun Chang Khun Phan"

ให้เปรียบคู่ผู้หญิงชกมวยปล้ำ
กางเกงลายสายถักเสื้อกั๊กกัน
เข้าทุบทอยต่อยตะกายป่ายปุบปับ
กางเกงแยกแตกควากเป็นปากกา
ต่างเหนื่อยหอบหมอบทรุดให้หยุดอยู่
ต่างประหม่าหน้าตื่นยืนเก้งกัง
แล้วลุกขึ้นยืนประจัญขยั้นขยับ
ต่างกอดเกี้ยวเกลียวกลมล้มคะมำ
ขึ้นอยู่บนคนคว่ำขยำหยิก
กอดประกับกลับไพล่พลิกไปมา

แล้วมีมวยหมัดรับกันกับโกก ปับเขาฮาปาเขาเฮเซคะนอง ข้างหนึ่งดำข้างหนึ่งขาวสาวขยัน ต่างตั้งมั่นเหม่นเหม่คนเฮฮา เสียงตุบตับเตะผางถูกหว่างขา ผู้ชายฮาเฮลั่นสนั่นดัง จูงมือคู่ปล้ำเข้ามาหน้าที่นั่ง เขาทุบหลังให้บังคมประพรมน้ำ เข้ายุดจับขาแข้งแย่งขยำ คนหนึ่งคว่ำคนหนึ่งหงายผู้ชายฮา คนล่างพลิกผลักแพลงไขว้แข้งขา คนดูฮาเฮสนั่นครื้นครั่นไป

"สิงหไกรภพ"

แขยะปับขยับโปกปะเตะถอง ดำมันแรงแดงเป็นรองตกรางวัล "ลักษณะวงศ์"

Women are matched to wrestle.

They fight fiercely, trying to beat and defeat the opponent until they were exhausted

"Singha Kraiphop"

There are boxing matches.

The boxers fight by kicking and hitting with elbows.

"Laksanawong"

วรรณกรรมที่แต่งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 2 สามารถแสดงภาพลักษณ์ของกีฬามวยไว้ได้ชัดเจนว่า เป็นการแข่งขันที่มีคนนิยมดูกันมากที่สุดในสมัยนั้น และเป็นการบันเทิงชนิดหนึ่ง "ในงานเทศกาลประเพณี เช่น งานสงกรานต์ ลอยกระทง เข้าพรรษา เทศกาลกฐิน งานบวช แต่งงาน หรือการฉลองสมโภชต่างๆ มักจะมีพิธี ทางศาสนาและการบันเทิงควบคู่กันไป ซึ่งนอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสให้ชาวบ้านได้ร่วมแรงร่วมใจในการพระศาสนา แล้วยังจะได้ความสนุกสนานบันเทิงใจ ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีของสังคมสืบต่อกันไป การบันเทิงที่เป็น กีฬา เช่น วิ่งวัว มวยปล้ำ การแข่งเรือในหน้าน้ำหลาก เล่นว่าวในฤดูหนาว ที่ต้องอาศัยความแข็งแรง ความสามัคคีและ ความพร้อมเพรียงกันด้วย ข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ในสมัยนี้มีการกล่าวถึงการชกมวยปล้ำผู้หญิงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การชกมวยไม่ใช่จะมีแต่ในหมู่ชายเท่านั้น ผู้หญิงก็มีสิทธิ์ที่จะเรียนรู้ศิลปะการต่อสู้แขนงนี้ได้เช่นกัน สันนิษฐานว่าคงจะฝึกหัดกันมานานแล้วเพราะไทยเราต้องทำศึกสงครามกับพม่าและหัวเมืองต่างๆ ตลอดเวลา แต่การ ที่ผู้หญิงมาชกมวยพนันกันคงจะเริ่มมีในระยะหลัง คงเป็นเพราะสภาพบ้านเมืองยังขัดสนเนื่องจากผลกระทบจากภาวะ สงคราม การชกมวยจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะได้เงินรางวัลมาใช้จ่ายเท่านั้น คงไม่มีโอกาสที่จะก้าวหน้าเช่นผู้ชายที่มีฝีมือ และได้คัดเลือกเป็นทนายเลือกหรือเป็นครูมวย การชกมวยก็คงเป็นทั้งมวยปล้ำและใช้หมัดมวยควบคู่กันไป ยังไม่มีกติกา อะไรมากมาย ปล่อยให้ปล้ำให้ชกกันจนเหนื่อยก็หยุดพักแล้วชกกันต่อจนฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดยอมแพ้ไปในที่สุด

The literary works during the reign of King Rama II clearly reflected the fact that Muaythai was the most popular competition and was regarded as a kind of entertainment. "In festive events such as Songkran, Loy Krathong, Buddhist Lent, Kathin and wedding, there will usually be religious ceremonies and entertainment. This will be an opportunity for the people to participate in religious activities and enjoy their life while maintaining cultural heritage from generation to generation. Entertainment like cow racing, wrestling, boat racing and kite flying, all need united strength and oneness". It was also noteworthy that there was female wrestling, proving that women also had the right to practice this branch of fighting art. Presumably, females had long practiced it because Siam had long been engaged in war with Burma and other. However, female boxing for betting took place some time later, probably as a means of earning prize money for spending due to scarcity in time of war. It would be a very rare chance to be promoted like male boxers who would be selected as Thanai Luak or trainers. Boxing in those days was somehow mixed with wrestling without definite rules. The fight would end only when either opponent surrendered.

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2367 ในสมัยนี้ปรากฏคำกลอนที่กล่าวถึงการชกมวยผู้หญิง ในนิทานคำกลอนเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ดังนี้

แล้วพระองค์ทรงสั่งให้ตั้งแต่ง ศพตำแหน่งน้องพระมเหสี

มีโขนหนังตั้งสมโภชโปรดเต็มที แล้วให้มีมวยหญิงทั้งทิ้งทาน "พระอภัยบญี่"

นสมัยนี้ปรากฏหลักฐานสำคัญที่เป็นเรื่องของมวยไทยโดยตรง ได้แก่ "ตำรามวยไทยโบราณที่เขียนขึ้น ในสมัยรัชกาลที่ 3 เป็นภาพเขียนท่ามวยลงในสมุดข่อย มีภาษาไทยเขียนบอกว่าแม่ไม้ ลูกไม้ และ **ไม้แก้ มีจำนวนภาพทั้งหมด 46 ภาพ**" ประกอบด้วยภาพการตั้งท่าชกมวย 2 ภาพ ภาพชุดแม่ไม้มวยไทย 23 ภาพ ้มี 12 ท่า ภาพชุดลูกไม้มวยไทย 21 ภาพ มี 12 ท่า ตำรามวยไทยโบราณฉบับนี้พระปลัดเต็ง วัดชนะสงครามได้นำมา มอบให้หอสมุดแห่งชาติ เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2474 ปัจจุบันทางหอสมุดแห่งชาติได้เก็บรวบรวมตำรามวยไทยโบราณ เล่มนี้ไว้ที่หมวดตำราภาพ เลขที่ 11/ก มัดที่ 3 ตู้ที่ 117

จากหลักฐานภาพเขียนท่ามวยไทยโบราณ ทำให้ทราบว่า ครูมวยที่เขียนภาพเรียกท่ามวยนั้นว่าไม้ และลูกไม้ น่าจะหมายถึงแม่ไม้ ลูกไม้ซึ่งมีอยู่อย่างละ 12 ท่า อันเป็นส่วนสำคัญให้เห็นพัฒนาการของมวยไทย ซึ่งต่อมามีครูมวย ที่มีความสามารถค้นคิดท่ามวยแยกย่อยออกไปอีก และเรียกชื่อต่างกันไปเพื่อประโยชน์ในการจดจำและแยกประเภทท่ามวย นั้นๆ เช่น กลมวย เชิงมวย ไม้เกร็ด เป็นต้น

King Phra Nangklao Chaoyuhua

In the reign of King Phra Nangklao Chaoyuhua (King Rama III), who came to the throne in B.E. 2367, female boxing was mentioned in Soonthorn Poo's literary work, "Phra Apaimance", as follows:

> Then he organize funeral ceremony of his wife's sister With performing art (Khone) and female boxing celebrating the funeral Together with alms giving.

> > "Phra Apaimanee"

uring this third reign a text on Muay Thai was written on old-styled writing material called "Samut Khoi", showing pictures of boxing forms described as "Mae Mai", "Luk Mai" and "Mai Kae", 46 pictures in all. Of these, two were the pictures of boxing guards, 23 were the series of Mae Mai, consisting of 12 forms and 21 were the series of Luk Mai, also consisting of 12 forms. Phra Palad Teng, a monk of Wat Chanasongkhram, gave the text to the National Library on April 4, B.E. 2474. The text is presently kept at Picture Text Section, No. 11/Kor, Box 117.

The text revealed that the trainer who drew the pictures called the boxing guards "Mai" and "Luk Mai", probably referring to "Mae Mai" and "Luk Mai", each consisting of 12 forms which later had been further developed into smaller units/form as "kon muay", "choeng muay" and "mai kred".

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระจอมเทล้าเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2394 พระองค์ทรงโปรดที่ฬาทระบี่ทระบอง และ มวยไทยมาท ได้ทรงโปรดให้พระเจ้าลูทยาเธอหลายพระองค์หัดทระบี่ทระบองและมวยไทยจนชำนาญ และในสมัยที่พระองค์ยัง ทรงพระเยาว์ทรงแต่งองค์อย่างทุมารเล่นทระบี่ทระบอง และชทมวยในงานสมโภชหน้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

มัยนี้เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการนำอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยหลายด้าน เนื่องจากมีพวกมิชชั้นนารีเข้ามาสอนศาสนา และนำความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ การแพทย์เข้ามาเผยแพร่ ตั้งแต่ในสมัยรัชกาลก่อน ซึ่งรัชกาลที่ 4 ทรงสนพระทัยในวิทยาการของตะวันตกมาก จึงได้เริ่มให้มีการฝึกหัดทหารแบบ ยุโรปแต่เป็นเพียงทหารรักษาพระองค์ ทหารที่รบเพื่อการป้องกันประเทศยังเป็นตามรูปแบบเดิมอยู่ การศึกษาเจริญ ก้าวหน้ามากในสมัยนี้ทรงโปรดให้ตั้งโรงเรียนในหลายๆ ระดับ และหลายสาขาการศึกษา

King Chomklao Chaoyuhua or King Mongkut

King Chomklao Chaoyuhua or King Mongkut (King Rama IV) came to the throned in B.E. 2394. He was very fond of Muay Thai and weaponry, and also had his sons practice Muaythai and the use of weaponry. During childhood he himself practiced Muaythai and the use of weaponry during the celebrations on the foreground of the church of the Emerald Buddha Temple.

here had been an influx of Western civilization into the kingdom because those missionaries brought with them Christianity, English, medicine, etc. King Mongkut was very much interested in Western technology. He started European military training for his royal guards, whereas the remaining military forces still had the traditional training. He also had schools of various disciplines established.

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2411 "พระองค์ศึกษาศิลปะมวยไทยมาจาก สำนักมวยหลวง ซึ่งมีปรมาจารย์หลวงพลโยธานุโยค" (เสรี อาจสาลี, 2520: 131) ครูมวยหลวงเป็นผู้ฝึกสอน ทำให้พระองค์ ทรงโปรดที่ฬามวยไทยมาก

นสมัยนี้การฝึกหัดมวยได้แพร่หลายไปตามหัวเมืองต่างๆ ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคใต้ของประเทศ เพราะได้จัดให้มีการแข่งขันชกมวยหน้าพระที่นั่งในงานศพของกรมขุนมรุพงศิริพัฒน์ ณ ด้านใต้ของทุ่งพระสุเมรุ (ท้องสนามหลวง) นักมวยที่เจ้าเมืองนำมาแข่งขันล้วนแต่คัดเลือกคนที่มีฝีมือดี การแข่งขัน ครั้งนี้ได้นักมวยที่สามารถชกชนะคู่ต่อสู้หลายคนและได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ ได้แก่

King Chulalongkorn

King Chulalongkorn (King Rama V) came to the throne in B.E. 2411. He learnt the art of Muay Thai from the royal boxing school under the supervision of Luang Phon Yothanuyoke (Seree Artsalee, 2520: 131). He was very fond of Muaythai.

uay Thai had been practiced in the Northern, Northeastern and Southern regions of the country. A boxing contest was held at the funeral of Krom Khun Maruphong Siriphat on the south of Phra Sumeru Ground (Sanam Luang). Many good boxers had been selected for the fight some of whom were later promoted as follows:

"หมื่นมือแม่นหมัด" เป็นนักมวยจากลพบุรี
"หมื่นชงัดเชิงชก" เป็นชาวโคราช ชื่อนายแดง
ไทยประเสริฐ ลูกศิษย์คุณพระเหมสมาหาร เจ้าเมืองโคราช
มีชื่อในเรื่องการใช้หมัดเหวื่ยงควาย

"หมื่นมวยมีชื่อ" เป็นนักมวยจากไชยา ชื่อปล่อง จำนงทอง ลูกศิษย์พระยาวัยวุฒิวิเศษฤทธิ์ (ขำ ศรียาภัย) เจ้าเมืองไชยา

หลังจากการแข่งขันชกมวยครั้งนี้ทำให้ชาวไทย ทั่วทุกจังหวัดสนใจฝึกซ้อมมวยไทยกันอย่างจริงจัง แต่ไม่ปรากฏว่ามีการแข่งขันชกมวยครั้งสำคัญเช่นนี้ อีกเลยตลอดรัชกาล

สำหรับในพระราชวังทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้ง กรมมหาดเล็กขึ้นเพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในพระราชวัง และถวายอารักขาแด่พระมหากษัตริย์ กรมมหาดเล็กเกิดขึ้นหลังจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอม เกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติแล้วไม่นาน ต่อมาในปี พ.ศ. 2414 ได้โปรดให้คัดเลือกบุตรหลาน ผู้ที่มีตระกูลสูงมาฝึกหัดจัดเป็นกรมทหารมหาดเล็ก รักษาพระองค์ และโปรดให้ศึกษาหาความรู้ในราชสำนัก และสำนักราชการด้วย ปี พ.ศ. 2423 จึงได้โปรดให้ พระองค์เจ้าดิศวรกุมารราชองครักษ์ เป็นผู้บังคับการ กรมทหารมหาดเล็ก แต่ทหารมหาดเล็กรุ่นนั้นมีสกุล เป็นมหาดเล็กเวร และสกุลคหบดีชั้นพลเรือนด้วย ต่อมา ในปี พ.ศ. 2424 ได้ย้ายมาอยู่ที่พระตำหนักสวนกุหลาบ

"Muen Muman Mud," a boxer from Lopburi;

"Muen Cha-ngud Choengchok," a boxer from Korat named Nai Dang Thiprasert, a student of Khunphra Hemsamaharn, Governor of Korat;

"Muen Muay Mechu," a boxer from Chaiya named Plong Chamnongthong, a student of Phraya Waiyawuth Wisetrit (Kham Sriyaphai), Governor of Chaiya;

After this boxing event the Thai people in every province began actively practicing Muaythai. However, there was no more such boxing competition until the end of the king's reign.

Soon after his accession to the throne King Rama V established Department of Mahaadlek (Royal Guards) to keep security in the grand palace as well as guard the king. Later in B.E. 2414 the king ordered selection of children of noble families to be trained and serve in the department, and to acquire knowledge about the royal court and civil service affairs. In B.E. 2423 the king designated Prince Disuan Kumarn the commander of Department of Mahaadlek. The department was then moved to Suan Kularb Palace in B.E. 2424. In 2425 the king established Mahaadlek School, starting with about 10 students, all coming from royal

และได้โปรดให้จัดตั้งโรงเรียนนายทหารมหาดเล็กขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2425 มีนักเรียนประมาณ 10 คน เป็นหม่อมเจ้า และหม่อมราชวงศ์ทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2427 โรงเรียน พระตำหนักสวนกุหลาบจึงเปลี่ยนเป็นโรงเรียนพลเรือน สำหรับนักเรียนที่ประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นนายทหาร มหาดเล็กนั้น เมื่อเรียนวิชาความรู้ เบื้องต้นในโรงเรียน พระตำหนักสวนกุหลาบแล้วให้แยกไปฝึกหัดวิชาการทหาร ซึ่งมีวิชามวยไทยอยู่ด้วย

ส่วนกรมทนายเลือกที่มีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยานั้น ก็ยังคงไว้ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอม เกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแถลงพระบรมราชาธิบาย แก้ไข การปกครองแผ่นดินความตอนหนึ่งดังนี้

"กรมทนายเลือกเป็นกรมที่คัดเลือกแต่คนที่ ล่ำสัน มั่นคงมีฝีมือชกมวยดี ให้เดินแห่ตามเสด็จในที่ ใกล้ๆ ได้ป้องกันอันตรายอันไม่พอที่จะต้องถึงใช้อาวุธ เช่น จับคนบ้า เป็นต้น ซึ่งเกิดกรมทนายเลือกขึ้นนี้ ด้วยพระเจ้าแผ่นดินโปรดทรงมวย เลือกหาคนที่มีฝีมือ ดีไว้เป็นเพื่อนพระองค์ สำหรับเสด็จปลอมแปลงไปใน ที่แห่งใด ที่ไม่ควรจะใช้ป้องกันด้วยอาวุธ แต่เมื่อแห่ เสด็จโดยปกติก็ให้ถือหอกเหมือนกรมพระตำรวจ มีเวรประจำการเหมือนกรมพลพัน และไม่มีหน้าที่ชำระ ความศาลรับสั่งทั้งสองกรม เพราะฉะนั้นกรมเหล่านี้เป็น กรมที่ใกล้เคียงเป็นกำลังของพระเจ้าแผ่นดิน จึงมิให้ ผู้ใดบังคับบัญชาได้"

families. Those students who wished to serve as royal guards were to go for military training which included Muaythai.

As to Krom Thanai Luak the king still kept it based on the following reason:

"KromThanai Luak is composed of strong and sturdy men with good boxing skill who keep guard of the king in cases where there is no need to use weapons, for example seizing a mad man and so on. This department was established because the king was fond of Muaythai, men of good boxing skill were selected to accompany him whenever he went somewhere in disguise without carrying any weapons. However, on formal occasions, these men were to carry weapons with them like the police department. They also needed to keep regular sentry like Krom Polapan. Therefore, these departments are similar and are the king's forces; they are under nobody else's command."

ทหารรักษาพระองค์ในกรมทนายเลือกยังคงทำหน้าที่ตามเสด็จ ฝึกหัดมวยไทยให้กับพระราชโอรส ทหาร และ ข้าราชการในพระราชวัง รวมทั้งควบคุมการชกมวย และจัดการชกมวยถวายให้พระมหากษัตริย์ทอดพระเนตร

พ.ศ. 2430 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศตั้งกรมศึกษาธิการ การจัดระบบการศึกษาไทยจึงเป็น ขั้นตอนมากขึ้น โดยการเรียนการสอนของพลเรือนแยกออกจากการทหาร วิชามวยไทยเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา และในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งทางโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้าถือว่าวิชามวยไทยเป็นวิชาที่สำคัญมากในหลักสูตร ทำการฝึกหัดมวยไทยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2437 ร้อยเอกขุนเจนกระบวนหัด ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนวิชามวยไทยในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

นับได้ว่าการพลศึกษาได้เริ่มเกิดขึ้นในรัชกาลนี้ และใน พ.ศ. 2440 กระทรวงธรรมการได้จัดการแข่งขันกรีฑา ณ ท้องสนามหลวงเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2440 พระองค์เสด็จทรงทอดพระเนตรการแข่งขันครั้งนี้ จึงจัดเป็น งานประจำปีเรื่อยนา

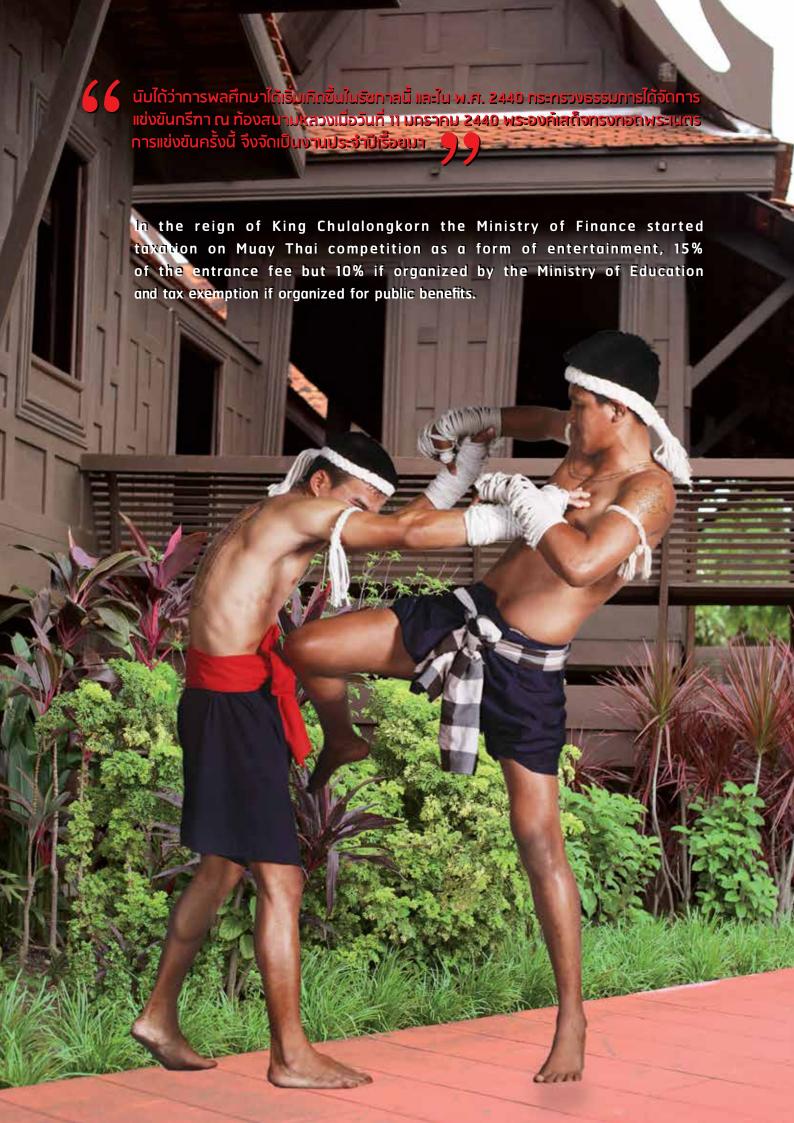
The royal guards in Krom Thanai Luak still kept protecting the king, teaching Muaythai to the king's sons and the soldiers and civil servants in the grand palace. They also controlled boxing and arranged boxing matches to entertain the king.

In 2430 the Department of Education was established. Civil education and military education were then separated from each other. Muaythai was one subject in the curricula for both physical education teacher training schools and the Military Cadet Academy which treated it as a very important subject and the students thus were required to have two hours' training a week.

In 2440 the Ministry of Education organized athletic games at Sanam Luang on January 11. The king attended the event and it was held on an annual basis.

In the reign of King Chulalongkorn the Ministry of Finance started taxation on Muay Thai competition as a form of entertainment, 15% of the entrance fee but 10% if organized by the Ministry of Education and tax exemption if organized for public benefits.

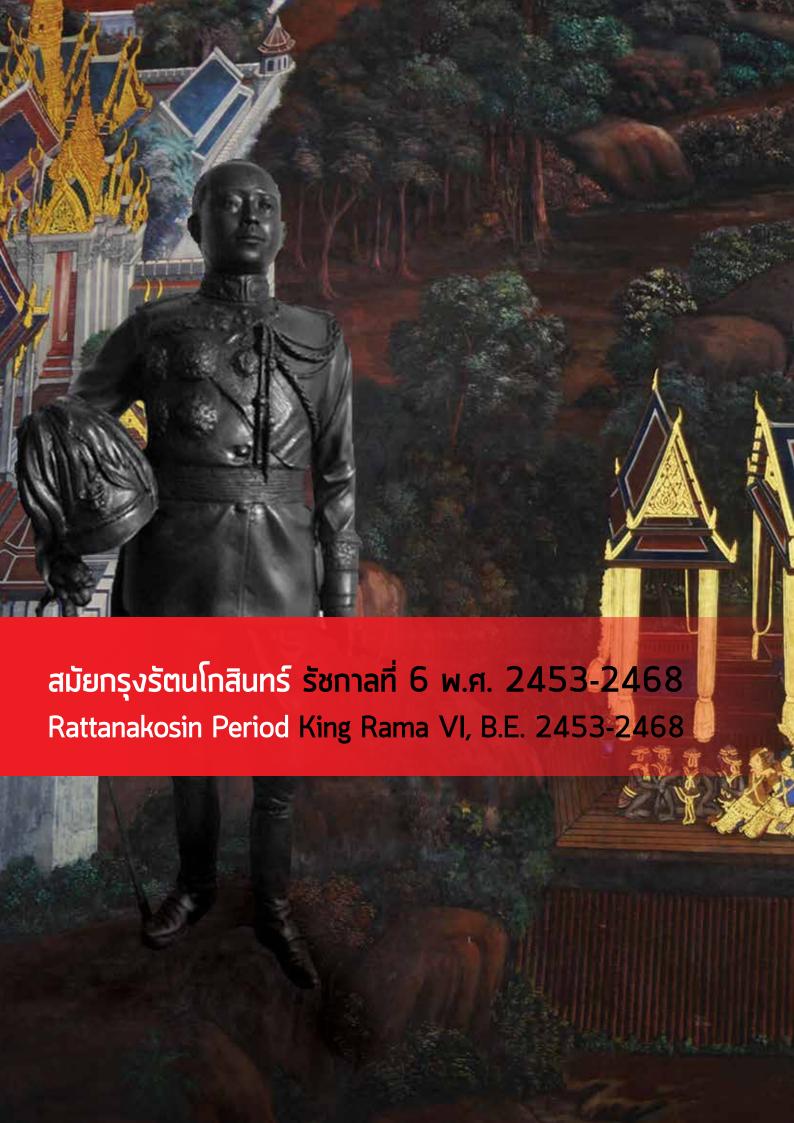

ในสมัยนี้กระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวง แล้วมีการปรับปรุงใน พ.ศ. 2499 และ พ.ศ. 2502 โดยถือว่า การแข่งขันชกมวยเป็นมหรสพอย่างหนึ่งที่ต้องเสีย ภาษีอากร การแข่งขันชกมวย มวยปล้ำ หรือการแสดง กีฬาพื้นเมือง เก็บอากรร้อยละ 15 ของค่าดู หากเป็นกีฬา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจัด เก็บอากรร้อยละ 10 ของ ค่าดูแต่จะได้รับการยกเว้นอากร ถ้าเป็นการจัดเพื่อบำรุง สาธารณประโยชน์ จัดในเขตวัด หรือใกล้วัด ซึ่งเป็นเทศกาล ประจำปีหรือกีฬาสำหรับสถานศึกษา เป็นต้น

การชกมวยในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น มักจัดขึ้น เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือ "ตามกฎหมายว่า จัดเพื่อดูเล่นเป็นผาสุกภาพเหมือนกับสมัยอยุธยา ทั้งยัง คงใช้กฎหมายตราสามดวงซึ่งเป็นกฎหมายที่รวบรวม มาจากสมัยอยุธยา" แม้ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรต่างๆ มากมาย แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการเก็บภาษีอากรการจัดการแข่งขัน ชกมวยเพราะการแข่งขันชกมวยในสมัยนั้นส่วนมาก จะจัดแข่งขันตามเวที่ชั่วคราว จัดเป็นประเพณี จัดเป็นการ กุศลนักมวยที่ชกได้เงินไม่มากมายนัก จึงยังไม่มีใครได้ เสียภาษีอากรเกี่ยวกับการจัดแข่งขันชกมวยแต่อย่างใด

Boxing in early Rattanakosin period was usually organized for the purpose of entertainment or "according to the law, it is organized for health's sake like Ayudhya period and still uses Tra Sam Duang Law compiled from Ayudhya period." It is noteworthy that despite various taxation laws issued during King Chulalongkorn's reign there had been no taxation on boxing competition because most boxing events were for charity or traditional purposes and the boxers received small sums of money.

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระมงทุฎเทล้าเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2453 ต่อมาในปี พ.ศ. 2457-2461 ไทยได้ส่งทหาร เข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้บรรดาทหารไทยได้มีโอกาสแสดงความสามารถในชั้นเชิงมวยไทยให้ทหารและประชาชน ชาวยุโรปชม สร้างความชื่นชอบและประทับใจให้ทับผู้ชมเป็นอย่างมาก ผู้ที่จัดการควบคุมทหารไปรบและแสดงการชกมวย ไทยในครั้งนั้นคือ พลโทพระยาเทพหัสดินทร์และท่านผู้นี้ได้สนใจทีฬามวยไทยมาก เมื่อตอนหลังได้เป็นผู้สร้างสนามมวยขึ้น ที่บริเวณศาลหลักเมือง

ายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 "ประมาณ พ.ศ. 2463 ได้มีสนามมวยถาวรเกิดขึ้นคือ สนามมวย สวนกุหลาบ" จัดให้มีการแข่งขันชกมวยไทยเป็นประจำ สนามมวยสวนกุหลาบเมื่อแรกเริ่มนั้นให้ นักมวยชกกันบนพื้นดิน ผู้ดูนั่งและยืนอยู่รอบบริเวณสังเวียนซึ่งกว้างกว่า 20 เมตร มีการขีดเส้นกำหนดให้คนนั่งห้ามล้ำ เข้าไปในเขตสังเวียน นักมวยคาดเชือกที่มือด้วยด้ายดิบ สวมมงคล แม้ขณะชกก็ยังสวมอยู่ มีผ้าประเจียดมัดไว้ที่ ต้นแขนซ้ายและขวา สวมกางเกงขาสั้นมีผ้าพาดทับอย่างแน่นหนาตรงบริเวณอวัยวะสำคัญปกคลุมมาจนถึงด้านบนตรงเอว ไม่สวมเสื้อและปลายเท้าเปลือยเปล่า กรรมการแต่งกายด้วยผ้าม่วงนุ่งโจงกระเบน สวมถุงเท้าขาว เสื้อราชประแตน

King Phra Mongkut Klao Chaoyuhua

King Phra Mongkut Klao Chaoyuhua (King Rama VI) came to the throne in B.E. 2453. During 2457–2461 Siam sent its troops to join in World War I. It was a good opportunity for them to show their capability of the art of Muay Thai to European people and soldiers, leading to their great admiration and impression. The military force was under the control of Lt.Gen. Phraya Thephatsadin, who was very much interested in Muay Thai himself. He later on built boxing ring near the city pillar area.

fter World War I, "approximately in 2463, Suan Kularb Boxing Stadium was built as a permanent stadium" for organizing boxing matches regularly. At first, the boxers fought on the ground whereas spectators sat or stood behind the line around the ring which measured 20 meters in wide and length. The boxers had their hands bound with raw thread, wore a mongkhon (head band) and prachiat (sacred piece of cloth) around upper arms. The wore shorts with a piece of cloth thickly protecting their genital organs, with bare upper part of the body and feet. The referee wore a violet piece of cloth call "chong kraben", white socks and a white shirt called "rajpratan".

"พ.ศ. 2464 ได้มีการจัดการแข่งขันมวยไทย อย่างเป็นทางการ ที่สนามมวยสวนกุหลาบ (บริเวณ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย)" นักมวยคู่แรกที่ชกกันคือ "<mark>หมื่นมือแม่นหมัด</mark>" ซึ่งเป็นนักมวยฝีมือดีในสมัยรัชกาลที่ 5 ขณะขึ้นชกมีอายุประมาณ 50 ปี ชกกับนักมวยรุ่นหนุ่ม **"ชื่อนายผ่อง ปราบสบก"** อายุประมาณ 22 ปี เป็น นักมวยมาจากโคราช การชกครั้งนี้เป็นการชกแก้แค้น แทนบิดาของนายผ่อง ซึ่งเคยชกพ่ายแพ้หมื่นมือแม่นหมัด เมื่อครั้งงานพระเมรุกรมขุนมรุพงศ์ศิริพัฒน์ นายผ่องจึงตั้งใจ ชกเพื่อล้างแค้นประกอบกับหมื่นแม่นหมัดมีอายุมากแล้ว จึงพ่ายแพ้ในเวลาไม่เกิน 2 นาที นายผ่องได้รับรางวัลหัวเสือ และสร้อยเงิน จากการที่ผู้ชมดีใจวิ่งเข้าไปห้อมล้อมนักมวย ทั้งสองทำให้เกิดความวุ่นวายไม่เป็นระเบียบ คณะกรรมการ จัดมวยจึงได้สร้างสนามมวยใหม่โดยจัดยกพื้นสนามมวยขึ้น สูงประมาณ 4 ฟุต ปูลาดด้วยเสื่อจันทบูรณ์ มีเชือกกั้นเวที สองเส้น เสาเชือกทาสีขาวเว้นช่องประตูไว้ตรงกันข้ามให้ นักมวยขึ้นลง 2 ช่อง และมีบันไดก้าวขึ้นลง กรรมการตัดสิน ล้วนแต่งตัวเต็มยศแบบเสือป่า

ประชาชนให้ความสนใจกับการจัดการแข่งขัน ชกมวยในครั้งแรกนี้มากและได้เรียกร้องให้มีการจัดต่อไป พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดฯ ให้ พระยานนทิเสนนเรนทรภักดี แม่กองเสือป่า จัดการแข่งขัน ชกมวยขึ้น ณ สนามหน้าสามัคยาจารย์สมาคม

"In 2464 a formal Muaythai contest was organized at Suan Kularb Boxing Ring (in Suan Kularb School's compound)." The first match was the fight between Muen Mue Manmud, aged 50 a famous boxer since the reign of King Rama V and "Nai Pong Prabsabot," aged 22, a boxer from Korat, who wantes to take revenge on Muen Mue Manmud or his father's defeat by Muen Mue Manmud. Because of his old age, Nai Pong could defeat him in less than two minutes and took his prize. The spectators crowded round the boxers leading to confusion and disorder. The organizing committee decided to build a new boxing ring by having the ring floor raised about four feet high. The ring was enclosed with two ropes, leaving two oppite entrances for the boxers to come in the ring poles were painted white. The referees were all fully dressed in "Suapa" uniform.

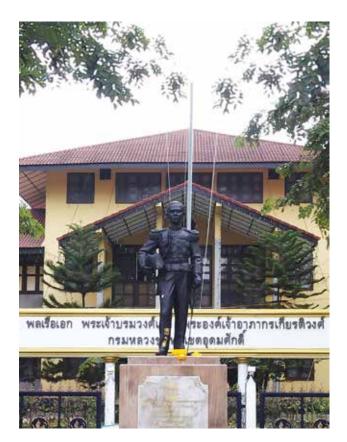
The people were very interested in this firstboxing contest and thus demanded for furthercontest. King Rama VI had Phraya Nonthisen Narenthornpakdi organize next boxingcompetition on the ground in front of

ในบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มีตึกเรียนปลูกเป็น 2 ชั้น รอบสนามทำให้สามารถขึ้นดูบนตึกเรียนได้ การ จัดการแข่งขันชกมวยครั้งนี้เป็นการจัดเพื่อเก็บเงินซื้อปืน ให้กองเสือป่า โดยให้สมุหเทศาภิบาลและข้าหลวงจัดหา นักมวยฝีมือดีจากต่างจังหวัดเข้ามาชกกัน โดยที่นักมวยทุกคน จะได้เบี้ยเลี้ยงวันละ 1 บาท ซึ่งสมัยนั้นถือว่ามีราคามาก

นักมวยฝีมือดีจากต่างจังหวัดได้เดินทางเข้ากรุงเทพฯ และพักตามบ้านของผู้อุปการะและตามสโมสร บางคน ก็สมัครใจพักอยู่ที่ห้องของสโมสรเสือป่าบริเวณที่เรียกกัน ว่า **"สวนดุสิต**" ซึ่งมีต้นไม้ร่มรื่นมาก นักมวยทุกคนได้ รับความสะดวกสบายดี มีการเปรียบคู่ชกและถ่ายรูป โฆษณาที่บริเวณสนามเสือป่าริมลานพระบรมรูปทรงม้า ในปี พ.ศ. 2464 นี้เอง ข้าหลวงเมืองโคราชได้คัดเลือก นักมวยมีมือดีเข้ามาทำการชก คือ "<mark>นายทับ จำเกาะ และ</mark> นายยัง หาญทะเล ทั้งสองคนได้พักอยู่ที่วังเปรมประชากร โดยมีกรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีฝีมือ มวยไทยเยี่ยมยอดมากคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมการฝึกซ้อม" มีพระชลัมภ์พิสัยเสนีเป็นผู้ช่วย มีการฝึกซ้อมคู่โดยการ คาดเชือกและมีปี่กลองบรรเลงคล้ายกับการชกจริง หลังชก และขณะที่ชกจะแก้ไขข้อบกพร่องของนักมวยไปด้วย มีการออกกำลังกายโดยการว่ายน้ำจากสะพานท่าน้ำวัง เปรมประชากรไปถึงคลองสามเสนแล้วจึงค่อยว่ายกลับ

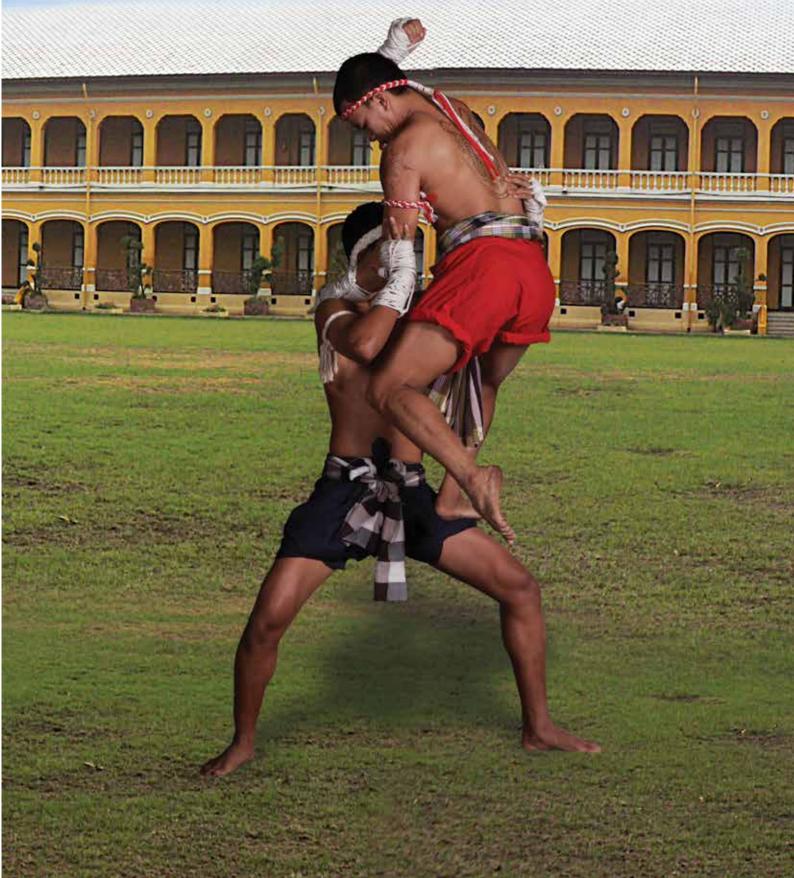

Samakkayacharn Association, Suan Kularb School, which was surrounded with two-storey buildings where spectators could watch the event from. This contest was held to raise funds for buying guns for Suapa Corps. The boxers were brought from the provinces, each of whom would get one per dayas per diem, quite a high amount by that time.

Every boxer was warmly welcomed. The governor of Korat selected Nai (Mr.)Tub Chamkohand Mr. Young Harnthalay. Prince Krom Luang Chumphorn KhetUdomsak, who was alsopervisedthe training, with Phra Chalum Phisaiseneeas his assistant. The training was performed like the real boxing and eachboxer's defects or weak points would be corrected. The boxers would also swim from Premprachakorn Palace Pierto Samsen Canal and swim back as a form of exercise.

นายทับ จำเกาะ และนายยัง หาญทะเล ทั้งสองคนได้พักอยู่ที่วังเปรมประชากร โดยมีกรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีฝีมือมวยไทยเยี่ยมยอดมากคนหนึ่ง เป็นผู้ควบคุมการฝึกซ้อม

Nai (Mr.) Tub Chamkoh and Mr. Young Harnthalay. Prince Krom Luang Chumphorn Khet Udomsak, who was also a very good boxer, supervised the training,

นักมวยที่พักอยู่ในวังเปรมประชากรได้รับการฝึกซ้อมอย่างแข็งขัน การกินอยู่หลับนอนสมบูรณ์สุขภาพทางกาย และทางจิตดี ทำให้นักมวยทุกคนพร้อมที่จะชกมวยได้ตลอดเวลา ดังนั้นการเปรียบมวยในสมัยนั้นจึงไม่ถือเอาน้ำหนัก ของนักมวยเป็นสิ่งที่สำคัญ การหาคู่ชก เมื่อยืนเทียบกันพิจารณาเห็นสมควรและสมัครใจกันทั้งสองฝ่ายแล้วสามารถ ตกลงกันได้เลย ซึ่งนายทับ จำเกาะ ได้คู่ชกเป็นนักมวยฝีมือดีจากมหาสารคามและนายทับ จำเกาะ เป็นฝ่ายชนะ

ต่อมาสนามมวยสวนกุหลาบได้คัดเลือกนักมวยฝีมือดีอีกคนหนึ่งมาชกกับนายทับ จำเกาะ คือ นายประสิทธิ์ บุญยารมณ์ ซึ่งเป็นครูพลศึกษาเคยซ้อมอยู่กับนายทิม อติเปรมานนท์ หรือคนทั่วไปเรียก "ครูทิม" ซึ่งเป็นครูพลศึกษา ที่มีฝีมือมวยไทยเป็นเลิศคนหนึ่ง การฝึกซ้อมอยู่ในความควบคุมของพระยาภักดีนรเศรษฐ์ พระยาโอวาทวรกิจ และ พระยาฤทธิไกรเกรียงหาญ ตอนแรกทางสนามมวยจะจัดให้นายทับ จำเกาะ ชกกับนายบังสะเลบ ศรไขว้ ซึ่งเป็นนักมวย ที่แข็งแรง บึกบึน รูปร่างใหญ่โต อยู่ในความควบคุมของหม่อมราชวงศ์มานพฯ แต่นายทับ จำเกาะไม่ยอมชกด้วย จึงจัดให้ชก กับนายประสิทธิ์ บุญยารมณ์แทน "ต่อมานายทับ จำเกาะ ได้ทราบว่าตนเองจะได้ชกกับนักมวยฝีมือดีอย่างนาย ประสิทธิ์ บุญยารมณ์ ก็คิดมากจนล้มป่วยเพราะมีจิตใจไม่สู้ เกรงกลัวคู่ต่อสู้จนเสด็จกรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ต้องพาไปทำพิธีปลุกเสกจากพระครูวิมลคุณาการ (หลวงพ่อสุก) วัดมะขามเฒ่า จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นพระอาจารย์ของ เสด็จกรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

มวยคู่นี้เป็นมวยที่ประชาชนสนใจมากในยุคนั้น ผู้ชมได้เข้าชมจนแน่นสนามมวยสวนกุหลาบ พระยานนทิเสน สุเรนทรภักดี แม่กองเสือป่าเป็นผู้เป่าปี่ มีลูกน้องในคณะตีกลองแขกและฉิ่งให้จังหวะ ซึ่งสามารถกระตุ้นอารมณ์ ได้เป็นอย่างดี การชกกันเป็นไปในแบบระมัดระวังมากเพราะต่างก็มีไม้ตายด้วยกันทั้งสองฝ่าย แต่นายทับใช้ชั้นเชิงหลอก ต่อยผิด นายประสิทธิ์ จึงวิ่งเข้าต่อยแต่เป็นจังหวะที่นายทับเตะตามอย่างรุนแรง และนายทับได้เตะติดต่อกันหลายครั้ง จนนายประสิทธิ์ล้มลงด้วยความเจ็บปวดและยอมแพ้ไป

การพ่ายแพ้ของนายประสิทธิ์ บุญยารมณ์ นักมวยเมืองกรุงต่อนายทับ จำเกาะ นักมวยโคราชในครั้งนั้นทำให้ชาวกรุง เรียกร้องที่จะเฟ้นหานักมวยฝีมือดีขึ้นต่อสู้กับนายทับ จำเกาะ เป็นคนต่อไป เช่น นายสุวรรณ นิวาสะวัด ศิษย์เอกของ หลวงพิพัฒน์พลกาย (กระจ่าง วิโรจน์เพชร) นายอินทร์ ศักดิ์เดชมวยไชยาลูกศิษย์เอกของ "หมื่นมวยมีชื่อ" นายพูนศักดา มวยดี

Matching of boxers by that time had nothing to do with weight but it just depended on both sides' content. Mr.Tub Chamkoh was matched against a boxer from Mahasarakham whom he defeated.

Mr.Tubwas later matched against Mr.Prasit Bunyarom, a physical education teacher who used to have his training with Mr.Tim Atipremmanon, alias "Khru Tim", an excellent boxer. His training was under the supervision of Phraya Pakdinoraseth, Phraya Qwatworakit and Phraya Ritthikrai Kriangharn. At first Mr.Tub was expected to box with Mr.Bangsaleb Sornkwai, a big, sturdy boxer, but Mr.Tub would not fight him. "So he was to box with Mr.Prasit Bunyawarom whom he was so agraid of that he fell sick. Prince Krom Luang Chumphorn had to bring him to meet Phra Khru Wimol Khunakorn (Luang Phor Sook) of Wat Makhammthao in Chainat to perform a ritual to bring back his spirits."

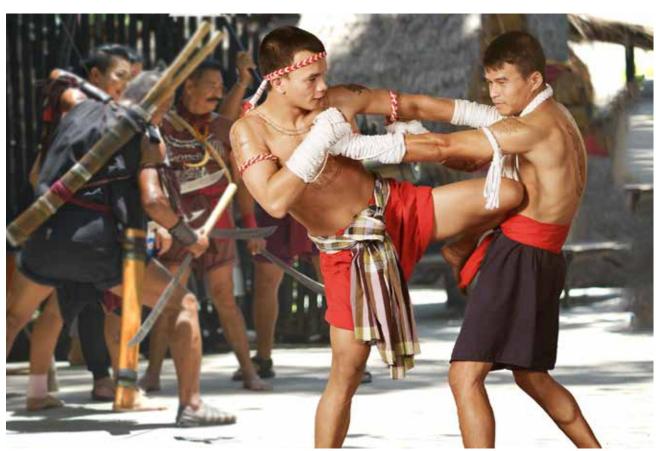
The people were very interested in this match so Suan Kularb Boxing Stadium was so crowded with spectators. Phraya Nonthisen Surenthornpakdee and his men play musical instruments accompanying the fight. The boxers were very careful. Mr.Tub used his tactics so that Mr.Prasit rushed to punch him, and that was the moment Mr.Tub attacked him with a violent kick. Mr.Prasit was kicked several times until he fell to the floor, badly hurt, and surrendered.

The people then called for other boxers to fight with Mr.Tub, including Mr.Suwan Niwasawat, Mr.In Sakdet, Khru Tim Atipremmanon and soon, "but none of them had a chance because Mr.Tub returned to Korat, his hometown and gave up boxing for good."

จากโคราช ครูทิม อติเปรมมานนท์ นายสิน ดิลกวิลาศ (น้าชาย ของสมาน ดิลกวิลาศ) ชาวพระนคร "แต่ก็ไม่มีผู้ใดได้ชกกับ นายทับ เพราะนายทับได้กลับไปโคราชบ้านเกิดเมืองนอน และ ไม่ยอมกลับมาชกมวยอีกเลย"

ส่วนนายยัง หาญทะเล นักมวยฝีมือดีที่เดินทางมาจาก โคราชพร้อมนายทับ จำเกาะ ยังหาคู่ชกที่เหมาะสมไม่ได้ พระยานนทิเสนสุเรนทรภักดี ซึ่งเป็นผู้บริหารสนามมวย สวนกุหลาบจึงปรึกษาหารือคณะกรรมการเพื่อหาคู่ชกให้ใน ที่สุดก็จัดให้ชกกับมวยจีนชื่อ "จื๊ฉ่าง" ซึ่งนายเคียงเหลียน สีบุญเรื่อง และนายฮุนกิมฮวด แห่งสโมสรสามัคคีจีนสยาม เป็นผู้สั่งมาจากฮ่องกง แต่บางเสียงก็ว่าเป็นจีนกวางตุ้ง ซึ่งเป็นอาจารย์สอนมวยจีนอยู่ย่านสำเพ็ง ทำการฝึกซ้อมที่ ค่ายมวยแถววัดแก้วแจ่มฟ้า (วัดแก้วฟ้าล่าง) ถนนสี่พระยา ส่วนนายยัง หาญทะเล ก็ทำการฝึกซ้อมอยู่ที่วังเปรมประชากร โดยการควบคุมของเสด็จในกรมฯ ทำ "พ<mark>ิธี "ชุบตัว" หรือพิธี</mark> "อตตมสูตร" ซึ่งจะต้องพาไปรดน้ำมนต์ และมีการลงคาถา อาคมรับมอบเครื่องรางของขลังต่างๆ ซึ่งจะทำให้นักมวย มีจิตใจกล้าหาญพร้อมที่จะต่อสู้กับศัตรูได้เสมอ" หลังจาก ที่นายยัง หาญทะเลได้ผ่านพิธีซุบตัวแล้วก็มีจิตใจกล้าหาญพร้อม ที่จะต่อสู้กับมวยจีน

As to Mr.Young Harnthalay, a boxer who came along with Mr.Tub, still had nobody to fight him. Phraya Nonthisen then consulted the organizing committee and finally agreed to match him with a Chinese boxer named "Ji Shang" from Hong Kong who was teaching Chinese boxing in Sampeng. "Mr.Young himself had undergone a sacred ceremony called "Attamasutra" and was now in high spirits and ready to fight."

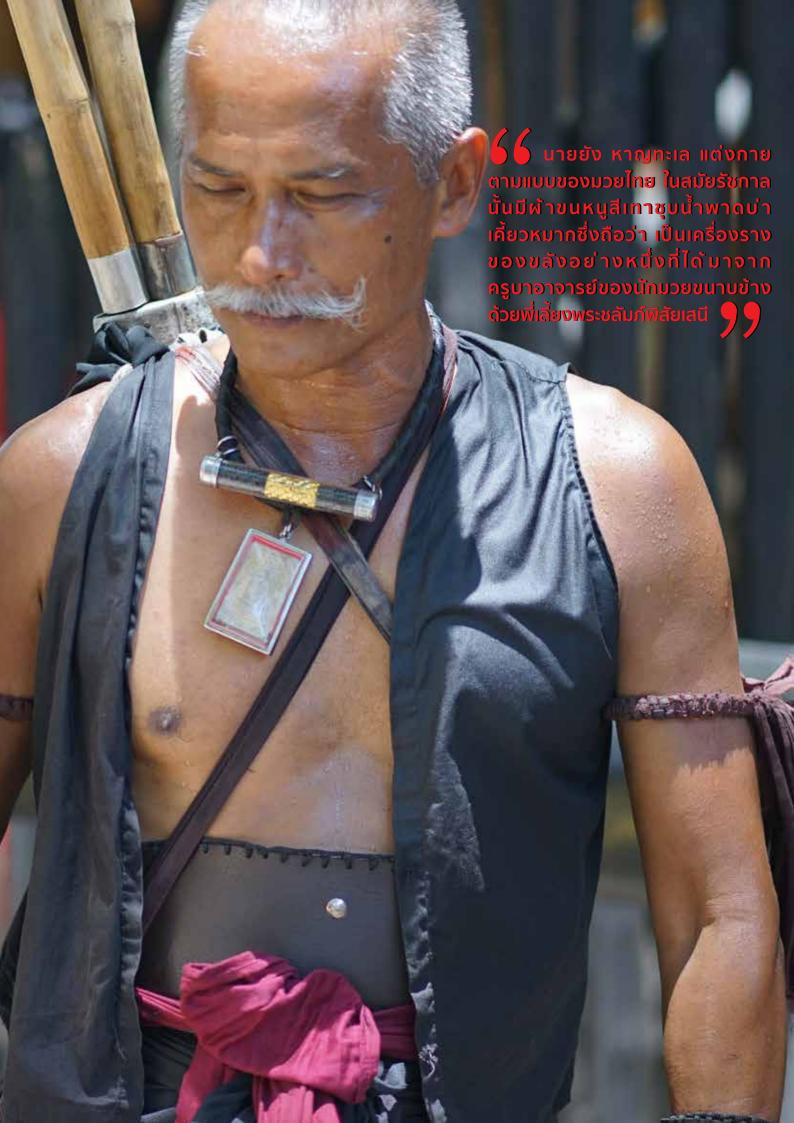
มวยคู่นี้สามารถดึงดูดความสนใจของประชาชน ได้มากเป็นประวัติการณ์ เพราะทั้งชาวจีนและชาวไทย ต่างพากันเข้าชมจนบัตรหมด ที่นั่งเต็มก่อนการชกหลาย ชั่วโมง นายยัง หาญทะเล แต่งกายตามแบบของมวยไทย ในสมัยรัชกาลนั้น มีผ้าขนหนูสีเทาชุบน้ำพาดบ่า เคี้ยวหมาก ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องรางของขลังอย่างหนึ่งที่ได้มาจาก ครูบาอาจารย์ของนักมวย ขนาบข้างด้วยพี่เลี้ยงพระชลัมภ์ พิสัยเสนี มีวงปี่กลองของหมื่นสมัคร เสียงประจิต บรรเลง อยู่ข้างล่างของเวที เมื่อถึงเวลาชกกรรมการได้เรียก นักมวยและพี่เลี้ยงของนักมวยทั้งสองฝ่ายมาชี้แจง กติกาการชก เมื่อตกลงกันแล้วผู้ตัดสินก็กล่าวสรุปผล ้มีความสำคัญว่า "**การแข่งขันเพื่อการแพ้ชนะมีกำหนด** 11 ยก คนทำคู่ต่อสู้ล้มให้ไปคอยอยู่ที่มุมกลองจึงไม่ใช้ มุมของฝ่ายใด ต้องแยกกันเมื่อได้ยินเสียงบอกแยก ห้ามซ้ำ ใช้ลูกติดพันได้คนใดไม่เชื่อฟังถือว่าผิดประเพณี ใช้เสียงกลองเป็นสัญญาณ" ซึ่งกติกาเหล่านี้เป็นกติกา การแข่งขันชกมวยของสนามมวยสวนกุหลาบปี พ.ศ. 2464 "ผลปรากฏว่านายยังชกชนะจื๊ฉ่าง ซึ่งถูกกรรมการ นับ 10 แล้วยังไม่สามารถลุกขึ้นได้เป็นฝ่ายแพ้ไป"

This match attracted a great number of both Thai and Chinese spectators. All the tickets had been sold out hours before the start of the fight.

> The referee then told the two boxers the rules of boxing that, "The fight will lasts 11 rounds. When a boxer falls, the other boxer must go back to the neutral corner (drum corner). They must separate when told to do so. Either who disobeys will be treated violating the rule. Drumming sound will be used in signalling."Such rules were used by Suan Kularb Stadium in 2464. Mr. Young won by K.O. when Ji Shang was counted to ten and still could not rise to his feet."

ต่อมาประมาณ พ.ศ. 2466-2472 สนามมวยหลักเมืองท่าช้าง ได้จัดการแข่งขันชกมวยขึ้นโดยมีพลโท พระยาเทพหัสดินทร์เป็นนายสนาม ทำหน้าที่บริหารและจัดการแข่งขันมวยไทย สนามมวยนี้ตั้งอยู่บริเวณที่เป็นโรงละคร แห่งชาติปัจจุบัน ได้ปรับปรุงสภาพของเวทีมวยให้ดีกว่าเดิมคือทำเวทีมวยให้แน่นหนาถาวรกว่าสมัยสนามมวยสวนกุหลาบ มีเชือกกั้นเวทีมวยเส้นใหญ่ขึ้น เสาเชือกแข็งแรงมั่นคงยิ่งขึ้น ทางขึ้นลงของนักมวยไม่มี เพราะนักมวยที่ขึ้นชกกันใน สมัยสวนกุหลาบมีหลายครั้งที่นักมวยตกเวทีตรงช่องขึ้นลงนี้

"สมัยนี้เป็นยุคหัวเลี้ยวหัวต่อของกีฬามวยไทยอีกอย่างหนึ่งก็คือ มีการเปลี่ยนแปลงจากการคาดเชือกมา เป็นแบบสวมนวม สาเหตุเพราะในสมัยสนามมวยหลักเมืองท่าช้างนี้ มีนักมวยชกกันตายต่อสายตาผู้ชมรอบสนามมวย เป็นที่น่าเวทนายิ่งนัก" นักมวยคนนั้นก็คือ นายแพ เลี้ยงประเสริฐ นักมวยฝีมือดีจากท่าเสา จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้ต่อย นายเจีย แขกเขมร ด้วยหมัดคาดเชือกจนตาย หลังจากที่เกิดเหตุการณ์อันน่าสลดใจนี้ทางคณะกรรมการหลายฝ่าย รวมทั้งทางการตำรวจได้ตกลงให้การชกมวยไทยทั่วประเทศมีการสวมนวมชก และให้สวมถุงเท้าแทนรองเท้า

During 2466-2472 Lakmuang Tha Chang Boxing Stadium, located at what is now the National Theater, organized boxing matches under the management of Lt. Gen. Phraya Thephassadin. It was more strongly built than Suan Kularb Boxing Stadium, with stronger ropes enclosing round the ring without any entrance space to prevent the boxers from falling from the ring.

"It was this period that Muay Thai changed from fighting with rope-bound hands (Khad chuak) to fighting with gloved hands owing to the fact that a boxer was punched to death, causing an awful sight to the spectators." It was Mr.Phae Liangprasert, a boxer from Uttaradit, who punched Mr.Jia Khackkamen to death. So it was agreed organizing committees and the police that Muaythai use gloves in boxing instead of khad chuak from then on. The boxers were also to wear socks instead of shoes. The first match at Tha Chang Stadium was

โดยนักมวยคู่แรกที่สวมนวมชกกันที่สนามมวยหลักเมือง ท่าช้างคือ นายคำเหมย เมืองยศ นักมวยฝีมือดี จากลานนาไทย (เขลางค์นคร) ซึ่งครั้งนั้นเข้ามาซ้อมอยู่ ที่ค่ายทวีสิทธิ์ของครูกิมเส็ง ชกกับนายนพ ชมศรีเมฆ นับว่า เป็นนักมวยคู่ประวัติศาสตร์ในวงการกีฬามวยไทยคู่หนึ่ง แต่ การชกปรากฏว่านักมวยทั้งสองที่สวมถุงเท้าชกมักจะหกล้ม หรือไม่ก็เสียจังหวะขณะที่เตะจนทำให้การชกมวยไทยไม่ สะดวกเท่าที่ควร นักมวยไม่กล้าเตะ คนดูก็ไม่พอใจ ต่อมา จึงให้เลิกสวมถุงเท้าแต่ยังคงใช้นวมแทนหมัดคาดเชือกอยู่

การฝึกหัดมวยไทยในสมัยนั้นมีการนำเอาวิธีการทาง พลศึกษามาใช้ในการฝึกหัดด้วย เช่น การบริหารร่างกาย การเพาะกล้ามเนื้อให้แข็งแรงมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการ เลือกรับประทานอาหารที่มีคุณค่า ทั้งนี้ก็เพราะมีครูมวย ที่ได้ศึกษาวิชาพลศึกษามาทำการฝึกสอนมวยไทยหลายคน "การที่การฝึกหัดมวยไทยได้รับอิทธิพลมาจากการ พลศึกษานี้เอง จึงทำให้การฝึกหัดมวยไทยเป็นระบบ มากขึ้น" และเนื่องจากนักการศึกษาได้มีโอกาสไปศึกษา ต่างประเทศและได้นำเอาแนวความคิด วิธีการ และอุปกรณ์

the fight between Mr.Khammoei Muangyot from Khelang Nakhon and Mr.Nop Chomsrimek. The boxers often slipped and fell because of the socks, especially when try to kick. They then became awkward and thus caused the spectators' displeasure. Boxers were later banned from wearing socks.

Physical education was also applied to the training in those days, e.g. exercising, muscular strengthening and good nutrition. It was the influence of physical education that had turned Muay Thai into a more systematic training. The boxers could do their training in a gymnasium or training camps fully

Physical education was also applied to the training in those days, e.g. exercising, muscular strengthening and good nutrition. "It was the influence of physical education that had turned Muaythai into a more systematic training." The boxers could do their training in a gymnasium or training camps fully equipped with training facilities.

การฝึกต่างๆ เข้ามาใช้ในประเทศไทย เช่น การฝึกหัดใน โรงยิมส์ หรือค่ายซ้อมที่มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมครบครัน มีกระสอบทรายสำหรับฝึกหัดเตะต่อย มีเป้าล่อแบบสั้น และยาว มีนวมซ้อมและนวมชกจริง ส่วนการฝึกสมรรถภาพ ทางกายก็มีการฝึกยกบาร์เบล ดัมเบล เล่นบาร์เดี่ยว บาร์คู่ กระโดดเชือก ชกลม ฯลฯ

"สำหรับมวยไทยในปัจจุบันนี้ มีการกำหนด กฎกติกาต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน นักมวยต้องสวมนวม และ แต่งกายแบบนักกีฬามวย คือ สวมกางเกงขาสั้น สวมกระจับ ส่วนผู้ใดจะสวมปลอกรัดข้อเท้า และจะมี เครื่องรางของขลังผูกไว้ที่แขนท่อนบนก็ได้" ในการแข่งขัน มีผู้ตัดสินชื้ขาดบนเวที 1 คน มีผู้ตัดสินให้คะแนนอยู่ข้าง เวที 2 คน มีผู้จับเวลา 1 คน และมีแพทย์ประจำเวที 1 คน จำนวนยกในการแข่งขันทั้งหมดมี 5 ยกยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที การแข่งขันแบ่งเป็นรุ่นตามน้ำหนัก ตัวของนักมวยเหมือนกับหลักเกณฑ์ของมวยสากล ผู้ตัดสิน มีอำนาจหน้าที่ตามกติกาการแข่งขัน อวัยวะที่ใช้ในการต่อสู้ แข่งขันได้คือ หมัด เท้า เข่า และศอกเข้าชก เตะ ถีบ ทุบ ถอง ตี ฯลฯ ได้ทุกส่วนของร่างกายโดยไม่จำกัดที่ชก

"At present, there are definite boxing rules. Each boxer must wear gloves, shorts with a thick covering (called "krajub") to protect his genital organs. Any boxer may wear ankle covering and tie talismans around his upper arms." The will be one referee on the ring, two judges on the ring side, one timer and one doctor. There are five rounds of boxing each of which lasts three minutes and two minutes break for each round. The boxing contest is classified according to the boxer's weight similar to international boxing standard.

ก่อนการแข่งขันนักมวยทั้งสองจะทำการไหว้ครู และร่ายรำ คือ กราบสามครั้ง เพื่อระลึกถึง บิดา มารดา ครูอาจารย์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เคารพนับถือ ตลอดจน ขอคุณพระศรีรัตนตรัย หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาช่วยคุ้มครอง และขอให้ได้ชัยชนะด้วยความปลอดภัยในที่สุด แล้ว จึงร่ายรำไปรอบ ๆ เวทีตามแบบฉบับของครูที่ได้สอนไว้ให้ โดยตลอด นักมวยทุกคนจะสวม "มงคล" ที่ศีรษะ มงคล นี้ทำด้วยด้ายดิบหลายเส้นรวมกันแล้วพันหุ้มด้วยผ้าโต ขนาดนิ้วมือ ทำเป็นรูปบ่วงเพื่อสวมศีรษะ การสวมมงคลไว้ ก่อนแข่งขันนี้เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ถือว่า เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ครูอาจารย์ได้ทำพิธีปลุกเสก และให้ ความเป็นสิริมงคลไว้แก่ตน ฉะนั้นนักมวยจะสวมมงคล ไว้ตลอดเวลาที่ทำการไหว้ครูและร่ายรำ และจะถอดออก จากศีรษะได้เมื่อจะเริ่มการแข่งขัน ในระหว่างการไหว้ครู และร่ายรำนั้นจะมีดนตรีบรรเลงประกอบตามทำนองของ ดนตรีไทยเป็นจังหวะช้าๆ เครื่องดนตรีเหล่านั้นได้แก่ ปี่ชวากลองแขก 2 และฉิ่ง 1 เมื่อถอดมงคลแล้วกรรมการ ผู้ชี้ขาดจะให้นักมวยทั้งสองมาจับมือกัน ซึ่งเป็นการ แสดงถึงการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาพร้อมกันนั้ก็จะตักเตือน กติกาสำคัญๆ อันเกี่ยวกับการแข่งขันให้นักมวย ทั้งสองได้ทราบ ครั้นเมื่อการต่อสู้ได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจัง

Before boxing each boxer will pay respect and gratitude to his teacher and parents as well as the holy spirits (called "Wai Khru"), praying for their protection and assistance in getting his victory and perform his specific dance accompanied by music played by Thai musical instruments. Mongkhon or the head band will be removed just before the fight started. Then the boxers would "shake hands" to show their sportsmanship. The referee will inform them of important rules. Soon after the fight has started the musical instruments will be played in a way that motivates the boxers' spirits and eagerness to fight. The "Wai Khru" ceremony and the accompanying music have been observed and regarded as a good tradition and art.

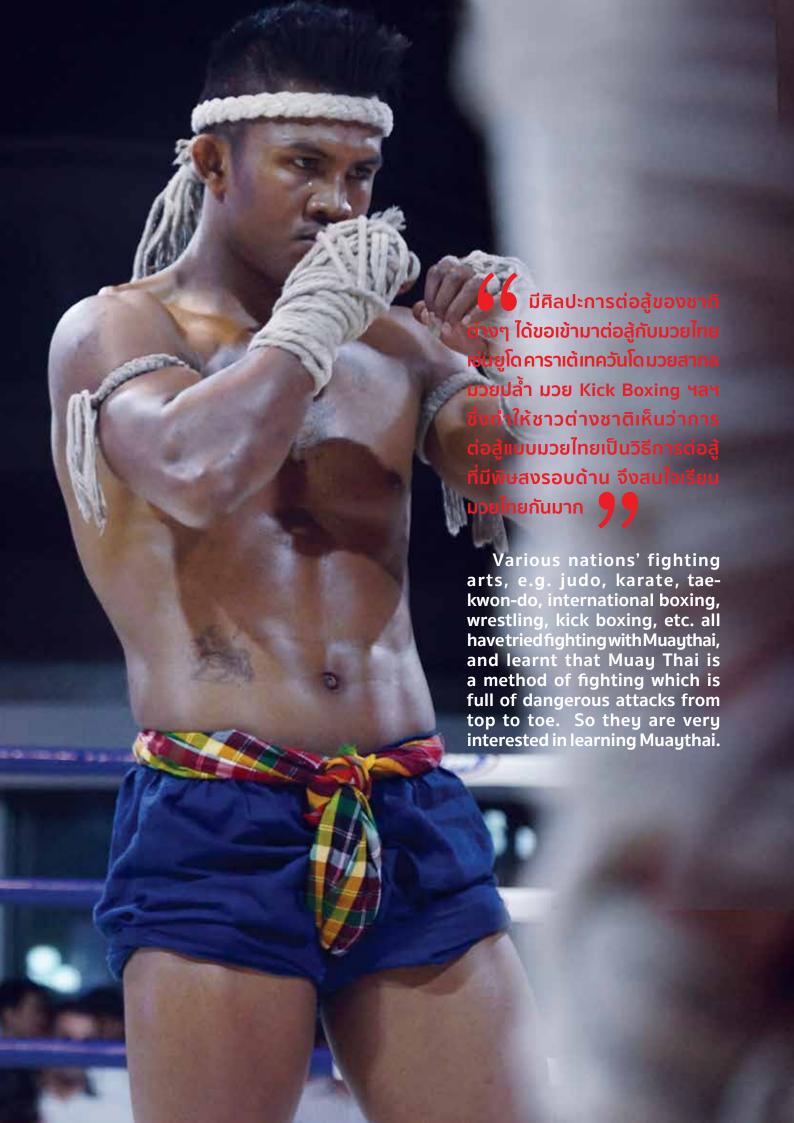
แล้วดนตรีจะบรรเลงในทำนองเร่งเร้าให้นักมวยทั้งสองเกิดความรู้สึกฮึกเหิมและมุ่งเข้าต่อสู้กันอย่างดุเดือด การร่ายรำและการต่อสู้โดยมีดนตรีประกอบนั้น นอกจากจะถือว่าเป็นศิลปะแล้ว ยังเป็นประเพณีอันดีงาม ของชาวไทยมาแต่โบราณกาล จนไม่อาจจะทิ้งให้สูญหายไปเสียได้

ปัจจุบัน การแข่งขันมวยไทยเป็นกีฬาอาชีพโดยสิ้นเชิง เฉพาะในกรุงเทพฯ มีการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุกวัน วันละ 2 รอบก็มี สำหรับการควบคุมการแข่งขันชกมวยอาชีพขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย ที่มิใช่อาชีพ ก็มีเพียงการฝึกสอนในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ศิลปะมวยไทยสูญหายไปและเพื่อรักษาไว้ซึ่งศิลปะ การต่อสู้ประจำชาติ

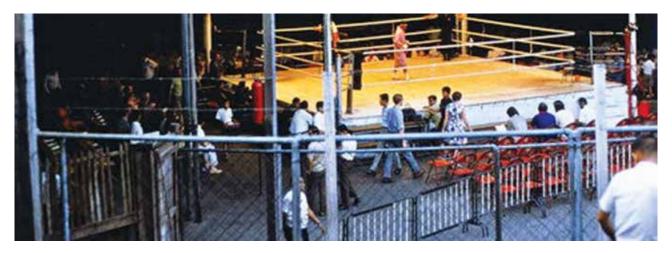
ชาวต่างประเทศที่มีโอกาสได้มาท่องเที่ยวในประเทศไทย มักจะไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะไปชมการแข่งขันมวยไทย เพราะมวยไทยมีวิธีชกแปลก และยิ่งกว่านั้นนักมวยไทยยังได้เคยเดินทางไปแสดงในต่างประเทศมาแล้วหลายครั้ง จนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป "มีศิลปะการต่อสู้ของชาติต่างๆ ได้ขอเข้ามาต่อสู้กับมวยไทย เช่น ยูโด คาราเด้ เทควันโด มวยสากล มวยปล้ำ มวย Kick Boxing ๆลๆ ซึ่งทำให้ชาวต่างชาติเห็นว่าการต่อสู้แบบมวยไทยเป็นวิธีการต่อสู้ที่มีพิษสงรอบด้าน จึงสนใจเรียนมวยไทยกันมาก" อีกทั้งมีคนไทยที่มีความรู้ด้านมวยไทยเป็นอย่างดี" ซึ่งอาจ เป็นครูสอนมวยไทยมาก่อน หรือบางคนเป็นนักมวยที่มีฝีมือและมีชื่อเสียงมาก่อนไปอาศัยในต่างประเทศ ได้เปิดสอน มวยไทยในประเทศที่ตนเองไปอาศัยอยู่ ก็ได้รับการสนใจเป็นอันมากจากชาวต่างชาติ ปัจจุบันมวยไทยอาชีพได้เผยแพร่ จนเป็นที่รู้จักทั่วกัน จนมีการจัดการแข่งขันมวยไทย ในต่างประเทศบ่อย ๆ เช่น อังกฤษ อเมริกา แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ๆลๆ เป็นการแข่งขันมวยไทยระหว่างนักมวยไทยกับมวยต่างชาติที่นิยมฝึกมวยไทย หรือการแข่งขันระหว่าง นักมวยไทยด้วยกันเองในต่างแดน จากความสนใจของชาวต่างชาติที่ฝึกมวยไทยนี้เอง จึงมีนักมวยต่างชาติเข้าใจและ มีฝีมือในการต่อสู้แบบมวยไทยเป็นอย่างดีมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน

Nowadays, Muay Thai is treated as a career sport. In Bangkok alone Muaythai competition is held almost every day, sometimes twice a day. It is under the Ministry of Interior's regulation. Physical education institutions teach Muaythai to maintain and conserve this national fighting art.

Foreign tourists travelling to Thailand often will not miss an opportunity to see Muay Thai contest because of its spectacular style of boxing. Muaythai boxers used to perform the art of Muaythai abroad which has made it popular among those countries. "Various nations' fighting arts, e.g. judo, karate, tae-kwon-do, international boxing, wrestling, kick boxing, etc. all have tried fighting with Muay Thai, and learnt that Muay Thai is a method of fighting which is full of dangerous attacks from top to toe. So they are very interested in learning Muay Thai." Thai people with good Muay Thai skill opened Muaythai schools abroad teaching the art of Muay Thai until it has become quite popular among foreigners. There have often been Muaythai contests in many countries such as the United Kingdom, the United States, Canada, the Netherlands, Japan and so on. Due to its international popularity, there is an increasing number of skillful foreign Muaythai boxers.

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2468-2477)

ชหว่างปี พ.ศ. 2466-2472 พลโทพระยาเทพหัสดินได้สร้าง "**สนามมวยหลักเมืองท่าช้าง**" ขึ้น บริเวณ โรงละครแห่งชาติปัจจุบัน เวทีมีเชือกกั้นเส้นใหญ่ขึ้น เชือกแต่ละเส้นขึงตึงเป็นเส้นเดียวไม่เปิดช่องตรงมุม สำหรับขึ้นลงเหมือนกับยุคเก่า เพื่อป้องกันนักมวยตกเวทีตรงช่องนี้และจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี

ปี พ.ศ. 2472 รัฐบาลมีคำสั่งให้การแข่งขันชกมวยไทยทั่วประเทศสวมนวมชกได้ ตัวอย่างการสวมนวม จากนักมวยฟิลิปปินส์ที่เข้ามาชกมวยสากลในประเทศไทย ทั้งนี้สาเหตุเนื่องจาก นายแพ เลี้ยงประเสริฐ นักมวยฝีมือดี จากบ้านท่าเสา จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้ต่อย นายเจีย แขกเขมร ตายด้วยหมัดคาดเชือก

ในวันเสาร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2472 เจ้าคุณคธาธรบดีได้เริ่มจัดการแข่งขันชกมวยไทยขึ้นที่สวนสนุกภายใน บริเวณสวนลุมพินีร่วมกับมหรสพอื่นๆ โดยคัดเอานักมวยฝีมือดีชกกันทุกวันเสาร์เนื่องจากเจ้าคุณเป็นคนทันสมัยจึงเวที มวยแบบมาตรฐานสากล คือ มีเชือก 3 เส้น ใช้ผ้าใบปูพื้น มีมุมแดง น้ำเงิน มีผู้ตัดสินให้คะแนน 2 คน มีผู้ชี้ขาดการแข่งขัน บนเวที 1 คน ให้สัญญาณด้วยระฆังเป็นครั้งแรก และในวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2472 ในรายการต้อนรับวันปีใหม่ คู่เอก ระหว่างสมาน ดิลกวิลาศ กับ เดช ภู่ภิญโญ มวยประกอบรายการได้แก่ นายแอ ม่วงดี กับสุวรรณ นิวาสะวัตร ซึ่ง นายแอ ม่วงดี ได้นำเอากระจับเหล็กมาใช้ป้องกันอวัยวะสำคัญทำให้นักมวยคนอื่นๆ หันมาใช้กระจับเหล็กตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

King Rama VII (King Prachathipok),

King Rama VII (King Prachathipok), B.E. 2468-2477

uring B.E. 2466-2472 Lt. Gen. Phraya Thephassadin built "Lakmuang Tha Chang Boxing Stadium" in the area where it is the National Theater now. The ring was enclosed with bigger ropes without any opening for boxers' entrance to prevent them from falling from the ring. Boxing contests were organized every year.

"In B.E. 2472 the government issued its order that Muay Thai boxers all over the country wear gloves" owing to the fact that Nai Pae Liangprasert, a boxer from Baan Tha Sao, Uttaradit had punched Nai Jia Khaekkhamen to death with his khad chuak fists.

On Saturday, November 9, B.E. 2472 Chaokhun Khathathornbodee began Muay Thai boxing contest in Lumpini Park along with other entertainments every Saturday. The ring was of international standard, enclosed with three ropes, its floor being covered with canvas. There were red and blue corners, two judges and one referee. Bell signaling was used for the first time. On Saturday, December 30, 2472 the leading match was the fight between Samarn Dilokwilart and Det Phupinyo, and the other match was the fight between Ae Muangdee and Suwan Niwasawat. Ae Muangdee used steel "krajub" to protect his genital organs. Then the other boxers followed his example from then on

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอนันทมหิดล

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอนันทมหิดล (พ.ศ. 2477-2489)

ชาวางปี พ.ศ. 2478-2484 คหบดีผู้มีชื่อเสียงในสมัยนั้นได้สร้างเวทีมวยขึ้นบริเวณที่ดินของเจ้าเชต ชื่อ "สนามมวยสวนเจ้าเชต" ปัจจุบันคือที่ตั้งกรมรักษาดินแดน การดำเนินการจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยดี เนื่องจากทหารเข้ามาควบคุม เพื่อนำรายไปบำรุงกิจการทหาร จัดการแข่งขันกันติดต่อหลายปี จึงเลิกไปเพราะเกิดสงครามโลก ครั้งที่ 2 กองทัพญี่ปุ่นบุกเข้าประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2484

ระหว่างปี พ.ศ. 2485-2487 สงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังจะสงบแต่ยังคงมีเครื่องบินข้าศึกบินลาดตระเวนอยู่ทั้งกลางวัน กลางคืน จำเป็นต้องจัดการแข่งขันชกมวยไทยตามโรงภาพยนตร์ต่างๆ ในเวลากลางวัน เช่น สนามมวยพัฒนาการ สนามมวย ท่าพระจันทร์ สนามมวยวงเวียนใหญ่ เนื่องจากประชนยังคงให้ความสนใจมวยไทยอย่

วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2488 **"สนามมวยเวทีราชดำเนิน"** ได้เปิดสนามทำการแข่งขันครั้งแรก มีนายปราโมทย์ พึ่งสุนทร เป็นนายสนามมวยคนแรก พระยาจินดารักษ์เป็นกรรมการบริหารเวที ครูชิต อัมพลสิน เป็นโปรโมเตอร์ จัดชก เป็นประจำในวันอาทิตย์

King Rama VIII (King Anandha Mahidol)

King Rama VIII (King Anandha Mahidol), B.E. 2477-2489.

uring B.E. 2478-2484 a new boxing ring was built by a rich and famous man in the area where it is now Territorial Defence Department. It was named "Suan Chaochet Boxing Stadium" in honour of the land owner. The boxing contest went on smoothly for several years under the military control, with the earnings being used to support military affairs. The business ended due to the invasion of Thailand by the Japanese army on December 8, 2484 in World War II.

"During 2485-2487" World War II was almost over but, with enemy planes flying to and fro night and day, boxing contests had to be held at cinema theaters during the day because the people still wanted to watch Muay Thai matches.

December 23, 2488 "Rajdamnoen Boxing Stadium" inaugurated its first boxing contest. Mr.Pramote Phuengsoonthorn was its first manager, whereas Phraya Chindarak was the managing director

เวลา 16.00-17.00 น. ใช้กติกาของกรมพลศึกษา ปี พ.ศ. 2480 ชก 5 ยก ยกละ 3 นาที พักระหว่างยก 2 นาที ในระยะแรก ชั่งน้ำหนักตัวนักมวยด้วยมาตราส่วนเป็นสโตนเหมือนน้ำหนักม้า อีก 2 ปีต่อมา จึงเปลี่ยนเป็นกิโลกรัม ปี พ.ศ. 2491 เปลี่ยน น้ำหนักนักมวยเป็นปอนด์ เพื่อให้เป็นระบบสากลมากขึ้น และเรียกชื่อรุ่นตามน้ำหนัก เช่น น้ำหนักไม่เกิน 112 ปอนด์ รุ่นฟลายเวท น้ำหนักไม่เกิน 118 ปอนด์ รุ่นแบนตัมเวท เป็นต้น และปี พ.ศ. 2494 สนามมวยเวทีราชดำเนินได้เริ่มก่อสร้าง หลังคาอย่างถาวร

วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2496 พันตำรวจเอกพิชัย กุลวณิชย์ ผู้ช่วยมวยนายสนามมวยเวทีราชดำเนินได้ออกระเบียบให้นักมวย สวมกางเกงให้ตรงมุมตนเอง พี่เลี้ยงต้องแต่งกายสุภาพ

วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2496 **"สนามมวยเวทีลุมพินี"** ได้เปิดการแข่งขันมวยไทยขึ้นเป็นครั้งแรก มี เสธ เอิบ แสงฤทธิ์ เป็นนายสนาม นายเขต ศรียาภัย เป็นผู้จัดการ

"ปี พ.ศ. 2498 บริษัทเวทีราชดำเนิน จำกัด ได้จัดทำกติกา มวยไทยอาชีพฉบับแรกขึ้น โดยได้ปรับปรุงจากกติกามวยไทย ฉบับปี พ.ศ. 2480 ของกรมพลศึกษา" and Khru Chit Amphonsin was the promoter. The contest was held regularly on Sunday at 16.00-17.00 hrs., using the rules of the Department of Education B.E. 2480. Each fight consisted of five rounds each of which lasted three minutes with two minutes break for each round. Each boxer would, at first, weigh on "stone" scale; two years later the kilogram scale was used instead. Then, in B.E. 2491 the pound scale was introduced to match the international standard. Boxers would be classified according to their weight, e.g. a weight not exceeding 112 pounds (lbs.) would be classified as flyweight; a weight not exceeding 118 lbs. as bantamweight, etc. In B.E. 2497 the stadium had its permanent roof.

On September 3, B.E. 2496 Pol. Col. Phichai Kullawanich, Rajdomnoen Stadium assistant manager, set it as a regulation that the boxer must wear his trunk matching his corner's colour and that the boxer's assistants must be politely dressed.

On December 8, B.E. 2496 "Lumpini Boxing" Stadium inaugurated its boxing contest. Mr.Erb Sangrit was its ring master and Mr.Khet Sriyaphai its manager.

"In B.E. 2498 Rajdamnoen Boxing Stadium Co., Ltd. published the first professional Muay thai boxing rules. It was a manual based on revision of the Department of Physical Education 2480 edition."

พ.ศ. 2502 นายโนกุจิ นักธุรกิจชาวญี่ปุ่นนำนักมวยชาวญี่ปุ่นมาชกกับนักมวยไทย ได้ถ่ายภาพยนตร์มวยไทย ไว้แล้วนำไปศึกษา เปลี่ยนชื่อเป็นคึกบอกซิง นายไคโต เคนกุจิ "ผู้<mark>นำด้านศิลปะการต่อสู้ชาวญี่ปุ่นได้เข้าชมมวย</mark> ณ เวทีราชดำเนิน เกิดความประทับใจ นำวิชามวยไทยไปฝึกสอนกันอย่างจริงจังในโรงเรียนประถมศึกษาของญี่ปุ่น"

พ.ศ. 2503 บริษัทเวทีราชดำเนิน จำกัด ได้เพิ่มข้อบังคับกติกามวยไทยอาชีพอีกว่า นักมวยไทยต้องมีอายุ ในวันแข่งขันไม่ต่ำกว่า 18 ปี และอายุไม่เกิน 38 ปีบริบูรณ์

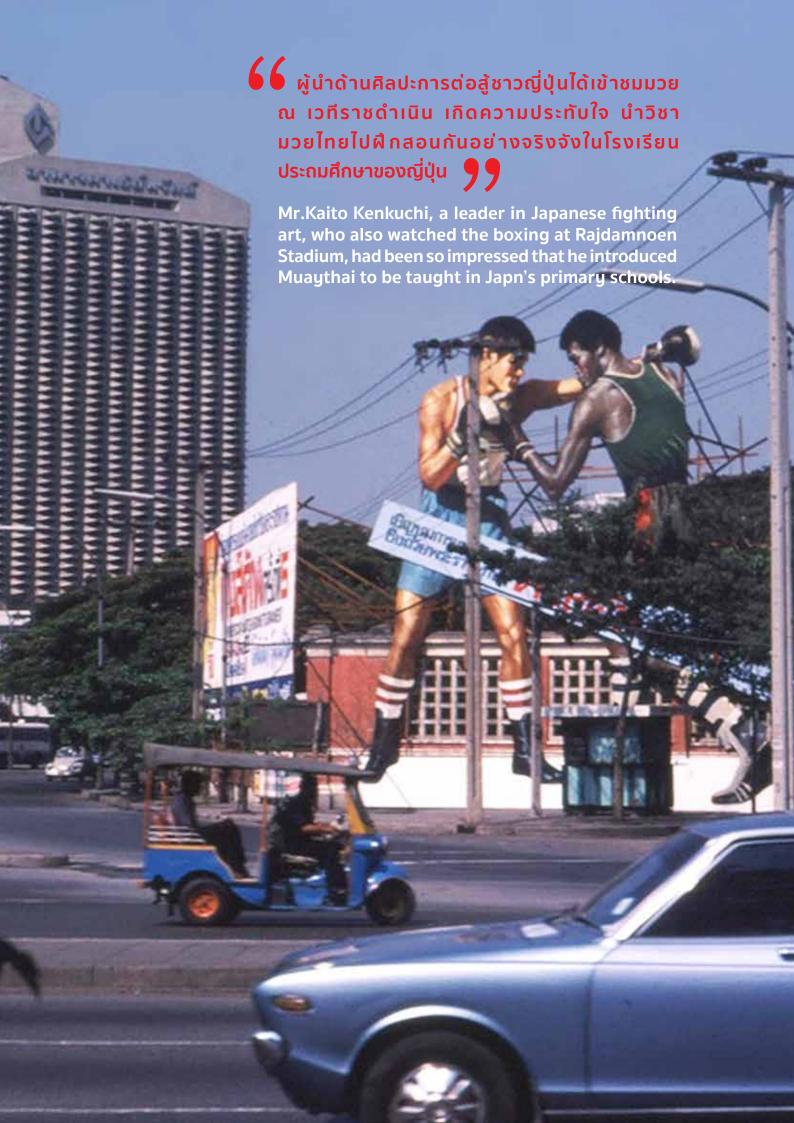
พ.ศ. 2504 เวทีราชดำเนินได้จัดการแข่งขันมวยชิงถั่วยพระราชทานขึ้นเป็นครั้งแรก มีนักมวยซึ่งได้รับถ้วยพระราชทาน ตามลำดับดังนี้

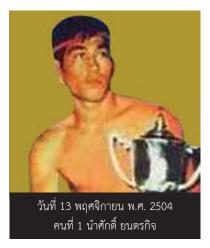

In B.E. 2502 Mr.Nokuji, a Japanese businessman, brought Japanese boxers to fight with Thai boxers, did the filming of the event, and called it kick boxing. "Mr.Kaito Kenkuchi, a leader in Japanese fighting art, who also watched the boxing at Rajdamnoen Stadium, had been so impressed that he introduced Muay Thai to be taught in Japn's primary schools."

In B.E. 2503 Rajdamnoen Boxing Stadium Co., Ltd. added its regulation that each boxer must not be under 18 years of age on the day of his fighting and must not be over 38 years of age.

...In B.E. 2504 Rajdamnoen Boxing Stadium organized its first boxing contest to win H.M. the King's Cup. The boxers who won the cup were as follows:

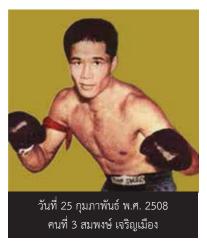

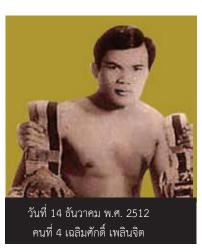
November 13, B.E. 2504: Namsak Yontarakit

May 8, B.E. 2506 : Detrit Ittianuchit

February 25, 2508 : Sompong Charoenmuang

December 14, 2512 : Chaloemsak Ploenchit

April 6, 2514 : Sornnakrop Kiatwayupak

January 17, 2522 : Phadetsuk Witsanurachan

พ.ศ. 2507 นายเฉลิม เชี่ยวสกุล ประธานบริษัทเวทีราชดำเนิน จำกัด ประกาศใช้ระเบียบข้อบังคับว่าด้วย การชิงแชมป์เปี้ยน การป้องกันแชมป์เปี้ยน และการจัดอันดับนักมวยไทยของเวทีราชดำเนินเป็นครั้งแรก

พ.ศ. 2508 บริษัทเวทีราชดำเนิน จำกัด ได้ปรับปรุงกติกามวยไทยอาชีพให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ให้ชื่อว่า "กติกามวยไทย อาชีพของเวทีราชดำเนิน พ.ศ. 2508"

ธันวาคม พ.ศ. 2527 เวทีมวยราชดำเนินจัดอันดับ 10 ยอดมวยไทยขึ้นเป็นครั้งแรก ดังนี้ 1) ผล พระประแดง 2) สุข ประสาทหินพิมาย 3) ชูชัย พระขรรค์ชัย 4) ประยุทธ์ อุดมศักดิ์ 5) อดุลย์ ศรีโสธร 6) อภิเดช ศิษย์หิรัญ 7) วิชาญน้อย พรทวี 8) พุฒ ล้อเหล็ก 9) ผุดผาดน้อย วรวุฒิ 10) ดีเซลน้อย ช.ธนสุกาญจน์

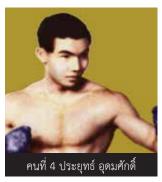

2. Suk Prasarthinphimai

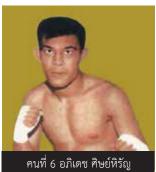
3. Choochai Prakhanchai

4. Prayuth Udomsak

5. Adul Srisothorn

6. Aphidet Sithirun

7. Wicharnnoi Phornthawee

8. Put Lorlek

9. Putphardnoi Worawut

10. Dieselnoi Chor Thanasukarn.

In B.E. 2507 Mr. Chaloem Chiaosakul, Chairman of Rajdamnoen Boxing Stadium Co., Ltd., made an announcement on the Regulation of Rajdamnoen Stadium Championship Contending, Championship Defending and Thai Boxer Ranking for the first time.

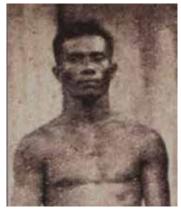
In B.E. 2508 Rajdamnoen Boxing Stadium Co., Ltd. revised its professional Muaythai boxing rules and called it "Rajdamnoen Stadium Professional Muaythai Boxing Rules B.E. 2508."

In December B.E. 2527 Rajdamnoen Stadium ranked its top ten Muay Thai boxers for the first time as follows: 1. Phon Prapadang 2. Suk Prasarthinphimai 3. Choochai Prakhanchai 4. Prayuth Udomsak 5. Adul Srisothorn 6. Aphidet Sithirun 7. Wicharnnoi Phornthawee 8. Put Lorlek 9. Putphardnoi Worawut 10. Dieselnoi Chor Thanasukarn.

Periods of Muay Thai: Period 1:

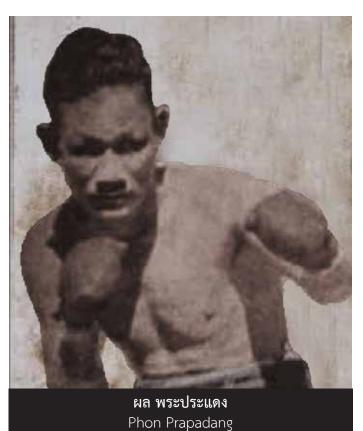

จำเนียร ราชวัฏ
Chamnian Ratchawat
ชั่ว แก้วคชสาร
Chua Kaeokotchasarn
สุวรรณ เวชสิทธิ์
Suwan Wetchasit
และอื่นๆ
and so on

Periods of Muay Thai: Period 2:

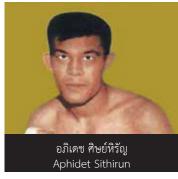

มวยไทยเวที **ยุคที่ 3**

Periods of Muay Thai: Period 3:

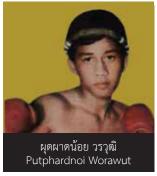

Periods of Muay Thai: Period 4:

มวยไทยเวที **ยุคที่ 5**

Periods of Muay Thai: Period 5:

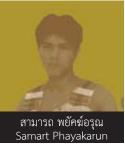

Periods of Muay Thai: Period 6:

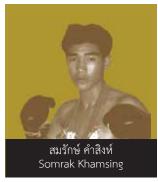

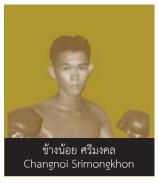

มวยไทยเวที **ยุกที่ 7** Periods of Muay Thai: Period 7:

Periods of Muay Thai: Period 8:

มวยไทยเวที **ยุคที่ 9 ยุคปัจจุบัน**

Periods of Muay Thai: Period 9: The present

มวยใทย 4 ภาค

Four Regional Styles of Muay Thai

มวยไชยา (มวยไทยภาคใต้)

มวยไชยา เป็นมวยไทยโบราณของภูมิบัญญาไทย บรรพบุรุษไทย ทษัตริย์ไทยที่สืบทอดกันมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน เพื่อสืบสานต่อไปในอนาคตที่ยั่งยืน มวยไชยาสามารถ แบ่งออกเป็น 4 ยุค คือ

ยุคเริ่มต้น กำเนิดขึ้นจากพ่อท่านมา หรือ **า**หลวงพ่อมา อดีตนายทหารจากพระนคร สมัยรัชกาลที่ 3 ฝึกมวยให้กับชาวเมืองไชยา

ยุคเพื่องฟู ในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอุรุพงศ์รัชสมโภช จากนั้นได้พระราชทาน บรรดาศักดิ์ แก่นักมวยจากเมืองไชยาคือ นายปรง เป็นหมื่น มวยมีชื่อ ตำแหน่งกรรมการพิเศษ เมืองไชยา ถือศักดินา 300 ไร่

ยุคเปลี่ยนแปลง ในช่วงรัชสมัยพระบามสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เกิดขึ้นเพราะต้อง รื้อเวที และพระครูโสภณเจตสิการาม (เอี่ยม) เจ้าอาวาส เจ้าอาวาสวัดไชยามรณภาพลง มวยไทยไชยาจึงสิ้นสุด ลงด้วยยุคอนุรักษ์ หลังจากสิ้นสุดสมัยพระครูโสภณ เจตสิการาม (เอี่ยม) มวยไทยไชยาเริ่มเลือนหายไปจาก ความทรงจำของชาวไชยา อย่างไรก็ตามยังมีผู้ที่เคยเรียน มวยไทยไชยา แล้วนำมาสืบทอดต่ออีกหลายท่าน เช่น ปรมาจารย์เขตร ศรียาภัย, นายทองหล่อ ยา, นายอมรกฤต ประมวล, นายกฤษดา สดประเสริฐ, นายอเล็กซ์ สุยและ พันเอก อำนาจ พุกศรีสุข เป็นต้น

Muay Chaiya: The Southern Style of Thai Boxing

Muay Chaiya or Chaiya Thai Boxing is an ancient martial-art wisdom inherited from Thai ancestors to the present as well as later generations. The story of Muay Chiya can be divided into 4 eras.

he advent of Muay Chaiya at the Beginning Period related to Po Than Ma, also known as Luang Po Ma, a former army leader in the reign of King Rama III from Bangkok, who had taught boxing techniques to Chaiya people.

The **Thriving Period** of Thai traditional boxing was in the reign King Chulalongkorn or King Rama V who had rewarded a Chaiya boxer, Nai Plong, with a royal title "Muen Muay Mee Chue", holding a position of specialized umpire from Chaiya City, with right to the possession of 300 rai farmland.

The Changing Period in the reign of King Bhumubol Adulyadej or King Rama IX was when the ring needed to be dismantled and Phra Khru Sophon Jetasikaram (Eiam), the Abbot of Borommathat Chaiya Temple at that time, passed away. Muay Chaiya had deteriorated in the Conservative Period after the demise of Phra Khru Sophon Jetasikaram (Eiam). Its popularity had faded from Chaiya people. Still, some Chaiya boxers has inherited Chaiya boxing techniques to later generations such as Grand Master Khet Sriyabhai, Master Thonglor Yalah, Master Amornkrit Pramuan or Khru Preang, Master Krissada Sodprasert, Master Alex Sui, Master Colonel Amnat Pooksrisuk, etc.

"นักมวยที่มีชื่อเป็นที่รู้จักได้แก่ หมื่นมวยมีชื่อ นายปล่อง จำนงทอง ผู้มีท่าเสือลากหางเป็นอาวุธสำคัญ การต่อสู้เน้นวงในใช้ความคมของศอก เข่า" ประวัติ มวยไชยาสืบค้นได้ถึงพระยาจีสัตยารักษ์ (ขำ ศรียาภัย) เจ้าเมืองไชยา ในสมัยรัชกาลที่ 5 ถ่ายทอดมา ยังบุตรชาย คือ ปรมาจารย์เขตร ศรียาภัย ซึ่งภายหลังย้ายมาตั้งรกราก ที่กรุงเทพ ๆ เผยแพร่มวยไชยาแก่ศิษย์มากมายจนกระทั่ง ถึงแก่กรรมในปี พ.ศ.2521

เอกลักษณ์ของมวยไชยา พบว่ามีอยู่ 7 ด้าน คือ การตั้งท่ามวยหรือการจดมวย ท่าครู หรือท่าย่าง สามขุม การไหว้ครูร่ายรำ การพันมือแบบคาดเชือก การแต่งกาย การฝึกซ้อมมวยไชยาและแม่ไม้มวยไชยา แม่ไม้มวยไทยไชยา 7 ท่า ได้แก่ ปั้นหมัด พันแขน พันหมัด กระโดดตบศอก พันหมัดพลิกเหลี่ยม เต้นแร้งเต้นกา ย่างสามขุม ท่าที่สำคัญคือท่าเสือลากหาง เคล็ดมวยไชยา ที่ใช้ป้องกันได้ดีที่สุดคือ "ป้อง ปัด ปิด เปิด"

"The top famous boxer who practiced Chaiya boxing styles are Muen Muay Mee Chue or Plong Chumnongthong, who was well-known for his Suea Lak Hang posture - using the strength of elbows and knees for close quarters fighting in particular." The history of Muay Chaiya can be traced back to the time of Phraya Wacheesatyarak (Kham Sriyabhai), the Governor of Chaiya City in the reign of King Rama V, who had taught Muay Chaiya techniques to his son who became Grand Master Khet Sriyabhai. The grand master later moved to settle in Bangkok and handed down Muay Chaiya techniques to a number of followers until he passed away B.E. 2521.

The signature of Muay Chaiya has 7 aspects: "Jod Muay" (basic guard position), "Tah Khru" (Master Stance) or "Yang Sam Khum" (3 steps in 3 step paths covering the entire beat's territory) Wai Khru Dance (to pay homage to the Master of Muay Thai), "Muay Khad Chueak "(binding cloth round the fists), attire, practicing Muay Chaiya styles, and Mae Mai Muay Chaiya stances. Muay Chaiya stances have 5 sets: Pun Mud (Setting up the fists), Phun Khan

and Phun Mud (binding cloth round the arms and fists), Kra Dod (Jumping), Top Sok (attacking with elbow), Phun Mud Plick Leam (guarding and then punching to counterattack), Ten Rank Ten Ka, Yang Sam Khum (three-step boxing footwork), Suea Lak Hang the most important stance of all. Muay Chaiya's secret trick is the guarding position - Pong, Pat, Pid, Poed (guard, block, ward-off, and open defense)

มวยลพบุรี (มวยไทยภาคกลาง)

มวยลพบุรี มีวิวัฒนาการและเกิดการเปลี่ยน แปลงหลายอย่าง ทำให้มวยลพบุรีแบ่งช่วงเวลา ต่าง ๆ ตามความสำคัญเป็น 4 ช่วงคือ

"ช่วงที่ 1 อยู่ระหว่างปีพุทธศักราช 1200 ถึง 2198" นับเป็นช่วงเริ่มต้นของมวยลพบุรี มีปรมาจารย์ สุกะทันตะฤาษี เป็นผู้ก่อตั้งสำนักขึ้นที่เขาสมอคอน เมือง ลพบุรี มีลูกศิษย์รุ่นสุดท้ายคือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

"ช่วงที่ 2 อยู่ระหว่างปีพุทธศักราช 2199 ถึง 2410" ถือเป็นช่วงสืบทอดของมวยลพบุรี ในสมัยนี้ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พระมหากษัตริย์ที่ส่งเสริม มวยลพบุรี อย่างกว้างขวาง มีการจัดการแข่งขันโดยกำหนด ขอบสังเวียนและมีกติกาการแข่งขัน โดยมีพระพุทธเจ้าเสือ พระมหากษัตริย์ อีกพระองค์หนึ่งที่สนับสนุนมวยไทย และชอบชกมวยและมักปลอมพระองค์ไปชกมวยกับ ชาวบ้านอยู่เป็นประจำ

Muay Lopburi: The Central Style of Thai Boxing

Muay Lopburi had eventually revolutionized and its legend can be mentioned based on 4 important events.

"The beginning period between B.E. 1200-2198" was said that Hermit Sukatanta was the founder of a boxing camp at Khao Samokhon in Lopburi city, who had King Ramkhamhaeng as the last follower.

"The second period approximately between B.E. 2199-2410" was said to be the inheritance period of Muay Lopburi, especially by King Narai the Great who extensively promoted Muay Lopburi over the country. King Narai also ordered to hold a boxing competition in front of the King and the fight must be within the ring and proper rules were applied. King Sanphet VIII (Phra Chao Suea) (also commonly called King Tiger), who passionately favoured this sport and supported Thai traditional boxing, had played a vital role n Thai traditional boxing, especially in Muay Lopburi. It was recounted that King Tiger often disguised himself as villager to join the combating with other boxers.

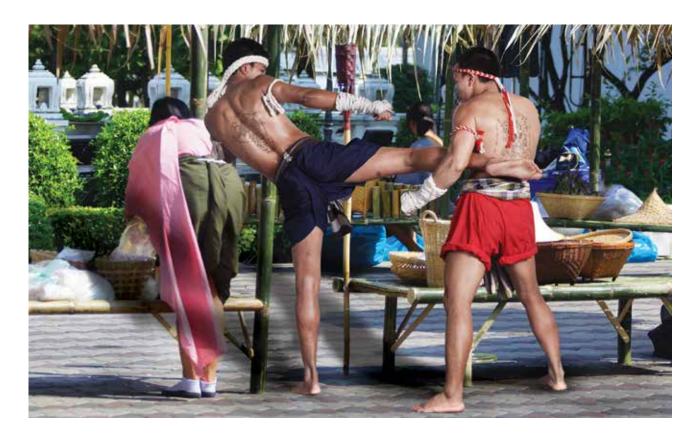
"ช่วงที่ 3 อยู่ระหว่างปีพุทธศักราช 2411 ถึง 2487" เป็นช่วงพัฒนาของมวยลพบุรี ช่วงนี้มวยลพบุรีโด่งดังมาก และเพื่องฟูจนถึงขีดสุด โดยเฉพาะในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระองค์ เรียนวิชามวยไทยจากปรมาจารย์หลวงมลโยธานุโยค

"เอกลักษณ์ของมวยลพบุรีคือ เป็นมวยที่ชกฉลาด รุกรับคล่องแคล่วว่องไวต่อยหมัดตรงได้แม่นยำ เรียกลักษณะการต่อยมวยแบบนี้ว่า ซึ่งหมายถึง มวยที่ใช้ชั้นเชิงเข้าทำคู่ต่อสู้ "โดยใช้ กลลวงมากมายจะ เคลื่อนตัวอยู่เสมอ หลอกล่อหลบหลีกได้ดี สายตาดี รุกรับและออกอาวุธ หมัด เท้า เข่า ศอก ได้อย่างรวดเร็วสมกับฉายา "ฉลาดลพบุรี" เอกลักษณ์ที่เห็นชัดเจนอีกประการหนึ่งก็คือ มีการพันมือครึ่งแขนแต่ที่เด่นและแปลกกว่ามวยสากลอื่นๆ ก็คือ การพันคาดทับข้อเท้าซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมวยลพบุรี

พระองค์โปรดมวยมาก เสด็จทอดพระเนตรบ่อยครั้ง ครั้งสำคัญที่สุดคือ การแข่งขันชกมวยในงานพระราชทาน เพลิงพระศพพระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้าอุรุพงษ์ รัชสมโภช เมื่อวันที่ 19-22 มีนาคม พุทธศักราช 2452 ณ เวทีมวยสวนมิสกวัน มีนักมวยไทยสายลพบุรีที่เก่งกล้าสามารถจนได้รับการกล่าวขานว่า "ฉลาดลพบุรี"คือ นายกลึง โตสะอาด ซึ่งได้รับบรรดาศักดิ์เป็น "หมื่นมือแม่นหมัด" และต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า เจ้าอยู่หัว มีนักมวยดังของลพบุรีอีกหนึ่งคนคือ นายจันทร์ บัวทอง

ช่วงที่ 4 อยู่ระหว่างพุทธศักราช 2488 จนถึงปัจจุบัน ถือเป็นช่วงสมัยใหม่ของมวยไทยสายลพบุรี มีนักมวยไทยสายลพบุรีที่เก่งมากเกิดขึ้น อีกสองคนคือ นายทวีศักดิ์ สิงห์คลองสี่ และนายอังคาร ชมพูพวง ซึ่งมีลีลาท่าทางการชกมวยคล้ายหมื่นมือแม่นหมัด คือ ถนัดในการใช้หมัดตรงและหลบหลีกได้คล่องแคล่วว่องไว นับเป็นความหวังใหม่ของมวยไทยสายลพบุรี ที่จะช่วยพัฒนาและฟื้นฟูมวยไทยสายลพบุรีขึ้นโดยได้มีการแข่งมวย ในเวทีมวยค่ายนารายณ์เป็นประจำและมีนักมวยเป็นจำนวนมาก

"The third period during B.E. 2199-2410" was called the development period of Muay Lopburi. It was the peak period of Muay Lopduri. particularly in the reign of King Rama V, who leart Muaythai from Luang Monyothanuyoke.

"Clever and swift offensive and defensive combinations with quick straight jabs. The style is also called "Muay Kiew" as ituses many tactics to distract the opponent." With sharp eyes, the defender employs lightning hand, feet, Knees, and elbows, it deserved to be praised as Clever Move Muay Lopburi. The signatures were the Khad Cheuak style which the fighters would bind the rope only half of their hands as well as their ankles, which never found in other style.

He is very like of boxing. The most important time is Boxing match at the cremation ceremony of the Son HRH Uruphong Ratchasomphot, 19-22 March 1909, at the Mixakawan Garden Boxing Arena. There is a Thai boxer Lopburi who is brave and able Until being said that "Wise Lop Buri" is Mr. krong Sa-at, who has been named as "meun meu man mud."

The fourth period is between 1945 to the present. Considered a modern period of Muay Thai Lopburi. There are two very good Thai boxers in Lop Buri, Mr. Taweesak Singhkhlongsee and, Mr. Aungkan Chompupung, whose boxing style is similar it is meun meu man mud. It's new hope of Muay Thai Lopburi. Which will help develop and revitalize the Muay Thai Lopburi.

มวยโคราช (มวยไทยภาคอีสาน)

มวยใทยโคราชเป็นการต่อสู้แบบมือเปล่าที่พัน ด้วยเชือกหรือด้ายดิบของชนชาติไทยในเขตพื้นที่ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วประเทศ ในสมัยรัชกาลที่ 5–6

วยไทยโคราช เป็นมวยที่มีมาในประวัติศาสตร์ ไทยมาช้านาน เป็นศิลปะมวยไทยที่มีชื่อเสียง ตลอดมาเท่ากับมวยลพบุรี มวยอุตรดิตถ์ และมวยไชยา ซึ่งมี นักมวยจากหัวเมืองคือเมืองโคราชได้สร้างชื่อเสียงจากการ ไปแข่งขันชกมวยในพระนครโดยชกชนะนักมวยภาคอื่นๆ นับไม่ถ้วน ซึ่งล้วนแต่มีชื่อเสียงโด่งดังทั้งสิ้น โดยเริ่ม ตั้งแต่สมัย "พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงครองราชย์ พ.ศ. 2411 พระองค์ทรง โปรดกีฬามวยไทยมาก การฝึกหัดมวยไทยแพร่หลาย ไปตามหัวเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ" ทรงจัดให้ทีม การแข่งขันชกมวยหน้าพระที่นั่งในงานศพของพระเจ้า บรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอุรุพงษ์รัชสมโภช ในวันที่ 18-21 มีนาคม ร.ศ. 128 (พ.ศ. 2452) ณ ทุ่งพระเมรุ นักมวยที่เจ้าเมืองต่างๆ นำมาแข่งขันล้วนแต่คัดเลือก คนที่มีฝีมือดีจากทั่วประเทศ การแข่งขันครั้งนี้ได้นักมวย ที่สามารถชกชนะคู่ต่อสู้หลายคนเป็นที่พอพระราชหฤทัย ของพระองค์ และโปรดเกล้าๆ พระราชทานยศและ บรรดาศักดิ์ให้กับนักมวยมณฑลนคร ราชสีมาเมืองโคราช

Muay Korat : The Northeastern Style of Thai Boxing

The fighters of Muay Korat would fight with rope-bound hands. The fabric that was used for Kad Cheuak was local products of Nakhon Ratchasima, which had been famous all over the country during King Rama V and King Rama VI's reigns.

uay Korat has been well known along with Thailand's history and its popularity was never second to Muay Lopburi, Muay Uttaradit, or Muay Chaiya. The history recroded that there was a great boxer from Nakhon Ratchasima or Korat who became greatly famous for he could beat countless skilled and famous fighters from other regions. The story began with "King Rama V's ascension to the throne in B.E. 2411. Thai boxing was his favorite sport and he promoted the practice of tradition boxing in many cities all over the country." King Rama V also ordered to hold many competitions, including the one at the funeral ceremony of H.R.H. Prince Urupongrat Sompot on 18-21 March B.E. 2452 at Thung Phra Men (The Royal Cremation Ground). At the event, the Governors of each city sent their best fighters to attend this royal competition. Although, the King was satisfied with many winners, he satisfactorily bestowed royal title "Muen Cha-ngad Choeng Chok" together with right to the possession

เป็นขุนหมื่นครูมวย คือ "หมื่นชงัดเชิงชก" ถือศักดินา 300 ไร่ คือ นายแดง ไทยประเสริฐ ลูกศิษย์คุณพระเหมสมาหาร เจ้าเมืองโคราช มีชื่อเสียงในการใช้ "หมัดเหวี่ยงควาย"

อีกทั้งยังมีนักมวยโคราชที่มีความสามารถจนได้ เป็นครูสอนพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรจนถึงเกษียณอายุราชการ รวมเวลาถึง 28 ปี คือ ครูบัว นิลอาชา (วัดอิ่ม) และยังมีมวยโคราชที่มีฝีมือดี เป็นที่ ชื่นชอบของผู้คนเป็นอย่างดี โดยเฉพาะ กรมหลวงชุมพร เขตรอุดมศักดิ์ ถึงกับเป็นครูสอนมวยไทยให้กับนักมวย จากเมืองโคราชที่วังเปรมประชากร เช่น นายทับ จำเกาะ, นายยัง หาญทะเล, นายตู้ ไทยประเสริฐ,นายพูน ศักดา เป็นต้น

มวยโคราชคาดเชือกยุคฟื้นฟูอนุรักษ์ สมัยรัชกาล 9 ถึงปัจจุบัน ไม่มีการฝึกซ้อมที่เมืองโคราช แต่ยังมีลูกศิษย์ ครูบัว วัดอื่ม (นิลอาชา) คือ พันเอกอำนาจ พุกศรีสุข ทำการถ่ายทอดมวยโคราชคาดเชือกให้กับผู้ที่สนใจ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน อยู่ที่ สยามยุทธ์ กรุงเทพ ๆ ทุกวัน ครูเช้า วาทโยธา ที่ยัง อนุรักษ์ สืบสาน ถ่ายทอด มวยโคราช ให้กับลูกศิษย์ และผู้ที่สนใจเป็นประจำที่โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอ บ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พร้อมทั้งเปิดสอนในวิชาเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีละ 450 คน

of 300 rai farmland to Nai Daeng Thaiprasert, a winner from Nakhon Ratchasima. He was the followers of Khun Phra Hemsamaham, the Governor of Korat City and he was famous for his punching stance called "Wiang Khwai" (Swing the Buffalo)

Furthermore, Muay Korat's history was also written about other legendary masters, such as Master Bua Nil-archa (Wat Im) who had taught at Chula chomklao Royal Military Academy for 28 years until his retirement. There were also lots of fighters who were favoured by the public, especially H.R.H. Krom Luang Chumphon Khet Udomsak or the Prince of Chumphon who arranged to coach Muay Korat techniques to Nai Thub Jumko, Nai Yang Hanthale, Nai Tu Thaiprasert, Nai Phun Sakda, etc., at his Prem Prachakon Royal Residence.

In the restoration and conservative period which was said to be in the reign of King Rama IX, Muay Korat has never been taught in Korat anymore, However, in order to preserve, continue and restore this kind of martial arts, Colonel Kamnat Pooksrisuk, who was follower of Master Bua Wat Im (Nil-archa), still teaches how to fight in Muay Korat style to both Thai and foreigners who are interested in this martial arts everyday at Siam Yuth Training Center, Bangkok. In addition, Khru Chao Watyotha has still carried on the preservation and restoration of Muay

"เอกลักษณ์มวยไทยโคราช พบว่า สวมกางเกง ขาสั้น ไม่สวมเสื้อ สวมมงคลที่ศีรษะขณะชก การพัน หมัดแบบคาดเชือก ตั้งแต่หมัดขึ้นไปจรดข้อศอก เพราะ มวยโคราช เป็นมวยต่อยวงกว้าง และใช้หมัดเหวี่ยง ควาย การพันเชือกเช่นนี้ เพื่อป้องกันการเตะ ต่อยได้ดี" การฝึก ฝึกจากครูมวย ในหมู่บ้าน ต่อจากนั้นจึงได้รับ การฝึกจากครูมวยในเมือง ขั้นตอนการฝึกโดยใช้ธรรมชาติ เมื่อเกิดความคล่องแคล่วแล้วทำพิธียกครู แล้วให้ย่างสามขุม และฝึกท่าอยู่กับที่ 5 ท่า ท่าเคลื่อนที่ 5 ท่า ฝึกลูกไม้แก้ทางมวย 11 ท่า ฝึกท่าแม่ไม้สำคัญ ประกอบ ด้วย ท่าแม่ไม้ครู 5 ท่า และ ท่าแม่ไม้สำคัญ โบราณ 21 ท่า แล้วมีโคลงมวยเป็นคติสอน นักมวยด้วย พร้อมคำแนะนำ เตือนสติไม่ให้เกรงกลัวคู่ต่อสู้

Korat by training a number of students and those who are interested in MuayKorat as well as constituted a course for the 4th year of secondary education 450 students per year at Ban Phai district, Khon Kan province.

"It was found that one of Muay Korat's signatures is the outfit. The fighters wear no top but only shorts and headband called Mongkhon during the fight. Kad Cheuak method was characterized by the binding around both palms and the back of the hands and wrists with rope or fabric up to their elbows. Since the stances in Korat style are considered a wide-side punch, especially the one called "Wiang Khwai" (Swing the Buffalo), this Kad Cheuak method can protect the fighters from the heavy kick and punch of the opponents."

Normally, people began to practice the basic level with masters in the village before studying the next step with masters in the city. The procedure of practice focused on natural movement until the fighter was skillful enough to perform Yok Khru Ritual (ceremony of showing respects to teachers) After that, it was time to learn and practice Yang Sam Khum together with other 5 still stances and 5 movement steps, 11 Luk Mai Kae Thang Muay stances (counterattack tactics) including 5 Mae Mai Khru stances, and 21 ancient important Mae Mai stances. Aside from that, there was Muay suggestive poem, composed for reminding every fighter not to be afraid of the opponents.

มวยท่าเสา (มวยไทยภาคเหนือ)

มวยไทยท่าเสา เป็นสายมวยไทยภาคเหนือ ที่ไม่มี หลักฐานชัดเจนว่าสายมวยไทย ท่าเสาทำเนิดขึ้นเมื่อใด ใครเป็นครูมวยคนแรก

ต่จากหลักฐานที่ปรากฏอยู่ทำให้ทราบว่าครูมวย ไทยสายท่าเสาที่มีชื่อเสียงโด่งดังคนหนึ่งคือ "ครูเมฆที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในเรื่องความคล่องแคล่ว ว่องไว รวดเร็ว เด็ดขาด มีลีลาท่าทางสวยงามและมี ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้เตะ ถีบ และศอก" เป็น ที่ลือกระฉ่อนจนนายทองดีเองถึงกับปฏิญาณกับตัวเองว่า จะต้องมาขอเรียนศิลปะมวยไทยกับสำนักท่าเสาให้ได้ และ ก็ได้มาเป็นลูกศิษย์ของครูเมฆผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ นายทองดี ซึ่งได้นำความรู้ที่ได้รับไปผสมผสานกับมวยจีน ลีกต่อหนึ่ง

เมื่อนายทองดีได้เป็นเจ้าเมืองพระยาพิชัย ก็ได้มา คารวะครูเมฆและแต่งตั้งให้ครูเมฆเป็นกำนันปกครองตำบลท่าอิฐ ต่อไป ครูเมฆได้ถ่ายทอดวิชาให้แก่ผู้สืบสกุลต่อมาจนถึงครูเอี่ยม ครูเอี่ยมถ่ายทอดแก่ผู้สืบสกุลคือครูเอม ครูเอมถ่ายทอดแก่ผู้สืบสกุลคือครูเอม ครูเอมถ่ายทอดแก่ผู้สืบสกุลคือครูเอม ครูเอมถ่ายทอดแก่ผู้สืบ สกุลคือครูอัด คงเกตุ และลูกศิษย์มาชกมวย ในกรุงเทพฯ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ใช้ชื่อค่ายมวยว่า "เลือด คนดง" ครูเอมยังได้ถ่ายทอดวิชามวยไทยให้แก่ หลานตาอีก 5 คน รุ่นราวคราวเดียวกับครูอัด ทั้ง 5 คน เป็นนักมวยตระกูล เลี้ยงเชื้อ ซึ่งต่อมา กรมหลวงชุมพรฯ ได้เปลี่ยนให้เป็น เลี้ยง ประเสริฐ เป็นบุตรนายสอน นางขำ (ลูกครูเอม) สมพงษ์ แจ้งเร็ว เขียนกล่าวว่า ทั้ง 5 คน เป็นยอดมวยเชิงเตะ มีกลเม็ดเด็ดพราย แพรวพราวทกกระบวนท่าที่ได้สืบทอดมาจากสำนักท่าเสาของ

Muay Tha Sao : The Northern Style of Thai Boxing

Although it has no evidence about its advent and the first master of Muay Tha Sao,

master was Khru Mek who was famoufor speed and sharp movement as well as beautiful and effective stances, especially kicking, shoving, elbowing. Consequently, Nai Thongdee, who later became Phraya Phichai Dab Hak, promised to himself that he must learn Muay Tha Sao with Khru Mekandhedid. Khru Mekhadtaughthim techniques and styles of Muay Tha Sao, which Nai Thongdee applied them with Muay Chin or Chinese martial arts.

After becoming Phraya Phichai, the Governor of Phichai City, he visited Khrumek and paid respect to him and appointed him as Kamnan or the village headman to govern Tha It sub-district. Afterward, Tha Sao Muay techniques of Khru Mek had been passed down to his offsprings, from generation to generation-Khru Eiam, son of Khru Mek, Khru Aim, son of Khru Eiam, and Khru Ut Khonkate, son of Khru Aim, who travelled to Bangkok with his students before World War II and established Loed Khon Dong Boxing Camp. Khru Aim had taught his 5 grandsons born to his daughter. All of them were

ครูเมฆจนมีชื่อเสียงลือลั่นในช่วงเวลานั้น ทั้ง 5 คน ได้แก่

- ครูโต๊ะ เกิดประมาณ พ.ศ.2440 เป็นบุตร คนที่ 2 ของนายสอนและนางขำ เป็นนักมวยที่มีอาวุธ หนักหน่วงมีเชิงเตะ เข่า และหมัดรวดเร็ว
- 2. ครูโพล้ง เกิดปี พ.ศ.2444 มีอาวุธมวยไทย รอบตัว โดยเฉพาะลูกเตะที่ว่องไว รุนแรง และความสามารถ ในการถีบอย่างยอดเยี่ยม จนได้รับฉายาว่า "มวยตีนลิง" ครูโพล้งมีเอกลักษณ์การไหว้ครูร่ายรำตามแบบฉบับของ สำนักท่าเสา ในจำนวน 5 คน "ครูโพล้ง มีฝีมือยอดเยี่ยม ที่สุด" เมื่อมาชกกรุงเทพ ๆ เคยชนะ นายสร่าง ลพบุรี และ ครูบัว วัดอิ่ม เคยชนะนายสิงห์วัน ประตูเมืองเชียงใหม่ ที่เชียงใหม่ และนายผัน เสือลาย ที่โคราช แต่เคยพลาดท่า แพ้ นายสุวรรณนิวาสวัด ที่กรุงเทพๆ ครั้งหนึ่ง เพราะโดน จับขาเอาศอกถองโคนขาจนกล้ามเนื้อพลิก
- 3. ครูฤทธิ์ เกิดปี พ.ศ.2446 มีฝีมือไม่ยิ่งหย่อนกว่า พี่น้องทั้งหลาย เคยชกชนะหลายครั้งที่กรุงเทพ ๆ และ เคยชกเสมอ บังสะเล็บ ครูมวยคณะศรไขว้ (ลูกศิษย์ครูแสง อุตรดิตถ์ ผู้สืบทอดสายมวยพระยาพิชัยดาบหัก)
- 4. ครูแพ เกิดปี พ.ศ.2447 เป็นนักมวยเลื่องชื่อ ระดับครูโพล้ง เคยปราบ บังสะเล็บ ศรไขว้ ชนิดที่คู่ต่อสู้ บอบช้ำมากที่สุด และชก นายเจียร์ พระตะบอง นักมวย แขกครัวเขมร ถึงแก่ความตายด้วยไม้หนุมานถวายแหวน ทางราชการจึงกำหนดให้มีการสวมนวมแทนคาดเชือก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

grown up as great boxers, under the same last name "Leangchuea". When time passing by, H.R.H. Krom Luang Chumphon Khet Udomsak changed their last name to be "Leangprasert". Sompong Changriew mentioned in his article that these 5 masters were sons of Nai Son and Nang Kham (daughter of Khru Aim). They incomparably specialized in kicking techniques and excellent tactics in every stance they had learnt from Tha Sao Camp of Khru Mek. Those 5 masters were as follows:

- 1. Khru To, born in B.E. 2440, the second son of Nai Son and Nang Kham, was famous for heavy weapon style and his kick techniques together with quick releasing of knees and fists.
- 2. Khru Phlong, born in B.E. 2444, had skilled in using the whole body as weapon, especially quick, heavy and excellent kick. He received the title "Muay Teen Ling" (means that using legs and feet as excellent as monkey). He was the best among other 5 grandsons of Khru Aim in perfectly performing Wai Khru dance as taught in Tha Sao boxing camp. As recorded, he could beat Nai Srang of Lopburi, Khru Bua of Wat Im, Nai Singwon of Chiang Mai, Nai Phan Suelai of Korat. He once was defeated by Nai Suwan Niwatswat at a fight in Bangkok where he was caught at legs and attached by elbow at the upper thigh, causing muscle pain.
- 3. Khru Rit, born in B.E. 2446, was never inferior to his siblings in term of Muay skill. He won many fights in Bangkok and once tied with Bung Saleb, Khru Muay from Son Khwai Camp (a follower of Khru Sang of Uttaradit, who was one of the students of Phraya Phchai Dab Hak)

4.Khru Phae, born in 2447, was as well-known as Khru Phlong and ever conquered Bung Saleb, Khru Muay from Son Khwai Camp. At that fight, Bung Saleb was severely bruised. Moreover, Nai Jian from Phra Tabong was defeated to death with Hanuman Tawai Whan stance (Hanuman Gives a Ring). After that incident, the government had ruled that the boxers must wear boxing gloves instead of Khad Cheuak.

5. Khru Ploy, born in B.E. 2450, had skilled in quick striking - kicking and punching. He was capable to use feet and legs movement as excellent as Khru Phlong because he practiced Muay Cheung Chuk techniques with Khru Phlong. He won many fights in Bangkok but unfortunately he untimely passed away at the age of 24.

Khru Phlong and brothers had taught Muay Tha Sao techniques to many famous disciples. The history mentioned about other Muay Tha Sao practitioners, namely, Nai Praphan Leangprasert, Nai Tao Kham Ho from Chiang Mai, and Nai Sri Chaiyamongkhon, who was the closest friend of Khru Ploy. Nai Sri was the one that "Nai Phol Phrapradaeng admitted that he had been injuredthe most when defeated by Nai Sri" because of his ability to attack using all over body as well as fast movement together with very high skills and techniques that opponents hardly won in a combat.

5. ครูพลอย เกิดปี พ.ศ.2450 เป็น นักมวยที่คล่องแคล่วว่องไวในเชิงเตะ ถีบ และ หมัดเนื่องจาก ครูโพล้ง เป็นผู้ถ่ายทอดเชิงชกให้ ด้วย ครูพลอยถึงถอดแบบการใช้เท้าจากครูโพล้ง ครูพลอยเคยมาชกชนะในกรุงเทพฯ หลายครั้ง แต่ก็ได้ถึงแก่กรรมเมื่ออายุเพียง 24 ปีเท่านั้น

นอกจากครูโพล้งและพี่น้องได้ร่วมกัน สอนเชิงมวยให้แก่ลูกศิษย์หลายคนที่มีชื่อเสียง แล้วยังมีศิษย์สำนักท่าเสาอีกหลายคน คือ นายประพันธ์ เลี้ยงประเสริฐ, นายเต่า คำฮ่อ (เชียงใหม่), นายศรี ชัยมงคล ผู้เป็นเพื่อนสนิท ของครูพลอยและเป็นผู้ที่ "ผล พระประแดง ยอมรับว่าเจ็บตัวมากที่สุดเมื่อได้ชกแพ้ นายศรี อย่างสะบักสะบอม ชนิดที่ไม่เคย เกิดขึ้นในชีวิตการต่อสู้เลย" เพราะนายศรี มีอาวุธหนักหน่วงเกือบทุกอย่างและรวดเร็ว อีกทั้งยังมีเชิงมวยสูงมากด้วย

ครูมวยจากสายท่าเสาทั้ง 5 ได้จากไปหมดแล้ว โดยครูพลอยถึงแก่กรรมตั้งแต่ยังหนุ่ม หลังจากนั้น ก็ตามด้วยครูฤทธิ์ สำหรับครูโต๊ะก่อนถึงแก่กรรมได้บวช จนได้เป็นเจ้าอาวาสวัดคุ้งตะเภา ครูแพถึงแก่กรรมเมื่อ ปี พ.ศ. 2520 และครูโพล้ง ถึงแก่กรรม เมื่อปี พ.ศ. 2522 มีอายุได้ 78 ปี ก่อนถึงแก่กรรม คณะกรรมการจัดงาน พระยาพิชัยดาบหัก ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันชกมวยประจำปี โดยจะเชิญครูโพล้งขึ้นไปไหว้ครูร่ายรำตามแบบฉบับ ของสำนักมวยท่าเสาให้คนชมทุกปี

หลังจากการจากไปของครูโพล้ง มวยไทยสายท่าเสา ได้ลดบทบาทลงไปอย่างมาก ยิ่งครูมวยในปัจจุบันสอนมวย ตามแบบฉบับของสายมวยอื่นๆ มวยไทยสายครูเมฆ แห่งสำนักท่าเสาก็ยิ่งถูกลืมเลือนไป แม้แต่ชาวอุตรดิตถ์ เองปัจจุบันยังไม่สามารถทราบหรือบอกความแตกต่างของ มวยท่าเสากับมวยสายอื่นๆ ได้เลย

เอกลักษณ์ของมวยสายท่าเสาคือ การไหว้ครู **จะใหว้พระแม่ธรณีก่อนทำพิธีใหว้คร**ู การใหว้ครูมวย ท่าเสาจะไหว้บรมครูก่อนคือ พระอิศวร มวยท่าเสา การกราบพระรัตนตรัย จะกราบในทิศหรดี (ทิศตะวันตก เฉียงใต้) ซึ่งเป็นทิศที่ผีฟ้าไม่ข้าม การนับหน้าไหว้ครูไปทาง ทิศตะวันออกซึ่งเป็นไปตามประเพณีของพราหมณ์ในการ เห็นหน้าโบราณสถานหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สอดคล้อง กับความเชื่อว่าบรมครูของมวยท่าเสามีพระอิศวรและ ทิศตะวันออกเป็นทิศที่พระอาทิตย์ส่องแสงมาสู่โลก และมวลมนุษย์เป็นสัญลักษณ์ของวันใหม่และจุดเริ่มต้น ที่เป็นมงคล หรือนักมวยก่อนกราบจะหันหน้าเข้าหา ดนตรี ปี่ กลอง เพราะถือว่า ดนตรี ปี่ กลอง ได้ไหว้ครูหรือ พระอิศวรแล้ว การจดมวยของมวยท่าเสามือซ้ายนำ และสูงกว่ามือขวา เมื่อเปลี่ยนเหลี่ยมมือขวานำและ สูงกว่ามือซ้าย เมื่อตั้งมวยได้ถูกต้องและย่างแปดทิศ ได้คล่องแคล่วว่องไวแล้วนักมวยจะต้องฝึกท่ามือสี่ทิศ พร้อมๆ กันกับการจดมวยและย่างแปดทิศ ท่ามือต้องออก ด้วยสัญชาตญาณเพื่อให้เกิดการ "หลบหลีก ปัด ป้อง ปิด" ในการป้องกันตัว

All 5 masters had already passed away. Khru Ploy died at young age, following by Khru Rit. Before Khru To died, he ordained and became the Abbot of Wat Khung Ta Phao, Khru Phae died in B.E. 2520. Khru Phlong died in B.E. 2522 at the age of 78. The Committee of Phraya Pichai Dab Hak Fair had invited Khru Phlong to perform Tha Sao Wai Khru Dance in the annual boxing competition. After the death of Khru Phlong, Muay Tha Sao had reduced its role because modern Muay teachers have taught other styles of boxing; Muay techniques of Khru Mek then had faded and forgotten. Even Uttaradit people cannot differentiate Muay Tha Sao and other styles.

There were some believes in Muay Tha Sao Knowledge - Shiva God was believed to be the Great Master of Muay Tha Sao, the East is important and auspicious because the sun shines to earth in this direction, human is the symbol of new day and auspicious beginning. Therefore, Muay Tha Sao fighters will worship the Goddess of Land and Shiva God before performing Wai Khru ritual which was carried out in the east. Concerning Rattanattaya Vandana or salutation to the Triple Gem, the fighters must do the worship facing southwest, which was believed that a deity called Phi Fa never passed. Sometimes, it was seen that the boxers might turn their face to the musical instruments- Pi or Thai flute, drum etc. - and deem that they do the worship to master and Shiva God.

Regarding to Jod Muay stance, the lead arm (left hand), will be held higher than the rear. When they want to shuffle their striking angle, they can switch to hold the right hand higher. Once the fighter is efficient enough in every stance including Yang Pad Thit (8-step boxing walk), the next step is to practice 4-step hand stance along with Jod Muay and previously practiced 8-step walking stance. Hands or fists must be instinctively released to form "Lob Leek Pad Pong Pid" or guarding stratagem to defend from opponent's weapon.

การคาดเชือกสายมวยท่าเสาต้องเอาเชือกด้าน ตราสังผีมาลงคาถาอาคมแล้วบิดให้เขม็งเกลียง หลังจาก นั้นเอามาขดก้นหอย 4 ขด แล้วเอาด้ายตราสังมาเคียน ทำเป็นวง 4 วง รองข้างล่างก้นหอยอีกที่หนึ่ง เพื่อสวม เป็นสนับมือ เมื่อสวมนิ้วมือแล้วก็เอาด้ายตราสังมาเคียน ทับอีกทีหนึ่ง จากนั้นเชือกที่คาดจะต้องลงรักและคลูกน้ำมัน ยาง จากนั้นก็คลูกแก้วบดอีกทีหนึ่งเป็นอันเสร็จพิธีคาดเชือก นักมวยสายท่าเสาจะต้องเสกพริกไทย 7 เม็ด กินทุกวัน เพื่อให้อยู่ยงคงกะพันและเสกคาถากระทู้ 7 แบกประจำทิศ บูรพาคือ อิระชาคะตะระสา15จบ ก่อนขึ้นชกต้องเสกหมาก หรือว่านเคี้ยวกินด้วยคาถาฝนแสนห่า ประจำทิศอาคเนย์ 8 จบคือ ติ หัง จะ โต โร ถิ นัง ครูอาจเสกแป้งประหน้า นักมวยก่อนชกด้วยนะจังงัง **มวยท่าเสาอาจจะ** สูญสิ้นไปหากไม่มีการอนุรักษ์ สืบสานตำนานมวย "ลาวแกมไทย ตีนไวเหมือนหมา" เอาไว้ ลาวแกม หมายถึงคนเมืองอุตรดิตถ์ ซึ่งมีคนเมือง คนไทย ภาคกลางและคนลาวอยู่ร่วมกัน โดยคนเมืองอยู่เหนือ แม่น้ำน่าน คนไทยอยู่ใต้แม่น้ำ และคนลาวอยู่ทาง ตะวันออก จึงมีการผสมผสานวัฒนธรรม ประเพณี และ ภาษาเข้าด้วยกัน ทั้งยังมีการแต่งงานระหว่างกันด้วย ทำให้คนอุตรดิตถ์มีลักษณะ "ลาวแกมไทย"

Kad Chueak method in Muay Thai Sao is characterized by the use of twisted rope made of shroud inscribed with magical mantra that will be coiled into 4 round circles which are also supported by 4 circles of shroud threads under it in order to make it convenient for wearing akin to knuckle of modern days. After wearing into fingers, shroud thread will be worn overlaying the knuckle. Then, Kad Cheuak procedure will be deemed finished after being lacquered and coated with wood oil before rolling on ground glass dust. It is normal for Tha Sao boxers to recite an incantation over pepper and eat 7 seeds of pepper everyday

for invulnerability. Also they will learn to pray Kra Thu Jed Bak Pra Jam Thid Burapha mantra - which says "I Ra Cha Kha Ta Ra Sa", repeatedly 15 times. Before stepping up on the ring to fight, the fighter will chew magical betel while praying Fon San Ha Pra Jam Thit Arkhaay spell, which says "Ti Hang Ja To Ro Thi Nang" repeatedly 8 times. The master may also use maical powder that was incanted with Na Jang Ngang spell to flour on the fighter's face before starting the combat. "Muay Tha Sao may be forgotten if no conservationand inheritance of Muay legend is carried on. Lao Kam Thai ... Teen Wai Muean Ma" literarily means Thai race combined with Laos are famous for ecellent using of feet like a dog. To describe literal word "Lao Kam", Uttaradit people consist of Khon Mueang or Lanna people who live around the upper Nan River, Thais from the Central region who inhabit the lower area of Nan River, and Laotians who come from the East, living together in Uttaradit; thus causing the amalgamation of cultures, traditions and languages. The cross-cultural marriage also highlights the concept of Lao Kam Thai characteristic of Uttaradit people."

เครื่องดนตรีประกอบมวยไทย

องค์ประทอบที่สำคัญและเป็นส่วนสร้างบรรยาทาศให้แท่ทารไหว้ครูและร่ายรำมวยไทยรวมทั้งทารแข่งขัน ชทมวยนั้น คือวงดนตรีปี่ทลองซึ่งมีจังหวะและท่วงทำนองซ้าและเร็วตามช่วงเวลาของการแข่งขัน เมื่อเริ่มใหว้ครูท่วงทำนอง ท็จะซ้าเนิบนาบช่วยให้ลีลาในทารร่ายรำไหว้ครูดูอ่อนซ้อยงดงามเป็นจังหวะน่าชม และเมื่อเริ่มทารแข่งขันเสียงดนตรี ท็เริ่มมีจังหวะเร็วขึ้นบอกให้ผู้ได้ยินได้ชมรู้ว่าขณะนั้นนัทมวยทำลังใช้ชั้นเชิงต่อสู้ทันอยู่ในสังเวียน และเมื่อทึงยทสุดท้าย จังหวะดนตรียิ่งเร่งเร้าขึ้น เร้าใจให้นัทมวยได้เร่งพิชิตคู่ต่อสู้และเร้าใจผู้ชมมวยรอบสนามให้ตื่นเต้นทับผลทารแข่งขัน ที่จะเทิดขึ้นในไม่ซ้า จังหวะดนตรีจึงเป็นส่วนสร้างความรู้สึกของนัทชทและผู้ชมรอบสนามให้สนุทสนานตื่นเต้น ทับการแข่งขันได้อย่างน่าอัศจรรย์

เครื่องดนตรีที่นำมาบรรเลงประกอบการแข่งขันชกมวยไทยมีชื่อเรียกว่า **"วงปี่กลอง"** มีนักดนตรีร่วมบรรเลง ดนตรีโดยทั่วไปจำนวน 4 คน เครื่องดนตรีประกอบด้วยปี่ชวา 1 เลา กลองแขก 2 ใบ และฉิ่ง 1 คู่

Musical Instruments Supplementing Muay Thai

An oboe and drum ensemble — creating both slow and quick tone and rhythm during Muaythai competition—is an important factor building atmosphere for its guru worship rite, dance, and competition. At the worship rite of the beginning of the competition, the rhythm is unhurried together with gentle and delicate dance gesture; on the other hand, it turns quicker to hint audiences that boxers are using their stratagems in a boxing ring. To urge the boxers to beat their competitors in the final round, the musicians impel the rhythm immediately. The audiences also get excited of coming result with that beat at the same time. It can be said that the rhythm can spur both boxers and audiences' excite marvelously.

The oboe and drum ensemble or "Wong Phi Klong" for Muaythai competition generally consists of four musicians – one playing the Javanese oboe (Pi Chawa), two playing the double-headed drums (Klong Khaek), and one playing the small cymbals (Ching).

ปี่ชวา

ทำเป็น 2 ท่อนเหมือนปี่ไฉนคือ ท่อนเลาปี่ยาวราว 27 ซม. ท่อนลำโพงยาวราว 14 ซม. เจาะรูนิ้ว รูปร่าง ลักษณะเหมือนปี่ไฉนทุกอย่างแต่มีขนาดยาวกว่าปี่ไฉน กล่าวคือปี่ชวาเมื่อสวมท่อนลำโพงและเลาปี่เข้าด้วยกัน แล้ว ยาวประมาณ 38–39 ซม. ตรงปากลำโพงกว้างขนาด เดียวกับปี่ไฉน ทำด้วยไม้จริงหรืองา ส่วนที่ทำต่างจาก ปี่ไฉนก็คือตอนบนที่ใส่ลิ้นปี่ทำให้บานออกเล็กน้อย ลักษณะ ของลิ้นปี่เหมือนกับลิ้นปี่ไฉน ต่างแต่มีขนาดยาวกว่าเล็กน้อย แม้เราจะไม่รู้ที่มาของปี่ชวาแต่ชื่อของปี่ชนิดนี้บอกตำนาน อยู่ในตัว และโดยเหตุที่มีลักษณะรูปร่างเหมือนปี่ไฉน ของอินเดีย จึงเข้าใจว่าชวาคงได้แบบอย่างมาจากปี่ไฉน ของอินเดีย เป็นแต่ดัดแปลงให้ยาวกว่า เสียงที่เป่าออกมา จึงแตกต่างไปจากปี่ไฉน เรานำปี่ชวามาใช้แต่เมื่อไรไม่อาจ ทราบได้แต่คงจะนำเข้ามาใช้คราวเดียวกับกลองแขก และ เมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้นนั้น ปรากฏว่าเรามีปี่ชวา ใช้ในกระบวนพยุหยาตราเสด็จพระราชดำเนินแล้ว เช่น มีกล่าวถึงใน **"ลิลิตยวนพ่าย"** ว่า

> "สรวญศรัพทพฤโฆษฆ้อง กลองไชย ทุมพ่างแตรสังข์ ชวา ปี่ห้อ"

ซึ่งคงจะหมายถึง ปี่ชวาและปี่ห้อหรือปี่อ้อ ปี่ชวา ใช้คู่กับกลองแขก (ชวา) เช่น เป่าประกอบการเล่นกระบี่ กระบอง และประกอบการแสดงละครเรื่องอิเหนา ตอนรำ กริช และใช้ในวงปี่พาทย์นางหงส์กับใช้ในวงดนตรีที่เรียกว่า วงปี่ชวากลองแขก หรือวงกลองแขกปี่ชวา วงเครื่องสาย ปีชวา และวงบัวลอย ทั้งนำไปใช้เป่าในกระบวนแห่ซึ่ง "จ่าปี่" เป่านำกลองชนะในกระบวนพยุหยาตราด้วย

Pi Chawa

made of two pieces of wood - 27-centimeter drilled body and 14-centimeter speaker - like a double-reed instrument (Pi Chanai), but the former is longer. The mouth of the speaker of Javanese oboe made of wood or ivory is as wide as Pi Chanai. Apart, the reed of a pipe which is different from Pi Chanai is slightly wider and longer. Although no one knows this instrument's origin, its name implies its legend. Somebody believes that it might be modeled from Indian Pi Chanai due to its similar figure. Yet, because it is longer than Pi Chanai, its sound is totally different. This Javanese oboe is presumed to start being played at the same time of Klong Khaek. Thai musicians played this instrument in the Royal Barge Procession in the early Ayutthaya period. The selected poetry in "Lilit Yuan Phai" says:

> "Suan Sup Paru Khot Khong Klong Chai Thum Phang Trae Sung Chawa Pi Hor"

(...happiness with many instruments including Pi Chawa...) The above-mentioned poetry indicates that Pi Chawa and Pi Hor were played together with Klong Khaek for swordplays and royal plays such as Inao (Dagger Dance Section), as well as being played in various ensembles such as oboe-based Nang Hong Piphat (oboe-based Thai orchestra), Klong Khaek and Pi Chawa ensemble, string ensemble, and Bua Loy ensemble. Moreover, Pi Chawa was played in processions where "Cha Pi" played this instrument before "Klong Chana" in the Royal Barge Procession.

กลองแขก

รูปร่างยาวเป็นกระบอก หน้าหนึ่งใหญ่ เรียกว่า "หน้ารุ่ย" กว้างประมาณ 20 ซม. อีกหน้าหนึ่งเล็กเรียกว่า **"หน้าด่าน"** กว้างประมาณ 17 ซม. ห่นกลองยาวประมาณ 57 ซม. ทำด้วยไม้จริงหรือไม้แก่น เช่น ไม้ชิงชันหรือ ไม้มะริด ขึ้นหนัง 2 หน้าด้วยหนังลูกวัวหรือหนังแพะ ใช้เส้นหวายผ่าซีกเป็นสายโยงเร่งเสียง โยงเส้นห่างๆ แต่ต่อ มาในระยะหลังนี้ เนื่องจากหาหวายใช้ไม่สะดวก บางครั้ง จึงใช้สายหนังโยงก็มี สำรับหนึ่งมี 2 ลูก ลูกเสียงสูง เรียกว่า "ตัวผู้" ลูกเสียงต่ำเรียกว่า "ตัวเมีย" ตีด้วยฝ่ามือ ทั้งสองหน้าให้เสียงสอดสลับกันทั้งสองลูก กลองแบบนี้ เรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่า **"กลองชวา**" เพราะเข้าใจว่า เราได้แบบอย่างมาจากชวา ในวงปี่พาทย์ของชวาก็มีกลอง 2 ชนิดคล้ายกันนี้ แต่รูปกลองตอนกลางป่องโตมากกว่า ของไทย เราคงจะนำกลองชนิดนี้มาใช้ในวงดนตรีของไทย มาแต่โบราณในกฎหมายศักดินามีกล่าวถึง "<mark>หมื่นราชาราช</mark>" พนักงานกลองแขก นา 200 ไร่ และมีลูกน้อง เรียกว่า "ชาวกลองเลวนา 50" บางที่แต่เดิมคงจะนำเข้ามาใช้ ในขบวนแห่นำเสด็จพระราชดำเนิน เช่นกระบวนช้าง และกระบวนเรือและใช้บรรเลงร่วมกับปี่ชวาประกอบการ เล่นกระที่กระบอง เป็นต้น ภายหลังจึงนำมาใช้บรรเลง ในวงปี่พาทย์ของไทย เมื่อครั้งนำละครอิเหนาของชวา มาเล่นเป็นละครไทยในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา เช่น ใช้ในเมื่อละครรำเพลงกริช เป็นต้น ต่อมานำมา ใช้ตีกำกับจังหวะแทนตะโพนในวงปี่พาทย์ และใช้แทนโทน กับรำมะนา ในวงเครื่องสายด้วย

Klong Khaek

Klong Khaek is an almost-cylindrical rhythmic instrument, about 57 centimeters in length, made of hard wood such as Dalbergia Oliveri or Diospyros Philippensis. It has two heads. One is about 20 centimeters called "Nha Rui," the other about 17 centimeters called "Nha Dan." The heads, of calfskin or goatskin, are rolled on a hoop and lashed

down. Originally the heads were held in place with cane or rattan split in half and tired widely apart; today, owning to the difficulty in obtaining good cane and rattan, leather thongs are used. The instrument is used in pairs, with the two drums differing in pitch. The higher-pitch drum is referred to as the "male;" the lower-pitched one is the "female." A complex line of rhythm is created by the intermingling and alternating of the sounds of the two parts. This drum is sometimes refers to as "Klong Chawa" or "Javanese drum," it being thought that it originally came from Java. There is a similar drum in a Javanese orchestra, but narrower in shape than the Thai drum. Klong Khaek has probably been in use in Thailand for a long time – in the old laws concerning the degree of dignity or rank, the title of the chief Klong Khaek player called "Muen Rajaraj" and his subordinates "Chao Klong Laewna" were given with the amounts of 200-rai land and 50-rai land, respectively. In those days, the drum was probably used in royal processions when the king was carried on an elephant or on a river in the royal barge. Later it was added to the percussion ensemble that accompanied the theatrical presentations of the Thai version of the Javanese epic, Inao, in the latter part of the Ayutthaya period; for example, the ensemble accompanied the Dagger Dance. Today, Klong Khaek is sometimes substituted for Taphon in the percussion ensemble and for Thon-Rammana combination in a string ensemble.

ີ່ລິ່ນ

เป็นเครื่องตีทำด้วยโลหะ หล่อหนา เว้ากลางปาก ผายกลม รูปคล้ายถ้วยชาไม่มีก้น สำรับหนึ่งมี 2 ฝา แต่ละ ฝาวัดผ่านศูนย์กลางจากสุดขอบข้างหนึ่งไปสุดขอบอีก ข้างหนึ่งประมาณ6 ซม. ถึง 6.5 ซม. เจาะรูตรงกลางเว้าสำหรับ ร้อยเชือก เพื่อสะดวกในการถือตีกระทบกันให้เกิดเสียงเป็น จังหวะ ฉิ่งที่กล่าวนี้สำหรับใช้ประกอบวงปี่พาทย์ ส่วนฉิ่ง ที่ใช้สำหรับวงเครื่องสายและวงมโหรี มีขนาดเล็กกว่านั้น คือ วัดผ่านศูนย์กลางเพียง 5.5 ซม.

ที่เรียกว่า "ถิ่ง" ก็คงจะเรียกตามเสียงที่เกิดขึ้น จากการเอาขอบของฝาหนึ่งกระทบเข้ากับอีกฝาหนึ่ง แล้วยกขึ้น จะได้ยินเสียงกังวานยาวคล้าย "ถิ่ง" แต่ถ้า เอา 2 ฝานั้นกลับกระทบประกบกันไว้ จะได้ยินเสียงสั้น คล้าย "ฉับ" เครื่องตีชนิดนี้ สำหรับใช้ในวงดนตรีประกอบ การขับร้องฟ้อนรำ และการแสดงนาฏกรรม โขน ละคร

Ching

Ching is a pair of small cymbals made of thick metal and shaped like teacups or small hollow cones. Each measures about 6-6.5 centimeters in diameter across the open side and at the top of the cone has a short cord attached to it. This Ching is used for Piphat orchestra. The one used for a string ensemble has smaller diameter.

"Ching is played by holding one cymbal cupped in one hand and striking it with the other. Its sound is allowed to ring; this melodious, chiming sound is called "Ching." If a cymbal strikes the other straight downward, and the two cymbals are held together, thus dumping the sound; this stroke is called "Chap." This instrument is also played for voice-dance performance, dramatic works and Khon plays.

การแต่งกายมวยไทย ในสมัยโบราณ

ในอดีตอาณาจักรไทยต้องทำศึกสงครามเพื่อปกป้อง นีนแผ่นดินไทยจากการรุทรานของประเทศเพื่อนบ้านมา โดยตลอด การฝึกฝนการใช้อาวุธและการต่อสู้ด้วยมือเปล่า จึงเป็นสิ่งสำคัญของลูกผู้ชายไทยที่ต้องเตรียมตัวเป็นกำลัง พลที่มีความสามารถรอบตัว ทั้งมีร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความแข็งแกร่ง กล้าหาญ และมีการเตรียมพร้อมอยู่เสมอ หมู่บ้านต่างๆ จึงเป็นแหล่งชุมนุมฝึกฝนการใช้อาวุธนานา ชนิด ทั้งดาบ กระบี่กระบอง ทวน เขน หลาว และการต่อสู้ด้วย มือเปล่าแบบมวยไทย ที่มีชั้นเชิงการรุก การรับที่สามารถ ใช้ควบคู่กันไปกับอาวุธชนิดอื่นได้ มวยไทยจึงมีความสำคัญ ต่อประเทศชาติอย่างยิ่งโดยเฉพาะในกาวะสงคราม

อกจากการฝึกฝนการใช้อาวุธชนิดต่างๆ แล้ว การ ร่ำเรียนวิชาอาคมเพื่อความอยู่ยงคงกระพันก็เป็น ส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่คนไทยเชื่อว่าจะช่วยให้การต่อสู้ได้รับชัยชนะ และปลอดภัยจากคมหอก คมดาบ ทั้งช่วยป้องกันคาถาอาคม ของฝ่ายศัตรูด้วยเช่นกัน ดังนั้นการรบไทยในอดีตจึงต้อง มีทั้งฝีมือและเสาะแสวงหาเครื่องรางของขลังที่จะช่วย ให้ร่างกายสามารถต้านทานคมหอกคมดาบ และอาวุธนานา ชนิดได้ "เครื่องรางของขลังเหล่านี้อาจเป็นสิ่งของ เช่น พระเครื่อง ยันต์ ตะกรุด ว่าน ที่เกจิอาจารย์ได้ลงคาถาอาคม ไว้หรือเป็นบทสวดที่ใช้ท่องทำพิธีกรรมต่างๆ บางคนก็ สักยันต์ลงบนผิวหนังเพื่อให้ติดตัวไปตลอดเวลา"

Ancient Muaythai Outfit

In the past, Kingdom of Thailand fought to protect and defend their land against an invasion of neighboring countries at all times. Thus, it was necessary that warriors needed to be trained in how to use the weapons and fight with their bare hand for preparing to be the great troops. Their physical and mental not only had to be complete, strong and brave, but also be in the highest state of readiness for battle. Villages were training center for using various kind of weapons such as saber, sword play, lance, round shield, spear, and bare hand fighting in Muaythai style which had an offensive and defensive tactics using along with others weapon. Therefore, Muaythai was an extremely important thing for the country, especially during wartime.

n addition, it was significant that warriors had to learn the magic formula for being invulnerable because Thai people believed that it would help fight for victory, secure from sword and spear, and prevent enemy's magic. Therefore, in the ancient, Thai warriors needed fighting skill and talismans to protect them from any harm, for example; "amulet, Pha Yant (Yantra cloth), TaKrut, Herb and etc. that the grand master recited magic formula on them or prayed that used in black magic rite. Some warriors tattooed those magic formulas onto their skin for protection."

เมื่อยามสงบนักรบเหล่านี้ก็จะฝึกซ้อมศิลปะป้องกันตัว และแข่งขันประลองชั้นเชิงในศิลปะมวยไทยระหว่าง สำนัก หรือหมู่บ้านต่างๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักมวยซึ่งก็คือนักรบของชาติ สวมเครื่องแต่งกายครบเครื่อง คล้ายออกศึก เข้าแข่งขันชกมวย เพียงแต่ไม่ถืออาวุธและประดับชั้นยศ การแต่งกายของนักมวยกับนักรบ จึงมีความแตกต่างกัน เล็กน้อยในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น

การแต่งกายของมวยไทยโบราณจึงประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญคือ 1) เสื้อผ้าปกปิดร่างกายและป้องกันอันตราย ในส่วนสำคัญ กับ 2) เครื่องรางของขลัง ดังต่อไปนี้

In the peacetime, these warriors were practicing martial arts and were competing Muay Thai between the boxing camp and the villages. These warriors were full dress uniform without badge to compete boxing.

Ancient Muay Thai outfit consisted of two important parts which were clothes and talismans.

มงคล

มงคลทำด้วยสายสิญจน์ หรือผ้าดิบที่เกจิอาจารย์ เป็นผู้เขียนอักขระหัวใจมนต์ คาถาและเลขยันต์ แล้วถัก หรือม้วนพันด้วยด้าย หรือด้ายสายสิญจน์ ห่อหุ้มด้วยผ้า ซึ่งผ่านพิธีกรรมจากครูบาอาจารย์ผู้ทรงวิทยาคมทำเป็นวง สำหรับสวมศีรษะ โดยรวบเป็นหางยาวไว้ข้างหลัง ในอดีต มีการกล่าวถึงการใช้ไสยศาสตร์ในพิธีทำมงคล ดังนี้

การสร้างมงคลแบบที่ยาก และมีอำนาจแบบใสยศาสตร์เร้น ลับที่สุด มีตำนานเล่าว่าเป็นห่วง วงกลมทำมาจาก "งูกินหาง" อาจจะเป็นงูหนึ่งตัวกินหางซึ่ง มันเองหรืองูสองตัวกินหางซึ่ง กันและกันก็ได้ การกินหางของ งูเกิดจากอำนาจสะกดจิตหรือ พลังจิตเคลื่อนย้ายสิ่งของ แล้ว นำห่วงกลมที่เกิดจากงูกินหาง นั้นไปย่างไฟจนแห้งสนิท จากนั้น นำไปแช่น้ำมนตร์ ซึ่งหุงมาจาก น้ำมันมะพร้าวชผสมด้วยว่าน

ยาสมุนไพรบางอย่างแล้วจึงพันไว้ด้วยผ้ายันต์หรือ ด้ายสายสิญจน์หุ้มไว้อีกชั้นหนึ่ง เล่ากันว่าพิธีกรรม เร้นลับสำหรับการสร้างมงคลเครื่องผูกศีรษะเหล่านี้ใช้อำนาจ ไสยศาสตร์ให้เคลื่อนไหวสำเร็จขึ้นมาทั้งสิ้น ปัจจุบันสูญหาย การถ่ายทอดไปหมดแล้ว

"มงคลถือเป็นเครื่องรางให้สิริมงคลและ คุ้มกันอันตราย ในอดีตใช้สวมศีรษะในขณะชกบางคน สวมสองอันก็มี เวลาชกมวยหากมงคลหลุดจาก ศีรษะ ฝ่ายตรงข้ามก็จะหยุดชกเพื่อให้เก็บมงคลมา สวมใหม่ แล้วจึงชกต่อเป็นธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติ กันมาจะไม่มีการซ้ำเติมกันในขณะก้มลงเก็บมงคล เป็นอันขาด" ส่วนนักรบในอดีตก็จะสวมมงคลออกรบ โดยสวมไว้ที่ศีรษะหรือคล้องคอ เวลาไม่ได้ใช้ก็จะ เก็บรักษาไว้ในที่สูง เช่น บนหิ้ง บนตู้ หรือใส่ตะกร้าแขวน ไว้สูงๆ ในบริเวณที่เป็นห้องพระ หรือหัวนอน เพื่อบูชาและ ป้องกันการสูญหาย หรือป้องกันใครเดินข้ามเพราะจะทำให้ คาถาอาคมเสื่อมได้

Mongkhon

Mongkhon is made of holy thread or unbleached cloth that the grand master draws Thai magic script, magic spell and occult number before braided or rolled by string or holy thread. After that, it will be wrapped by clothe that has been put spells by the grand master and make it as a headband with a long-tailed at the back. There are stories about black magic in sacred ceremony.

The legend of the creation of the hardest and the most mystery powerful black magic Mongkhon tells that the circular loop comes from "Ngu Gin Hang" or a snake swallowing its own tail. The snake is under hypnosis or mental power and is roasted with fire until drying. Then, it is soaked in holy water that made from coconut oil mixed with herbs and wraps it with Pha Yant (Yantra cloth) or holy thread. Nowadays, this kind of Mongkhon has been vanished.

"Mongkhon is an amulet for prosperity and protection against any harm. In the previous time, Muay Thai fighter wore Mongkhon on their head during competition. If Mongkhon fell from their head, the competition would be paused while the fighters picked their Mongkhon up." Same as warriors, they would wear it on their head or around their neck while going to war. Mongkhon must be kept as high as possible such as on the shelf, on the cabinet or putting in the basket and hang it high above your head in praying room or bedroom to worship, prevent losing, and negate the activation of spell.

ประเจียด

ใช้ผ้าสาลู (ผ้าขาวบางเนื้อดี) หรือผ้าดิบ สีขาว หรือสีแดงตัดเป็นสามเหลี่ยมลงเลขยันต์มหาอำนาจ ส่วนใหญ่จัดอยู่ในชุดวิชาคงกระพันชาตรี แคล้วคลาด คุ้มกำลัง ภาษาที่ใช้เขียนมักเป็นอักขระโบราณ เช่น อักษรขอมอักษรเทวนาครี ซึ่งพระครูหรือ เกจิอาจารย์จะเป็นผู้เขียนและทำพิธีพุทธาภิเษก เช่นเดียวกับพระเครื่องหรือพระบูชา ม้วนหรือ ถักพันด้วยด้าย อาจใส่ว่าน ตะกรุดหรือเครื่องรางของขลังชนิดอื่นไว้ข้างในผ้าประเจียดก็ได้ "เป็น เครื่องรางคุ้มกันตัว ใช้ผูกติดกับต้นแขนตลอดเวลาการแท่งขันชกมวย"

Pra Jiad

Pra Jiad is made of Salu cloth (fine thin white cloth) or unbleached cloth. It can be white or red color in triangle shape with a great powerful occult number of being invulnerable, missing

any danger, and protecting strength. Usually, provost or grand master will draw ancient alphabet; Khmer alphabet and Devanagari, on the cloth or recite incantations ceremony over it. Then, the cloth will be rolled or braided with thread. Sometimes, herb, Trakut, or others talismans are added inside Pra Jiad. "Muaythai fighter wears it around the upper arm during the fight as their protective amulet."

ผ้ายันต์

คือผ้าดิบหรือผ้าเนื้อบางสีขาวหรือสีแดง เขียน อักขระเลขยันต์และรูปภาพต่างๆ โดยเกจิอาจารย์ที่ ชาวบ้านเชื่อถือว่ามีคาถาอาคมแก่กล้า วิธีทำคล้าย ผ้าประเจียดแต่ผ้ายันต์มักเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า "ใช้พกติดตัว หรือพันเป็นผ้าประเจียดก็ได้"

Pha Yant

Pha Yant (Yantra Cloth) is a square shape unbleached cloth or thin white/red cloth that is drawn occult number or pictures upon it by the highest magic grand master. Pha Yant is similar to Pra Jiad cloth. "It can be braided with thread or unfold."

พระเครื่อง

ทำด้วยโลหะ ผงปูน ดิน หรืออาจใช้วัตถุ
หลายชนิดจากแหล่งต่างๆ ที่เป็นที่เคารพเชื่อถือ
ของประชาชนนำมารวมกัน บางครั้งอาจใช้เส้นผม
เชี่ยนหมากเศษจีวรของเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง
ผสมลงไปด้วยเพื่อเพิ่มความขลัง แล้วจึงทำพิธี
พุทธาภิเษกลงเลขยันต์ คือมีพิธีกรรมที่รวมการ
บวงสรวง

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย การบริกรรมคาถาอาคม ต่างๆ ในขณะทำพระเครื่องเวลาขึ้นชกมวยมักจะพก ติดตัวโดยใช้พันไว้ในมงคลหรือผ้าประเจียด "นักมวย บางคนใช้อมไว้ในปากเวลาขึ้นชกวิธีนี้ไม่ค่อยนิยม เพราะจะเป็นอันตรายแก่ตัวเองได้"

Small Buddha Image

Small Buddha Image is made from metal, lime powder, soil, and others material from many sources mixing together. Hair, receptacle for betel or a piece of robe from famous grand master, sometimes, will be added to strengthen its magical. After that, occult number incantations ceremony will take place to worship holy spirits. Muaythai fighter will bind small Buddha Image with Mongkhon or Pha Pra Jiad. "Some fighters keep it in their month which is too dangerous and not recommended to do."

ตะกรุด

ใช้แผ่นโลหะบางรูปสี่เหลี่ยม เช่น ทอง เงิน นาก ทองแดง หรือใบลานและกระดาษสาลงเลขยันต์ คาถาอาคม เช่นเดียวกับลงผืนผ้าเพื่อทำประเจียด แล้วม้วนให้กลมตรงกลางเว้นช่องว่างสำหรับใช้ สายเชือกร้อย "ใช้สำหรับคาดบั้นเอวคล้องคอ หรือคาดไว้ที่ต้นแขน" หากใส่ในมงคลหรือประเจียด มักจะใช้ตะกรุดขนาดเล็ก

Ta Krut

Ta Krut uses a thin square metal sheet i.e. gold, silver, copper alloy, copper or palm leave and Sa paper with occult number and incantation like Pra Jiad cloth. Then, the metal sheet will be

"worn on a cord around the waist, on the neck, or around the upper arm." If Muay Thai fighters wear Mongkhon or Pra Jiad, they will wear small Ta Krut as well.

พิสมร

ทำด้วยแผ่นโลหะหรือใบลานรูปสี่เหลี่ยม ลงเลข ยันต์มีที่ร้อยสาย แต่โดยมากไม่ม้วนให้กลมอย่างตะกรุด ซึ่งต้องผ่านพิธีกรรมเช่นเดียวกับตะกรุด

Pitsamorn

Pitsamorn is made from a square shape of metal sheet or palm leave that is drawn occult number on it. Mostly, there is a string like Ta Krut but not in a roll shape. Moreover, Pitsamorn need to have the same ceremony as Ta Krut.

พิรอด

ทำด้วยกระดาษสา หรือถักด้วยหวายผ่านพิธีกรรม แล้วลงรักปิดทองเรียกว่า "กำไลพิรอด" ใช้สวมต้นแขน หรือแหวนพิรอดใช้สวมนิ้ว หากเป็นกำไลพิรอดชนิดงู 2 ตัว กลืนหางซึ่งกันและกันจนตายทั้งคู่เช่นเดียวกับการ ทำมงคล "นับว่าเป็นของวิเศษเพราะหายาก และเชื่อว่า มีอานุภาพมาก"

Pirod

Pirod is made from Sa paper or woven rattan which has been put through the rite of gild called

"Pirod bracelet" to wear around the upper arm or Pirod ring to wear on the finger. If Pirod bracelet is made of two snakes swallowing another' tail, "that bracelet will be the best magical and the most powerful."

ว่าน

คือพืชที่มีสรรพคุณหลายอย่าง บางชนิดใช้ใน การรักษาพยาบาล ใช้รับประทานรักษาโรคบางชนิดใช้ทา รักษาแผล รักษาผิวหนัง บางชนิดห้ามรับประทานเพราะ เป็นพิษ "บางชนิดเชื่อว่าทำให้ผิวหนังทนความร้อน หรือหนังเหนียวจึงนิยมนำมาทำเป็นเครื่องรางของขลัง โดยการปลุกเสกคาถาอาคมเช่นเดียวกับเครื่องรางของขลัง ของขลังชนิดอื่น"ใช้พกติดตัวใส่ในมงคล ประเจียด หรือ ใช้เป็นส่วนผสมในการทำพระเครื่อง บางคนใช้แช่น้ำดื่มก็มี

Herb

Herb is a plant that has a variety of uses including medicinal. Some herb has been used to remedy, apply on wound, and treat skin. Some herbs are toxic. "Some enhance heat resistant or toughen to skin. Therefore, herb is one of the most popular talismans which are as powerful as the others." Normally, Muaythai fighters will put it inside Mongkhon, Pra Jiad, or the component of small Buddha image, but some fighter soaks it into drinking water.

เครื่องรางของขลังทั้งหมดนี้ รวมเรียกว่า
"เครื่องคาด" คือใช้ผูกหรือคาดที่ศีรษะ
แขน เอว เป็นต้น บางแห่งเคี้ยวหมาก
ซึ่งถือเป็นเครื่องรางของขลังชนิดหนึ่ง
เช่นกัน โดยเกจิอาจารย์จะเป็นผู้จัดทำ
และลงคาถาอาคมให้นักมวยเคี้ยว
เพื่อต่อสู้ศัตรู

คนไทยสมัยก่อนมีความเชื่อถือ ในเรื่องของไสยศาสตร์ เช่น คาถาอาคม ความอยู่ยงคงกระพัน และเรื่องของ จิตวิญญาณกันมา<mark>ก นอกจา</mark>กเครื่องราง ของขลังดังกล่าว<mark>แล้ว ถ้าห</mark>ากต้องการให้ คาถาอาคมติดกาย หนังเหนียว มีควา<mark>ม</mark> อดทนไม่เจ็บปวดก็จะให้เกจิอาจาร<mark>ย์</mark> สักอักขระแห่งเครื่องหมายไสยเวท บนผิวหนังตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อควา<mark>มอยู่ยงคงกร</mark>ะพันเพราะเชื่อว่า ศาสตราวุธทั้<mark>งหลายไม่สา</mark>มารถทำอันตราย ได้ และเมื่อถึงเวลาที่ต้องต่อสู้กับศัตรู ก็จะใช้ท่องภาวนาคาถากำกับอีกครั้งตาม ที่เกจิอาจารย์ได้สั่งสอนไว้ เพื่อเป็นศูนย์ รวมแห่งจิตใจ สร้างสมาธิให้จิตแน่วแน่ มั่นคง เวทมนตร์คาถาที่ใช้จึงเป็นในทาง คุ้มภัย เมตตามหานิยม อยู่ยงคงกระพัน เชื่อว่าสามารถสร้างปาฏิหาริย์ให้เกิด ขึ้นได้ ทั้งเป็นการป้องกันหากคู่ต่อสู้ ใช้อาถรรพเวทก็จำเป็นต้องใช้เวทมนตร์ คาถาถอนแก้การกระทำย่ำยี บำบัด โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นให้ เสื่อมสลายไปในทันทีทันใด

เครื่องแต่งกายที่เป็นส่วนปกปิดร่างกาย ได้แก่ กางเกง ในสมัยก่อนจะไม่มีกางเกงที่ใช้สวมใส่เฉพาะเวลา ขึ้นชกมวยเท่านั้น ส่วนมากนักมวยจะสวมกางเกงขาสั้น ยาวประมาณแค่เข่า ซึ่งเป็นกางเกงที่ใช้กันโดยทั่วไปในชีวิต ประจำวัน ตัวกางเกงจะใหญ่ไม่มีขอบกางเกง ใช้ผ้าขาวม้า ผูกคาดเอวไว้กันหลุด

Shorts

have been developed to use the same practice of western boxing. In the past, there was no strictly outfit for boxer so that they could wear any kind of shorts and wrapped Pha Kao Ma (Thai loincloth) around their waist.

ผ้าขาวม้า

เป็นผ้าที่ทอด้วยด้ายฝ้าย หรือผ้าไหม รูปสี่เหลี่ย มผืนผ้าขนาดกว้างประมาณ 1 เมตร ยาวประมาณ 1 เมตร ครึ่ง ทอเป็นตาหมากรุกบ้าง เป็นลายอื่นบ้าง ผู้ชายไทยส่วน มากจะมีผ้าขาวม้าใช้ทุกคนซึ่งเป็นของใช้ที่ทำขึ้นเองในครอบครัว ใช้สำหรับนุ่ง คาดเอว เช็ดหน้า เช็ดตัวในการแข่งขันชก มวยไทย นักมวยจะใช้ผ้าขาวม้าพันให้หนาคาดทับระหว่างขาใช้แทนกระจับ และคาดเอวเพื่อให้กางเกง ไม่หลุดลุ่ยเวลาขึ้นชกมวย

Pha Khao Ma

(Thai Loincloth) is woven cotton or silk in rectangular-shaped and measuring around 1 meter wide and 1.5 meters long. Its patterns mostly are checkered. Every Thai male uses Pha Khao Ma to wear, wrap around the waist, and clean their face and body. During competition, Muay Thai fighter use Pha Khao Ma as a groin protection and wrap around their waist as a belt.

ผ้าพันมือ

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของมวยไทยอีกประการหนึ่ง คือการคาดเชือกที่มือโดยใช้ด้ายดิบที่จับเป็นใจ (รวม เส้นด้าย) ขนาดโตเท่าดินสอดำ ต่อกันเป็นเชือกยาว ประมาณ 20-25 เมตร ม้วนแยกไว้ 2 กลุ่ม ใช้พันสันหมัด และท้อมือ ความยาวต่างกันตามความต้องการของ ประเภทนักมวย บางท้องถิ่นพันรอบแขนจดข้อศอก สอด ด้ายดิบขดเป็นปม เรียกว่า "ก้นหอย" เรียงบนสันหมัด คล้ายหนามทุเรียน เมื่อพ่นน้ำลงบนหลังหมัด ด้ายที่พัน เป็นก้นหอยก็จะพองแข็งสร้างความเจ็บปวดให้คู่ต่อสู้ได้ การคาดเชือกจะช่วยให้กระดูกนิ้วมือไม่เคล็ดง่าย และ ทำให้หมัดแข็ง น้ำหนักหมัดมีความหนักแน่นกว่า หมัดธรรมดา แต่ถ้าพันหนามาก จะทำให้หกลืดอาด บางสำนักครูอาจารย์จะเป็นผู้พันด้ายดิบให้นักมวย พร้อมกับบริกรรมคาถาพร้อมกันไป "บางแห่งก็จะทำ พิธีปลุกเสกลงคาถาอาคมในด้ายดิบ บางอาจารย์ก็ใช้ ด้ายตราสังศพมาใช้พันมือของนักมวย ด้ายดิบที่ใช้ คาดหมัดมักจะเก็บไว้ใช้นานปี จึงมีเลือด เศษเนื้อของ คู่ต่อสู้ติดเกรอะกรังที่ด้าย ทำให้ด้ายแข็งคมเหมือน กระดาษทราย"

Hand Wraps

Hand wraps use two strips of twisted hemp which are 20-25 meters long for wraping hand to wrist. Hand wraps can protect the hand and wrist against injuries induced by punching. It also allows boxer to hit with greater force than not using hand wraps. Some master wraps hands for the boxer and pray incantation at the same time. Some pray incantation over hand wraps. Some use "hemp funeral shroud to wrap boxer's hand."

"คุณลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งของการ คาดเชือกคือ วิธีการคาดเชือก สามารถบอกภูมิลำเนา ของสำนักมวยได้ ว่าเป็นนักมวยมาจากถิ่นใดและ บอกถึงลักษณะการใช้หมัดและการใช้ศอกว่าเป็น อย่างไร" เช่น มวยโคราช เป็นมวยเตะและต่อยวงกว้าง จะ คาดหมัดถึงข้อศอกเพื่อป้องกันการเตะ ส่วนมวยลพบุรีเป็น ที่เลื่องชื่อว่ามวย "หมัดตรง" ไม่กลัวเตะเพราะรู้เชิงป้องกัน การคาดเชือกจึงเพียงครึ่งแขน ส่วนมวยภาคใต้ มวยไชยา ถนัดใช้ศอกและแขน การคาดเชือกจึงเลยข้อมือไม่มากนัก เพื่อกันซ้นหรือเคล็ดเท่านั้นเพราะจะใช้ศอกรับและใช้ศอก ในการกระแทกลำตัว หากบางคนต้องการพันด้ายขนาด ยาวเพราะต้องการใช้หมัดบังหน้าด้วย

เมื่อนักมวยแต่งตัวด้วยเครื่องรางของขลัง ผ่าน พิธีกรรมด้วยเวทมนตร์คาถาแล้ว จะต้องระมัดระวังตัว ไม่เดินลอดของต่ำหรือแตะต้องของที่เชื่อว่าจะทำให้ เวทมนตร์คาถาเสื่อมคลายลง เวลาขึ้นเวทีมวยจะกระโดด ข้ามเชือกสังเวียนทุกคนเพราะเชื่อว่าการลอดเชือกที่มี คนอื่นเคยข้ามแล้วหรือมีการนำของต่ำข้ามผ่านแล้ว เช่นรองเท้ากางเกงของใช้บางอย่างอาจจะทำให้ของขลัง และเวทมนตร์คาถาเสื่อมลง ดังนั้นเรามักจะเห็นนักมวยไทย โดยเฉพาะนักมวยไทยอาชีพระมัดระวังเรื่องนี้กันมาก

"The uniquely different ways of hand wraps and stance and striking techniques clearly represent their own unique regional style." For example, Muay Korat originally used straighten legs stance and wrap their hand to elbow, due to their different ways to delivered and blocked strikes, whereas Muay Lopburi was well-known in using straight in form of uppercut punch and wrap their hand to half arm. Muay Chaiya, the south, had low stances which always bend their knees and wrap their hands to their wrist.

When the fighter wears fully talismans and has already been through magic rite, they must be careful not to cross under and touch anything specified as an extremely forbidden thing. They must not pass under the rope to enter the ring but always enter over the top rope because it can decrease power of magic.

การแต่งกายมวยไทย ในสมัยปัจจุบัน

การแต่งกายมวยไทยในสมัยปัจจุบันจะมีองค์ประกอบ คล้ายกับมวยไทยสมัยโบราณ คือ มีส่วนที่เป็นเสื้อผ้าและ อุปกรณ์การป้องกันร่างกาย กับส่วนที่เป็นเครื่องรางของขลัง แต่จะแตกต่างตรงรูปแบบและวัสดุที่ใช้ในการผลิตและอุปกรณ์ ที่กำหนดขึ้นใหม่เพื่อป้องกันอันตรายต่างๆ ดังนี้

เครื่องรางของขลัง

ครื่องรางของขลังที่นักมวยไทยในสมัยปัจจุบัน ยังคงใช้เป็นเครื่องแต่งกายได้แก่ มงคลและ ประเจียด ซึ่งมงคลนั้นนักมวยจะสวมไว้บนศีรษะตั้งแต่ แต่งตัวเสร็จจนขึ้นเวที และจะถอดออกเมื่อทำพิธีไหว้ครู และร่ายรำมวยไทยเรียบร้อยแล้ว ส่วนประเจียดนักมวย สามารถคาดไว้ที่ต้นแขนตลอดเวลาการชกแข่งขันได้ หากมีเครื่องรางของขลังอื่นอีกก็จะต้องเก็บไว้ให้มิดชิด ไม่ให้มีอันตรายกับคู่แข่งขันได้ วัสดุที่นำมาใช้ในการ ทำมงคลหรือประเจียดบางแห่งไม่พิถีพิถันเหมือนแต่เดิม อาจใช้เชือกหรือสายสิญจน์ถักขึ้นใช้เองบางแห่งก็ซื้อหามาใช้ เพราะมีการทำขายแต่บางค่ายมวยครูอาจารย์ยังคงเคร่งครัด ในเรื่องของเครื่องรางของขลัง จึงอาจใช้ของเก่าที่เป็นมรดก ตกทอดหรือให้เกจิอาจารย์จัดทำขึ้นใหม่

Modern Muay Thai Outfits

The components of modern Muay Thai outfits that are similar to the ancient one; those are cloth and protective equipment and talismans as the following;

Talismans

alismans that boxer has used until now are Mongkhon and Pra Jiad. Mongkhon is worn from dressing room until enter the ring. Then, it will be removed after finishing performs the "Wai Khru Ram Muay", a ritualistic dance used to show respect for the fighter's instructor. Pra Jiad is worn around the upper arm all the times. As for others amulet, they will be kept closely to prevent danger to the opponent. Moreover, Mongkhon and Pra Jiad's materials are not punctilious as before. Some are made from braided string or holy thread. Some are bought from the market. However, some Muaythai camp still adheres to the old traditional.

66 การแต่งกายมวยไทยในสมัยปัจจุบันจะมีองค์ประกอบคล้ายกับมวยไทยสมัยโบราณ คือ มีส่วนที่เป็นเสื้อผ้าและอุปกรณ์การป้องกันร่างกาย กับส่วนที่เป็นเครื่องรางของขลัง แต่จะแตกต่างตรงรูปแบบและวัสดุที่ใช้ในการผลิตและอุปกรณ์ที่กำหนดขึ้นใหม่เพื่อป้องกัน อันตรายต่างๆ

The components of modern Muaythai outfits that are similar to the ancient one; those are cloth and protective equipment and talismans

เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายนักมวยไทยสมัยปัจจุบัน ประกอบ ด้วย ผ้าพันมือ สนับศอก ปลอกรัดข้อเท้า กระจับ กางเกง นวม ฟันยาง เกราะอ่อนป้องกันลำตัว ศีรษะ และหน้าแข้ง

เครื่องแต่งกายมวยไทยอาชีพจะแตกต่างจาก มวยไทยสมัครเล่นคือ นักมวยที่ขึ้นชกมวยไทยสมัครเล่น จะต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพิ่มเติม คือเกราะอ่อน ป้องกันศีรษะ ป้องกันลำตัว สนับศอก และสนับหน้าแข้ง ซึ่งกฎกติกาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันร่างกายดังกล่าว เป็นผลมาจากการประชุมปรับปรุงกฎกติกาการแข่งขัน มวยไทยสมัครเล่นร่วมกันของประเทศสมาชิกสหพันธ์ สมาคมมวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ ที่ต้องการจะหา มาตรการป้องกันอันตรายและให้เกิดความปลอดภัยสูงสุด แก่นักมวยชาติต่างๆ ที่เข้าแข่งขันทุกคน

"ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ ความเชื่อในเรื่องของไสยศาสตร์ลดลง พิธีกรรมต่างๆ จึงได้ลดความซับซ้อนลงไป คงเหลือแต่ในส่วนที่จำเป็น เพื่อเป็นพลังใจให้แก่นักมวยที่จะสร้างความเชื่อมั่น และสมาธิในการแข่งขัน" และเมื่อมวยไทยได้รับความ นิยมแพร่หลายจากนานาประเทศมากขึ้น มวยไทยจึงต้อง ปรับปรุงกฎกติกาในหลายๆ ด้านรวมทั้งการแต่งกายเพื่อให้ เป็นสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และเพื่อความ ก้าวหน้าของกีฬามวยไทยเอง แต่ถึงกระนั้นศิลปะมวยไทย ก็ยังคงรักษาประเพณี และวัฒนธรรมที่ดีงามให้คงอยู่เป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่นได้จนถึงปัจจุบัน

Outfits

The outfits of modern Muay Thai consists of hand wraps, elbow guard, ankle guard, groin protection, shorts, boxing gloves, teeth guard, body protection, head guard, and shin protection.

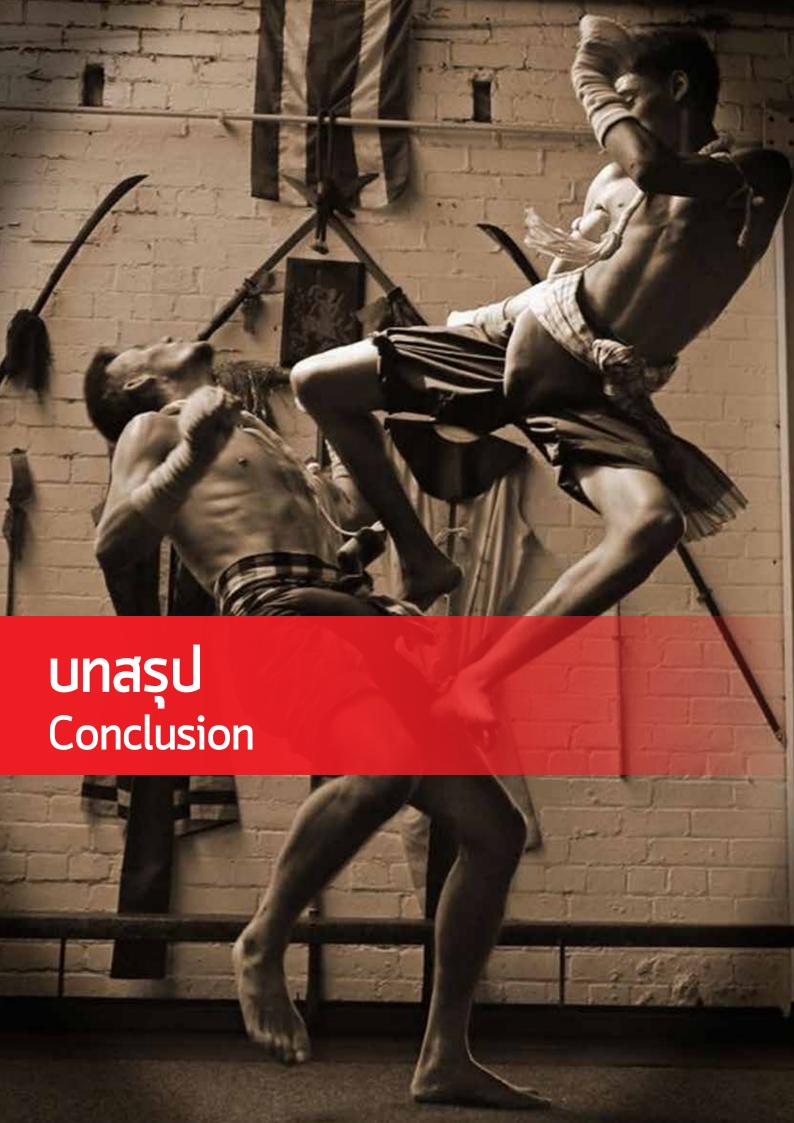
Professional Muay Thai outfit is different from amateur Muaythai outfit. The amateur has more protective equipment such as head guard, body protection, elbow guard, and shin guard. Such equipment is the result of the revised rules of amateur boxing conducted by all members of International Federation of Muay thai Amateur that requires the measures of protection and highly safety to boxer from all nations.

"Nowadays, technological advancement has made large decline in superstitious belief but still remained the part of building confidence and concentration to boxers." Besides, Muaythai has become more popular around the world so that the rules must be improved in many ways including the outfits to be more international and advance. However, it can be said that Muaythai has preserved the uniquely outstanding of Thai tradition and culture until now.

โป็นที่น่าสังเกตว่า กองทัพกู้ชาติของพระเจ้าตาก ล้วนประกอบด้วยนักมวยและ ครูมวยที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นจำนวนมาก ถึงกับได้มีการจัดตั้งเป็นหน่วยรบพิเศษ 3 กองคือ กองทนายเลือก กองพระอาจารย์ และกองแก้วจินดา ซึ่งได้ปฏิบัติภารกิจที่สำคัญที่ทำให้ คนไทยสิ้นความหวาดกลัวต่อทัพพม่า ในการรบที่บ้านนางแก้ว ราชบุรี จนอาจเรียกได้ว่า มวยไทยกู้ชาติ

Furthermore, King Taksin's army was full of instructors and boxers, categorized into three Special Forces Department; Tanai Luek department, master department, and Kaew Jinda department. Their mission was able to guard Thai people from the invasion of Burma. They were admired to be "Muaythai save the country.

บทสรุป

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มวยไทยได้มีบทบาท ในการช่วยเหลือชาติบ้านเมืองมามากมาย ทั้งยังปรากฏอีก ว่า พระมหากษัตริย์หรือขุนนางที่เชี่ยวชาญการต่อสู้ปลอม ตนเข้าร่วมแข่งขันเพื่อทดสอบฝีมือที่เป็นที่ปรากฏได้แก่ พระเจ้าเสือ (ขุนหลวงสรศักดิ์), พระเจ้าตากสินมหาราช พระยาพิชัยดาบหัก, ครูดอก แขวงเมืองวิเศษไชยชาญ จนเมื่อไทยเสียกรุงแก่พม่า ปรากฏชื่อนายขนมต้ม ครูมวยชาวอยุธยา ซึ่งถูกกวาดต้อนเป็นเชลยศึกได้ชกมวย กับชาวพม่า ชนะหลายครั้งเป็นที่ปรากฏถึงความเก่งกาจ เหี้ยมหาญของวิชามวยไทย ในสมัยอยุธยาตอนปลาย ได้มีการจัดตั้งกรมทนายเลือกและกรมตำรวจหลวงขึ้น มีหน้าที่ในการให้การคุ้มครองกษัตริย์และราชวงศ์ ได้มี การฝึกหัดวิชาการต่อสู้ทั้งมวยไทยและมวยปล้ำตาม แบบอย่างแขกเปอร์เซีย (อิหร่าน) จึงมีครูมวยไทย และนักมวยที่มีฝีมือเข้ารับราชการจำนวนมากและ ได้แสดงฝีมือในการต่อสู้ในราชสำนักและหน้าพระที่นั่ง

Conclusion

From the past until now, Muay Thai has played an important role in defending country. Moreover, former Kings and noblemen who had highly skillful in Muaythai secretly attend fighting competition many times, for example; Phra Chao Suea (King Tiger), King Taksin (King of Thonburi), Phraya Phichai Dap Hak, Khru Dok, and Wiset Chai Chan. When Thailand was colonized by Burmese, there was a great Muay Thai instructor named Nai Khanomtom who was took to Burma as a prisoner. He was selected to fight against the Burmese champion. His victories presented potentiality of Muay Thai to Burmese people. During Ayutthaya period, Tanai Luek department and royal police department were established to present protection to the king and royal family. There are plenty of skilled instructors and boxers applied to enter government service. So, Muaythai performance

ในงานเทศกาลต่างๆ สืบต่อกันมาเป็นประจำ และ "เป็นที่น่าสังเกตว่า กองทัพกู้ชาติของพระเจ้าตาก ล้วนประกอบด้วยนักมวยและครูมวยที่มีชื่อเสียง ในยุคนั้นจำนวนมาก ถึงกับได้มีการจัดตั้งเป็น หน่วยรบพิเศษ 3 กองคือ กองทนายเลือกกอง พระอาจารย์ และกองแก้วจินดา ซึ่งได้ปฏิบัติภารกิจ ที่สำคัญที่ทำให้คนไทยสิ้นความหวาดกลัวต่อทัพพม่า ในการรบที่บ้านนางแก้วราชบุรี จนอาจเรียกได้ว่า มวยไทยกู้ชาติ"

มวยไทยได้รับความนิยมมากในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ยุคที่นับว่าเพื่องฟูที่สุดคือ รัชกาลที่ 5 พระองค์ได้ศึกษา ฝึกฝนการชกมวยไทยและโปรดให้จัดการแข่งขันชกมวย หน้าพระที่นั่งโดยคัดเลือกนักมวยฝีมือดีจากภาคต่างๆ มา ประลองแข่งขัน และพระราชทานแต่งตั้งให้มีบรรดาศักดิ์ ทั้งยังโปรดให้กรมศึกษาธิการบรรจุการสอนมวยไทยเป็น วิชาบังคับ ในโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา มีการชกมวย ถวายหน้าพระที่นั่งเป็นประจำจนถึงสมัยรัชกาลที่ 6 ที่วังสวนกุหลาบ ทั้งการต่อสู้ประลองระหว่างนักมวยกับ ครูมวยชาวไทยด้วยกัน และการต่อสู้ระหว่างนักมวยกับ ครูมวยต่างชาติ ในการแข่งขันชกมวยในสมัยรัชกาลที่ 6

wasshown in fron tof the throne hall since then. "Furthermore, King Taksin's army was full of instructors and boxers, categorized into three Special Forces Department; Tanai Luek department, master department, and Kaew Jinda department. Their mission was able to guard Thai people from the invasion of Burma. They were admired to be "Muaythai save the country."

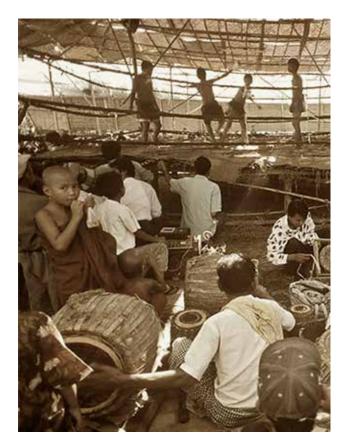
In the early Rattanakosin period, Muaythai was growing popularity and became the most flourishing during the period of King Rama V. He had studied and practiced boxing and pleased to have boxing competition in front of his throne hall. All talented boxers were from different parts of the country and were appointed the title. Nevertheless, King Rama V assigned Muay Thai to be one of the required subjects in the school of physical education teacher training. In the period of King Rama VI, boxing competitions were between Thai boxers and Thai instructors and between foreign boxers and foreign instructors such as the competition between Kang Fu from China, Mr. Xie Chang, and Yang Harntalea, the best boxing student of Krom Luang Chumphon Khet Udomsak who taught Muaythai

ระหว่างมวยเลี่ยะผะ (กังฟู) ชาวจีนโพ้นทะเล ชื่อ นายจี่ฉ่าง กับ นายยัง หาญทะเล ศิษย์เอกของกรม หลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ มีท่าจรดมวยแบบมวย โคราช ซึ่งเน้นการยืดตัวตั้งตระหง่านพร้อมที่ จะรุกและรับโดยเน้นการใช้เท้าและหมัดเหวี่ยง และต่อมาได้เป็นแบบอย่างในการฝึกหัดมวยไทย ในสถาบันพลศึกษาส่วนใหญ่ สมัยรัชกาลที่ 7 ใน ยุคแรกการแข่งขันมวยไทยใช้การพันมือด้วยเชือก จนกระทั่งนายแพ เลี้ยงประเสริฐ นักมวยจากท่า เสา จังหวัดอุตรดิตถ์ ต่อยนายเจียร์ นักมวยเขมร ด้วยหมัดเหวี่ยงควายถึงแก่ความตาย จึงเปลี่ยน มาสวมนวมแทน "ต่อมาเริ่มมีการกำหนดกติกา ในการชก และมีเวทีมาตรฐานขึ้นแห่งแรก คือ เวทีมวยลุมพินีและเวทีมวยราชดำเนิน จัดแข่งขันมวยไทยมาจนปัจจุบัน"

แต่คำว่ามวยไทย มีมาใช้ในยุคหลัง การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เพื่อให้สอดคล้อง กับนโยบายชาตินิยม ในยุคที่มี น.ต.หลวงศุภชลาศัย ร.น. เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา มีการออกพระราชบัญญัติ มวยไทย ซึ่งแต่เดิมมวยไทยจะมีชื่อเรียกแตกต่างกัน ออกไปตามท้องถิ่น เช่น มวยโคราช. มวยไชยา และ รวมถึงการก่อสร้างเวทีมวยมาตรฐานจวบจนปัจจุบันคือ เวทีมวยลุมพินี และเวทีมวยราชดำเนิน

Korat style; the body was straight, tensed and ready to kick and punch upwards. Later, Muaythai Korat became the main pattern of teaching in physical education institution. In the era of King Rama VII, at first, Muay Thai competition was Muay Kad Chuek (wrapped in twine boxing) but since Cambodian boxer, Mr. Jia, was punched to death by Thai boxer,

Mr. Pae Leangprasert, the boxers needed to wear gloves for safety. "After that, the rules were set up and the first two boxing stadiums were established, Lumpini Boxing Stadium and Ratchadamnoen Boxing Stadium, which have held boxing competition until today."

The word "Muay Thai" has been used after the change of government in B.E. 2475 in order to comply with the policy of nationalism. In the period of Naval Commander Luang Supachalasai being general director of Physical Education Department, He enacted Muaythai Act including constructed the standard boxing rings which are Lumpini Boxing Stadium and Ratchadamnoen Boxing Stadium.

"ต่อมา พ.ศ. 2554 กระทรวงวัฒนธรรม ได้มี มติให้กำหนดเอาวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ของทุกปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555 เป็น "วันมวยไทย" โดยถือเอาวันขึ้นครอง ราชย์ของพระเจ้าเสือ" แต่มีผู้ศึกษาประวัติศาสตร์มวยไทย ให้ความเห็นว่ามวยไทยมีกำเนิดมาก่อนยุคสมัยพระเจ้าเสือ นานมาก และหากจะยกให้คนที่มีฝีมือในวิชามวยไทยและ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งในแง่เกียรติประวัติและความ สามารถ ควรยกย่องพระยาพิชัยดาบหัก (นายทองดี ฟันขาว) มากที่สุด เพราะมีประวัติความเป็นมาชัดเจนในการศึกษา วิชามวยไทย สำหรับนายขนมต้ม ซึ่งเป็นครูมวยกรุงเก่า และถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยก่อนเสียกรุงครั้งที่ 2 ก็ถือว่า ได้ใช้วิชามวยไทยแสดงให้ชาวต่างชาติเห็นได้น่ายกย่อง แต่ประวัติความเป็นมาของท่านไม่ชัดเจน แต่หากเห็น ว่าควรยกย่องพระมหากษัตริย์มากกว่าสามัญชน ก็น่าจะ พิจารณาสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ซึ่งพระองค์ท่านมี ชีวประวัติชัดเจนในความสามารถในวิชามวยและการต่อสู้ หลายแขนง ทั้งมีพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงกอบกู้เอกราช ของชาติไทย ด้วยการรวบรวม ครูมวย นักมวย ที่มีฝีมือ จำนวนมากเป็นหลักในกองกำลังกอบกู้อิสรภาพ

ตำรามวยไทยโบราณที่เก่าแก่ที่สุดถูกเขียนขึ้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาล ที่ 3 ระหว่างพุทธศักราช 2367-2394 ยุครัตนโกสินทร์ ซึ่งบรรยาย "หลักเบื้องต้นของมวยไทยคือ ทุ่ม-ทับ-จับ-หัก" (หอสมุดแห่งชาติ หมวดตำราภาพ เลขที่ 10/ก มัดที่ 3 ตู้ที่ 117)

"In B.E.2554, the Ministry of Culture designed the 6th of February of every year as "Muay Thai Day" which is the day that Phra Chao Suea succeeded to the throne, beginning from B.E. 2555." However, some people disagreed with that day because the origin of Muaythai was very long time before Phra Chao Suea reign. And, Phraya Phichai Dap Hak was accepted to be the excellent boxer in terms of glorious biography and ability more than Phra Chao Suea. While, Nai Khanomtom who showed the potentiality of Muay Thai to foreigner should be praised more than Phra Chao Suea. Moreover, King Taksin had clearly glorious biographyin the field of Muaythai and other skills of fighting more than Phra Chao Suaincluding brought independence to Thailand by gathering a large number of talented instructor and boxer to help defend country against enemy.

The oldest ancient Muaythai textbook was written in the reign of King Rama III during the period of B.E.2367-2394, Rattanakosin era. It was about "basic Muay Thai; throw, press, catch and break." (National Library of Thailand, picture book category, No. 10/A, 3rd bundle, cabinet no.117).

ตำรามวยไทยเล่มแรก โดย 3 พี่น้องครูมวย ได้แก่ นายชุบ พี่คนโต นายชิต คนกลาง และนายสุวรรณ์ คนน้องแห่งสกุลนิราสะวัต มี 103 หน้า ราคาเล่มละ 1 บาท 25 สตางค์ พิมพ์ครั้งแรก 1,500 ฉบับ พิมพ์ที่โรงพิมพ์อักษรนิติ บางขุนพรหม พระนคร เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2471

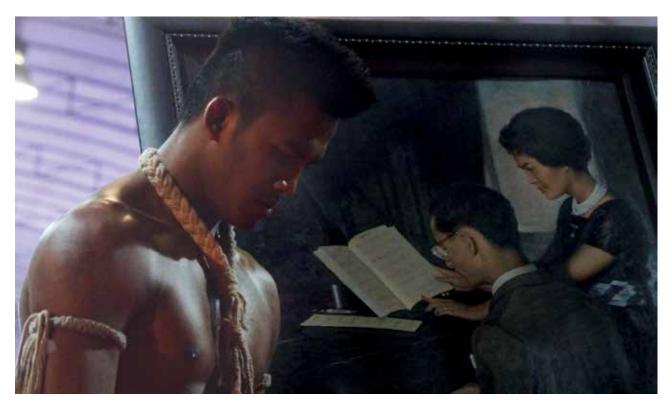
สารบาญประกอบด้วย เรื่อง วิธีคุมหลัก-วิธีก้าวเท้ารุกประชิด-ระยะต่อยและเตะ-กติกาสังเขป-การฝึกหัดเพื่อขึ้น เวที-การให้น้ำหนักมวย-แม่ไม้ชกและปิดเชิงมือทั้งหมด-การก้าว ฟันปลา-ท่าคละสืบเท้าชก และถอดเท้ารับ-วิธีกระโดดชก และหลบ-การแยกขาชกประจบ-หลักแม่ไม้เชิงเท้า-หลักแม่ไม้ถีบและจับ-หลักแม่ไม้หลบเตะ-ท่าเทพนม-ขึ้นไม้พรหม เป็นที่น่าสังเกตเนื้อหาสาระ และภาพลีลาการชกต่อย ส่วนใหญ่จะเป็นคำบรรยายภาพประกอบมีค่อนข้างน้อย เป็นภาพขาวดำที่จัดในห้องถ่ายทำเฉพาะ ไม่บอกชื่อท่าของแม่ไม้ บอกแต่ท่าคละอันหมายถึง ลีลา หมัด ศอก เตะ และ เข่า คละกันไป แต่กลับโฆษณาภาค 2 ที่จะจัดพิมพ์ในโอกาสหน้า พรรณนาจะมีรูปประกอบท่าครูเด็ดๆ ได้แก่ ท่าลูกไม้มวย เช่น หนูไต่ราว-หนุมานถวายแหวน-ฤษีมุดสระ-ลิงชิงลูกไม้ และอื่นๆ

ตำรามวยไทยเล่มนี้เป็นภาคแรก มีภาพประกอบตลอดเล่ม นับเป็นตำรามวยไทยเล่มแรกๆ ที่มีการตีพิมพ์ใน ประเทศสยาม ตำรานี้เรียบเรียงจากตำรามวยไทยแบบโบราณของไทย ผู้เขียนได้ร่วมกับนายชิต นิวาสวัต ผู้เป็นครูมวย พร้อมทั้งนักมวยเอกสมัยนั้นคือ นายสุวรรณ นิวาสวัต เป็นผู้ช่วยดัดแปลง แก้ไข เนื้อหาของหนังสือไล่ลำดับตั้งแต่ หลักการฝึก ขั้นพื้นฐาน เช่น วิธีคุมหลัก การต่อย เตะ จนถึงหลักแม่ไม้ต่างๆ ในวิชามวยไทยก็ได้บรรจุอยู่อย่างครบครันในตำราเล่มนี้

The first edition of Muay Thai textbook was written by 3 brotherhood instructors; Nai Choop, the oldest, Nai Chit, the middle, and Nai Suwan, the youngest of Nirasawat family. There were 103 pages, at a price 1 baht 25 satang. First published 1,500 copies. Published by Aksornniti press, Bangkoonprom, Phranakorn on 24 November B.E.2471.

The content consists of pace control, offensive move, punching and kicking pace, rules, training for competition, weight classes, all Muay Thai posture and block, zigzag move, step forward punching and step backward blocking, jump-punching and avoid method, spread leg punching, shove and catch post, avoid kicking post, Thep Phanom post, and Keun Mai Prom. It can be noticed that main content is an explanation with few pictures in black and white. The pictures were shot in the studio without any name of the post, but descripted as style, fist, elbow strike, kick, and knee strike.

สรุปความสำคัญ คุณค่าและคุณประโยชน์ของมวยไทย

กีฬาทุกชนิดมีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย และศิลปะมวยไทยมีคุณค่าสำหรับผู้เรียนหลายประการ ดังนี้

- 1. ร่างกายมีสมรรถภาพที่ดี สมส่วน มีภูมิต้านทาน
- 2. มีจิตใจเข้มแข็ง มีความรอบคอบ มานะอดทน
- 3. สามารถป้องกันตัวในชีวิตประจำวัน และเป็นประโยชน์ต่อสังคม
- 4. มีความเชื่อมั่นต่อตนเอง มีระเบียบวินัยกล้าหาญ
- 5. ดำรงไว้ซึ่งศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยให้ยั่งยืนแพร่หลายตลอดไป
- 6. มีใหวพริบ เชาวน์ปัญญาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
- 7. มีความเป็นสุภาพบุรุษไม่กล้ากระทำในสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ
- 8. ใช้สร้างงานประกอบอาชีพได้

Summary of Importance, Values and Benefits of Muay Thai

Every kind of sports provide good advantage to body, however, Muaythai is highly valuable to learner in many ways;

- 1. Greatly physical fitness, good body shape, and boosting immune system.
- 2. Providing strength and endurance to mental psyche
- 3. Being self defense for everyday life and social benefit
- 4. Gaining self confidence and discipline
- 5. Preserving Thai martial arts to be sustainable evermore
- 6. Being keen and excellent in problem solving
- 7. Being gentleman, unable to do an unacceptable thing.
- 8. Being able to make a living as a professional boxer

....ที่ผ่ามวยนี้กับความมั่นคงและความก้าวหน้าของประเทศชาติก็สัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิด เพราะว่ามวยนี้ก็เป็นทางป้องกันตัว เป็นกีฬาที่มาจากการป้องกัน ตัวของนักรบไทยมาแต่โบราณ มาสมัยนี้เราจะต้องป้องกันตัวด้วยการใช้การต่อสู้ ส่วนหนึ่ง และด้วยวิธีที่จะพัฒนาประเทศอีกส่วนหนึ่ง นักมวยทราบดีว่าถ้าต่อสู้เฉพาะ ด้วยกำลังก็คงแพ้แน่ ต้องมีวิชาการ ต้องมีวิธีการ และต้องมีสติที่มั่นคง ที่วิชาการที่จะ บุก และวิชาการที่จะหลบ ฉะนั้นการที่มีการต่อสู้มวยเพื่อเป็นการป้องกันตัว...

...Thai boxing has ad its close relationship with our national security and progress because Muaythai is a way of self- defence. It is a sport originating from self-defence of those ancient Thai warriors. At present we need to protect ourselves by using fighting on the one hand, and by developing our country on the other. Boxers are well aware that if they fight with their force only, they are quite certain to lose. They need support of a good technical and academic approach as well as a firm mind ready to move ahead and to avoid undesirable effects. Therefore, the existence of Muay Thai for self-defence...

เอกสารอ้างอิง

กฤดากร สดประเสริฐ, "มวยไชยา" วารสารวัฒนธรรมไทย, ปีที่ 49 ฉบับที่ 12 (ธันวาคม 2553): 31-32. กฤดากร สดประเสริฐ. "มวยไชยา" **วารสารวัฒนธรรมไทย.** ปีที่ 49 ฉบับที่ 12 (ธันวาคม 2553): 48-51. ถ่องแท้ รจนา และอุดม ประมวลวิทย์. **ประวัติการต่อสู้ของบรรพบุรุษไทย.** พระนคร: คลังวิทยา, 2506. นายขยะ(นามแฝง). **ศิลปะแห่งมวยไทย.** กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2532.

ปลายนวม น.เขลางค์ เรียบเรียง. **กำปั้นนอกสังเวียน.** กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์, 2553. โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. มวยไทย. มหาสารคาม: ภาควิชาพลศึกษาคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม, 2525. ฟอง เกิดแก้ว และ สุภาพ เจริญสวัสดิ์. มวยไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา. ก**ติกามวยไทย มวยสากล(อาชีพ) และคำแนะนำกรรมการชี้ขาด กรรมการตัดสิน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2520.

ยุรพร ยมนาค. "ศิลปะมวยไทยกับคนรุ่นใหม่." สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๓๕.

สมบัติ จำปาเงิน. **กีฬาไทย.** กรุงเทพฯ: สุรีย์วัยการพิมพ์, 2521.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. **ศิลปะมวยไทย.** กรุงเทพฯ: คุรุสภา. 2540.

ราชบัณฑิตยสถาน. **กฎหมายตราสามดวง ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 1.** กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน. 2550. ยศ เรื่องสา. "ความรู้ทั่วไป" พิมพ์ครั้งที่ 4 ค่าย อ.เปลี่ยน สมชาติ. สำนักพิมพ์เสริมวิทย์บรรณาคาร. 2524. ชุบ นิวาสวัติ. "ตำรามวยไทย" กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรนิติ. 2471.

ราชบัณฑิตยสถาน. "กฎหมายตราสามดวง" ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 2. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน. 2550. จรวย แก่นวงษ์คำ "มวยไทย มวยสากล" โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ. 2530.

ปัญญา ไกรทัศน์. "มวยไทยยอดศิลปะการต่อสู้" พิมพ์ครั้งที่ 5. สารมวลชน. 2530.

สมบัติ จำปาเงิน. "กีฬาไทย" สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพฯ. 2523

การกีฬาแห่งประเทศไทย. "สืบสานศิลปะมวยไทย" สำนักพิมพ์ 29 คอมมูนิเคชั่นง กรุงเทพฯ. 2551.

เสถียร สภาพงศ์. "มวยไทย ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวและการบริหารกายท่ามวยไทย" สำนักพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์ 1977 จำกัด. กรุงเทพฯ. 2533.

วีระ กัจฉปคีรินทร์. องค์ความรู้มวยไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ. 2552

กฤษณ์ วัชรปราการ. ศิลปะมวยไทย. พระนคร : สำนักพิมพ์เดอะริง. 2507.

จตุชัย จำปาหอม. พัฒนาการกีฬามวยไทยไชยา. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. 2550

จรัสเดช อุลิต. มวยไทย. กาฬสินธุ์ : โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์, 2527.

ชนทัต มงคลศิลป์. มวยลพบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. 2550.

ชัยสวัสดิ์ เทียนวิบูลย์. มวยไทย. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ศึกษาสัมพันธ์. 2520.

ชุบ นิวาสสวัสดิ์และสุวรรณ นิวาสวัสดิ์. ตำรามวยไทย. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรนิติ. 2471.

น.วงษ์ธนู. คู่มือมวยไทย, พระนคร : สำนักพิมพ์เฟื่องอักษร. 2509.

นายขยะ (นามแฝง). ศิลปะแห่งมวยไทย. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์. 2532.

บัว นิลอาชา. มวยไทย. เอกสารบันทึกตำรามวยไทย เขียนโดยลายมือ ไม่ปรากภปีที่เขียน.

ปัญญา ไกรทัศน์. ยอดศิลปะการต่อสู้.กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์. 2524

พระปลัด เต็ง, ตำรามวยไทย, สมุดไทยดำ, เขียนขึ้นสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งราชวงค์จักรกรี

ฟอง เกิดแก้ว และสุภาพ เจริญสวัสดิ์, มวยไทย, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ยศ เรื่องคำ, ตำรามวยไทย, ธนบุรี: สำนักพิมพ์เจริญกิจ, 2515.

ยศเรื่องสา ค่ายอาจารย์เปลี่ยน สมชาติ. ตำรามวยไทย ตำรับพระเจ้าเสือ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ. 2517.

วัลลภิศร์ สดประเสริฐ. มวยเมืองสยาม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพ. 2547.

สมบัติ สวางควัฒน์. ย้อนตำนานแวดวงมวยไทย จากอดีตถึงปัจจุบัน. สำนักพิมพ์ ก้าวแรก. หน้า 138-139. 2554. สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยไทย.เอกสารประกอบหลักสูตรสมรรถนะครูมวยไทย ระดับครูผู้ช่วย C License.

การกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ไม่ปรากฏปีที่เขียน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ศิลปะมวยไทย, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. มวยไทย. กรงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2555.

สำนักวัฒนธรรม กีฬา และท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร. มวยไทย กระบวนยุทธ์แห่งสยาม.กรุงเทพฯ :

สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว. 2555.

อัตถนิช โภคทรัพย์, มหาเวทย์มวยไทย, กรุงเทพฯ : บริษัท พี. วาทิน พับลิเคชั่น จำกัด, 2552.

อั้น สาริบุคร (หลวงวิศาล ดรุณกร), เพลงอาวุธและเพลงมวยไทยของเก่า, เอกสารพิมพ์ดีด

Chinawut sirisompan. Art of muaythai (boran). 2nd edition 2013.

Kru (master) muaythai association. Bangkok. 2013.

Panya kraitus. MUAY THAI. Ten edition 2007. Bangkok : Asia books. 2007.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

http://www.muavthaidoctor.com/?cid=725291

http://khundon.blogspot.com/2010/10/blog-post_1645.html

http://www.baanmaha.com/community/thread34039.html

http://thaimmaclub.com

http://blog.eduzones.com/eveയെം/ന്ദ്രേ

http://www.muavthaionline.co.th/news_detailb.asp?id=mb&t=&

http://www.chiangmai-thailand.net/fon_lanna/jerng.html

http://www.sri.cmu.ac.th/~elanna/porjailanna/scripts/vip/vip puan.html

Reference

Kriddakom Sotorasert. "Muav Chaiva" Journal of Thai Culture. Vol. 49 No. 12 (December B.E. 2553: 31-32. Kriddakorn Sotprasert. "Muay Chaiya" Journal of Thai Culture, Vol. 49 No. 12 (December B.E. 2553: 48-51 Thongthae Rotchana and Udom Pramuanwit. The History of Thai Ancestors' Fighting, Phranakom: Klangwittaya, B.E. 2506

Nai Khaya, The Art of MuayThai, Bangkok; Ruenkeo Karnoim, B.E. 2532

Plainuam Na Khaylarng (editor). Kampun Noksangwian. Bangkok: Praew Samnakpim, B.E. 2553.

Phosawat Sangsawang. MuayThai. Mahasarakham: Department of Physical Education, Faculty of Education, Mahasarakham Teachers' Training College, B.E. 2525.

Fong Kerdkaeo and Suparp Charoensawat. Muay Thai. Bangkok: Thai Wattanapanich Publishing Co., B.E. 2526.

Srinakarintarawirot University Physical Education. Katika Muay Thai and International Boxing Rules and Directions for Referees and Judges Bangkok: Khurusapha Lapprao Publishing House, B.E. 2520

Yuraporn Yommanak. "The Art of Muay Thai and New Generations." Paper Submitted for the Completion

of the Degree of Bachelor of Arts (Anthropology), Faculty of Archaeology, Silapakorn University, B.E. 2535. Sombat Champa-ngoen. Thai Sports. Bangkok:Sureewai Kampim, B.E. 2521.

Office of the National Culture Commission. The Art of Muay Thai. Bangkok: Khurusapha. B. E. 2540.

Royal Institute. Tra Sam Duang Law, Royal Institute Edition, Vol. 1, Bangkok:Royal Institute, B. E. 2550. Yot Ruengsa. "General Knowledge," Fourth Edition. Sermwitbunnakam Publishing House, B.E. 2524.

Chub Niwartsawat, "Muay Thai Text." Bangkok: Aksomniti Publishing House, B.E. 2471.

Royal Institute. Tra Sam Duang Law, Royal Institute Edition, Vol. 2. Bangkok:Royal Institute, B. E. 2550.

Charuay Kaenwongkham. "Muay Thai and International Boxing." Odeon Store. Bangkok. B.E. 2530.

Panya Kraitat, "Muay Thai: The Excellent Art of Fighting," Fifth Edition, Sammuanchon, B.E. 2530.

Sombat Champa-ngoen. "Thai Sports." Suriyasarn. Bangkok. B.E. 2523.

Sports Authority of Thailand. "Conserving the Art of Muay Thai ." 29 Communication Publishing House Bangkok. B.E. 2551.

Sathian Sapapong. " Muay Thai: The Art of Fighting for Self - Defence and Its Use for Exercise ." Rungsilp Karnpim 1977 Limited. Bangkok.B.E. 2533.

Weera Katchapakhirin. The Knowledge of Muay Thai. Bangkok: Krungthep Pudlishing House. B.E. 2552. Krit Watcharaprakarn. The Art of Muay Thai. Bangkok: The Ring Publishing House. B. E. 2507

Chatuchai Champahom. Development of Muay Thai Chaiya. Rajabhat University Moobaan Chombung.

B.E. 2550.

C haratdet Urit. Muay Thai. Kalasin: Prasarnkarnpim Publi shing House. B.E, 2527.

Chanatat Mongkhonsin. Muay Lopburi. Rajabhat University Moobaan Chombung. B.E. 2550.

Chaisawat Thianwiboon. Muay Thai. Bangkok: Suksasampan Publishing House. B.E. 2520.

Chub Niwartsawat and Suwan Niwartsawat "Muay Thai Text" Bangkok: Aksomniti Publishing House

B.E. 2471.

N. Wongthanu. Handbook of MuayThai. Bangkok: Fuengaksorn Publishing House. B. E. 2509.

Nai Khaya. The Art of MuayThai. Bangkok: Ruenkeo Karnpim, B.E. 2532

Bua Ninarcha. Muay Thai. Document on Muay Thai (handwriting, no date).

Panya Kraitat. Top Art of Fighting. Bangkok: Bopit Karnpim. B.E. 2524.

Prapalat Teng. Muay Thai Text, Samut Thaidam, written in the reign of King Rama III of Chakri Dynasty. Fong Kerdkaeo and Suparo Charoensawat, Muay Thai, Bangkok: Thai Wattanapanich Publishing Co., B.E. 2526. Yot Ruengkham. Muay Thai Text. Thonburi: Charoenkit Publishing House.B.E. 2515.

Yot Ruengsa. MuaytThai Text, King Sua's Edition. Third Edition. Bangkok: Charoenkit Publishing House.B.E.

2517.

Wallapit Sotprasert. Muay Muang Siam. Bangkok: Krungthep Publishing House. B.E. 2547

Som bat Sawangkhawat. Tracing Back the Legend of Muay Thai. Kaoraek Pu blishing House: 138-139.

B. E. 2554

Office of Muay Thai Commission. Document of Muay Thai Assistant Teacher Capacity Building Curriculum

(C License)

Sports Authority of Thailand in Cooperation with Rajabhat University Moobaan Chombung (no date). Office of the National Culture Commission. The Art of Muay Thai. Bangkok: Khurusapha. B. E. 2540. Office of the National Culture Commission. Muay Thai. Bangkok

Office of the National Culture Commission. B. E. 2555.

Bureau of Culture, Sports and Tourism, Bangkok. Muay Thai: The Fighting Strtegy of Siam. Bangkok. Bureau of Culture, Sports and Tourism. B. E. 2555.

Atthanit Pokkasup. Th e Great Magic of Muay Thai. Bangkok:P. Wathin Publication Co., Ltd.. B.E. 2552. An Saribukorn (Luang Wisam Darunkorn). The Old Arts of Thai Weaponry and Muay Thai (typed document).

Electronic Media

http://www.muaythaidoctor.com/?cid=725291

http://khundon.blogspot.com/2010/10/blog-post_1645.html

http://www.baanmaha.com/community/thread34039.html

http://thaimmaclub.com

http://blog.eduzones.com/eve@bm/m@@@

http://www.muaythaionline.co.th/news_detail@.asp?id=mb&t=d

http://www.chiangmai-thailand.net/fon lanna/jerng.html

http://www.sri.cmu.ac.th/~elanna/porjailanna/scripts/vip/vip puan.html

คณะผู้จัดทำ ที่ปรึกษา

ง[†]hหวาย อธิบดีกรมพลศึกษา ดร.สันติ ลิ้มสุขนิรันดร์ ดร.นิวัฒน์ รองอธิบดีกรมพลศึกษา ดร.ประพัน ไพรอังกร รองอธิบดีกรมพลศึกษา ดร.วินิตย์ จันทร์มนตรี ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา พันธ์สะอาด สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ดร.วนิดา ตั้งพานิช นายพัชระ สำนักนั้นทนาการ ดร.อมรทัตต์ อัคคะพู ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนา บุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา ดร.ทวีโชค พงษ์ดี เลขานุการกรม

ผู้เชี่ยวชาญ

รศ.ชัชชัย โกมารทัต
นายเฉลิม ประหยัดทรัพย์
ดร.แสวง วิทยาพิทักษ์
ผศ.ดร.อนันต์ เมฆสวรรค์
ดร.วีระ กัจฉปคิรินทร์

ผู้เขียนและเรียบเรียง

นายปริญญา ถวัลย์อรรณพ นายยศพนธ์ สุกุมลนันทน์ นายกิตติศักดิ์ ร่มเกษ

คณะทำงาน นายกิตติศักดิ์ ร่มเกษ น.ส.วัชรี คงศรี

น.ส. มขา พาพาว <mark>ผู้ประสาน</mark>

นายกิตติศักดิ์ ร่มเกษ

ผู้อำนวยการกลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาการกีฬา นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการ

นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการ

พิมพ์ครั้งที่ 3

จำนวนพิมพ์ 1.000 เล่ม

ออกแบบและพิมพ์ที่ บริษัท รีปริ้น จำกัด

จัดพิมพ์โดย กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถ.พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0-2214-0120, แฟกซ์. 0-2216-4408

ISBN: 978-616-297-507-3

Organizing Committee

Consultants

Dr.Santi Pawai Director General, Department of

Physical Education

Dr.Niwat Limsuknirun Deputy Director General,

Department of Physical Education

Dr.Papan Priungkool Deputy Director General,

Department of Physical Education

Dr.Winit Janmontree Director, Bureau of Sports
Dr.Wanida Phansaard Director, Bureau of Sports Science

Mr.Patchara Tungpanic Director, Bureau of Recreation
Dr.Amorntat Akkapoo Director of Institute of Personal

Development for Physical Education and Sports

Dr. Taweechoak Pongdee Secretary of the Department

Experts

Assoc. Prof. Chatchai Gomaratat

Mr. Chalerm Prayadsub
Dr.Sawang Vithayapitaks
Asst.Prof. Dr.Anun Meksawan
Dr.Veera Kuschapakirin

Authors and Composers

Mr.Parinya Tawan-unnop Director, Institute of Muay Thai Art.

Dr. Yotsapol Sukumolnan Sports Development officer,

Expert on Sports

Mr.Kittsak Romket Sports Development Officer,

Professional Level

Working Group

Mr.kittisak Romket Sports Development Officer,

Professional Level

Miss Watcharee Khongsri

Coordinator

Mr.Kittsak Romket Sports Development Officer,

Professional Level

First Edition: 3

No. of copies: 1,000

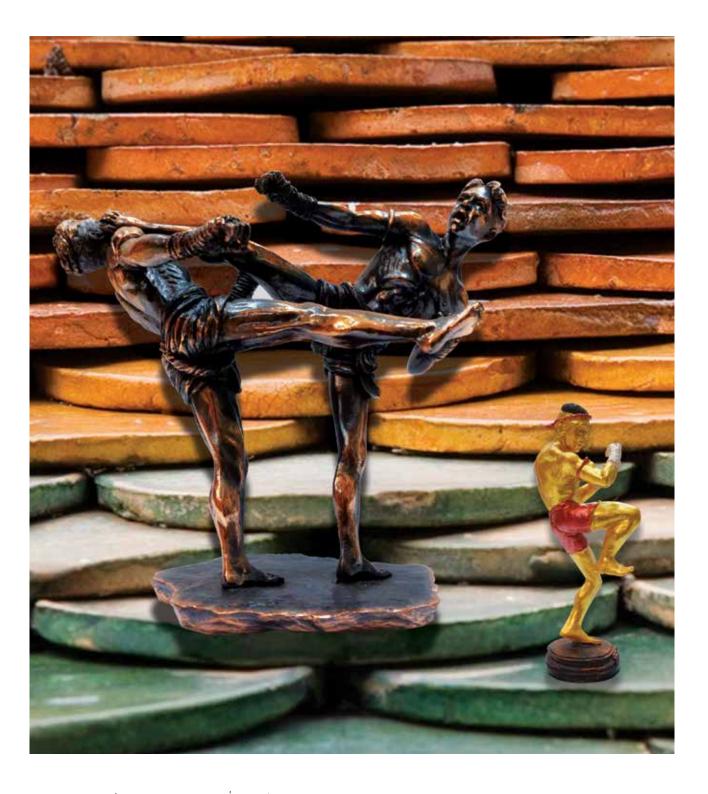
Desiged and published at: REPRINT COMPANY LIMITED

Publication Rights Owner: Department of Physical Education

National Stadium,

154 Rama 1 Road, Bangkok 10330 Tel : 0-2214-0120, Fax : 0-2216-4408

ISBN: 978-616-297-507-3

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถ.พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

Department of Physical Education

National Stadium, 154 Rama 1 Road, Bangkok 10330

กลุ่มอนุรักษ์ศิลปะมวยไทย สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา MUAY THAI ARTS CONSERVATION SECTION SPORT BUREAU DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

